

**Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin Gürcüstan bölməsi
Azərbaycan-Gürcüstan “Varlıq” Mədəniyyət Mərkəzi**

FATMA ASLAN-ƏLİYEVƏ

TƏKİ ÜMİDLƏR ÖLMƏSİN...
(şeirlər)

**“Universal” nəşriyyatı
Tbilisi - 2018**

Fatma Aslan-Əliyeva, Təki ümidlər ölməsin, Tbilisi, 2018,
Universal, 238 s.

Nəşrə hazırlayan və redaktor: **Rafiq Hümət**
Ön sözün müəllifi: **Afiq Muxtaroglu**

*Kitabın çapında göstərdiyi maliyyə dəstəyinə görə qardaşım
Valeh Aslan oğlu Əliyevə dərin minnətdarlığımı bildirirəm.*

Bu kitab çağdaş Azərbaycan poeziyasının Gürcüstanda yaşayıb-yaradan istedadlı qadın nümayəndələrindən olan Fatma Aslan-Əliyevanın toplu halında oxucularla ikinci görüşüdür. Dörd bölmədən ibarət olan, ayrıca bayatların, laylaların, ağılların bir araya toplandığı bu kitabda da müəllif öz yaradıcılıq dəst-xəttinə sadıq qalaraq, yurd, Vətən sevgisi, ali insanlıq duyğuları, həyatın çeşidli yaşantıları ilə bağlı mövzulara üstünlük vermişdir. Haqqında ayrıca bir bölmə olan kitab dəyərli soydaşımız, xeyirxah iş adamı, müəllifin qardaşı mərhum Arif Əliyevə ithaf olunub və bu üzdən daha çox kədərli notlarla yüklənib.

Zərif könül duyğuları ilə zəngin olan bu şeirlər toplusunun maraqla oxunacağına ümid edirik.

© Azərbaycan-Gürcüstan “Varlıq” Mədəniyyət Mərkəzi
“Universal” nəşriyyatı, 2018

Tbilisi, 0186, Politkovskaya - 4, тел.:5(99) 33 52 02, 5(99) 17 2230;
E-mail: gamomcemlobauniversal@gmail.com; universal505@ymail.com

ISBN 978-9941-26-362-0

KÖNÜL ÇIRPINTILARININ ŞEİRƏ DÖNÜŞMƏSİ

Bir qadının sısqə çiyinləri bu böyüklükdə dərdin yükünə necə tab gətirir?

Bu sualı bir neçə il öncə, Fatma Aslanın “Göy üzündə gəzən bulud” adlı ilk şeirlər kitabının Tiflisdə “Varlıq” mədəniyyət mərkəzindəki təqdimatında səsləndirmişdim və təqdimat mərasimindən sonra televiziyalardan birinə ayaqüstü verdiyim kiçik müsahibədə də mikrofonu mənə doğru tutan jurnalistin təkidiləmi, xahişiləmi yenidən təkrarlamalı olduğumu indi də xatırlayıram və istinad nöqtəsi kimi yola həmin sualdan çıxmağı daha doğru sayıram.

Fatma Aslanla tanışlığımın qəribə bir tarixçəsi var və həmin tarixçəni burada vermədən keçmək istəmirəm. İllər öncə Faxralıda şair Rəşid Faxralının şeirlər kitabının təqdimatı keçirilirdi. Mərasimə dəvət olunanlar onun haqqında xoş sözlər söyləyir, məktəb şagirdləri şeirlərini səsləndirirdilər. Aparıcı növbəti çıxış edən şəxsın adını səsləndirsə də, nədənsə mən buna diqqət vermədim və sadəcə onun məktəbin Azərbaycan dili və ədəbiyyatı müəllimi olduğunu eşitdim. O, Rəşid Faxralının şeirlərini peşəkar tənqidçi-ədəbiyyatşünas kimi təhlil etdi və əmin bir şəkildə mərasim iştirakçılarının diqqətini özünə cəlb etməyi də bacardı. Mərasimdən sonra biz dostlarla tədbirin gedişini, tədbidəki çıxışlara münasibət bildirərək, mən həmin müəllimənin çıxışını çox bəyəndiyimi, lakin kim olduğunu bilmədiyimi hamımızın rəğbət bəslədiyimiz rəhmətlik Arif Əliyevə və şair Rafiq Hümətə söylədim. R. Hümət təəccüblə: “Tanımırısanmı? Fatma Arif müəllimin bacısıdır”, – dedi. Buna Fatma xanımla mənim ilk tanışlığım da demək olar və ilk tanışlığımızda mən onun bir ədəbiyyat sevdalısı, bir şeir-sənət bilicisi olduğuna inandım. Sonralar onun başqa-

başqa söz adamlarının yaradıcılığı barədə ətraflı araşdırmaları, çıxışları ilə tanış olduqca ilk təəssüratımın məni aldatmadığını da fəhm etdim. Və mən Fatma Aslanın timsalında söz sənətimizin mahir bir bilicisi ilə tanış olduğumu anladım.

Bir qədər sonra isə Fatma xanıma başqa bir baxış bucağından da baxmalı oldum. O, bu dəfə qarşıma başqa bir keyfiyyətdə, başqa bir amplituda – incə qəlbləli şair kimi çıxdı.

Fatma Aslanın “Göy üzündə gəzən bulud” adlı ilk kitabının təqdimatı paytaxt Tiflisdən sonra onun doğma kəndi Faxralıda da keçirildi və mən onun ailəsi ilə tanış olmaq imkanı da qazandım. Sadə ziyalı ailəsindəki səmimiyyət, istilik, şəfqət ilk baxışdaca sezilirdi və mən ürəyimdə “Belə bir mühitdə Fatma elə şair də olmalı idi” kimi bir qənaətimi də formalaşdırdım. Və bu qənaətimin üstünə “bu adam könül çırpıntılarını şeirə döndərməsə dura bilməz” kimi bir düşüncəmi əlavə etməkdən də özümü saxlaya bilmirəm.

Budur, artıq Fatma xanım “Təki ümidlər ölməsin” adlı ikinci kitabını da oxucularına təqdim edir. Biz dünyanın müxtəlif yöndən çəkilmiş yüzlərlə şəklini görmüşük. Xəritə, qlobus, kosmosdan çəkilmiş dürlüdürlü fotolar dünyanı bizə coğrafi baxımdan, fiziki şəkildə tanıdır və biz yeni yaranan texnoloji yönətlərlə dünyanı daha yaxşı tanımağa başlayırıq. Bu dünyanı tanımamızın bir yoludur. Bu şəkillərdə dağlar da var, çaylar da var. Amma... Dünyanı tanımaq üçün bizim qarşımızda başqa bir yol da açılır. Bu, bir şair könlündən süzülən duyğular vasitəsilə tanıtılan dünyadır. Biz bu dəfə bir şair könlünün cızdığı dünya ilə üz-üzə qalırıq. Bəli, Fatma Aslan dünyanın poetik şəklini çəkməyə cəhd edir, dünyanın poetik obrazını yaratmağa çalışır. Poeziyanın əbədi obrazına çevrilmiş dünya haqqında öz sözünü demək istəyindən özünü saxlaya bilmir.

Fatma xanımın şəklini cızdığı dünyanın coğrafiyası genişdir, rəngarəngdir. Bu dünya qarşımızda gah ruhi-mənəvi bir donda boy verir, gah da Vətənin – Borçalının, Göycənin, Təbrizin hüznünlü şəkli kimi görünür. Bu dünya şeirdən şeirə bir doğma yurd yeri kimi, könül duyğularımızın tərcümanı bir telli saz kimi, sevinci-kədəri qoşa qardaş olan bir ağırlı ürək kimi və ya bir könül sirdaşı kimi şəklini dəyişir. Fatma “dünyanın şəklini gözümə çəkim” deməklə, dünyanın gözəlliklərini – kiçik böcəyindən tutmuş zümrüd meşəsinədək könlünə köçürmək istəyir. Axı, gözün könül aynası olmasını biz binayi-qədimdən bilməmiş deyilik. Şairin söz vasitəsilə cızdığı dünyanın, məsələn, dağların kiçik bir şəklini örnək verməklə bu dünya ilə tanışlığımızı davam etdirək:

*Beşiyimdi, bələyimdi bu dağlar,
Bir qönçəydim, açmamışdım o çağlar.
Könlüm ömrün baharını soraqlar,
Şahidimdir bu çəmənzar, bu çeşmə.*

Fatma xanımın kitabının bir bölümü erkən itirdiyi qardaşı Arif Əliyevə həsr etdiyi şeirlərdən ibarətdir. Bu şeirlər təkcə bir bacının könül çırpıntıları olmaya gərək? Nədən ki, bu cür düşünmək Arif Əliyev şəxsiyyətini bir ailənin, bir ocağın çərçivəsinə salmaq kimi anlaşıldı. Arif bəy təkcə bir ailənin, bir kəndin itkisi deyil; bir elin, bir xalqın, böyük bir coğrafiyanın təəssübkeşi olan bir kişinin vaxtsız vəfatı böyük ictimai məzmununa malikdir. Və orasını da qeyd edim ki, Arif Əliyev şəxsiyyətinin bütövlüyü sözü ilə əməlinin üst-üstə düşməsi, haqsızlığa qarşı anında ötkəm bir şəkildə cavab verməsi, millət və xalq adına etdikləri və etmək istədikləri ilə təsdiqini tapırdı. Bu üzdən mən Fatma xanımın ona həsr etdiyi şeirləri fərdi düşüncənin məhsulu kimi qəbul edə bilmirəm, həmin şeirləri Arifi müəllimi tanıyanların ümumi düşüncəsinin sonucu və ya fərdi düşüncənin

ictimailəşdirilməsi hesab edirəm. Aşağıda verəcəyim bir bənd şeir tək-cə Fatmanın qardaş itkisinin bəlgəsi deyil, həm də Arif bəyi yaxından tanıyanların könül çırpıntılarının şeir şəklində görüntüsüdür:

*Can sirdaşım, səndən ayrı düşəli,
Günüm göy əysiyə düyülib gedib.
Ürəyim dərdimin dəyirmanında,
Qovrulmuş buğda tək üyünüb gedib.*

Fatma xanımın kitabının digər bölümü yaxşı tanıdığı, ruhən bağlı olduğu insanların poetik portretlərindən, yəni onlara həsr etdiyi şeirlərdən ibarətdir. Bu poetik portretlərdə təsvir olunan insanlar arasında şairin özünə mənəvi ustad bildiyi tarixi şəxsiyyətlərin, məsələn, ustad Məhəmməd Füzulinin, yaxından tanıdığı sadə insanların obrazları canlandırılır.

Kitabda şairin bayatı janrında qələmə aldığı şeir parçalarının verilməsi isə bu poetik topluya bir başqa gözəllik qazandırır.

Kitabın digər bir bölümündə Fatma xanıma həsr olunmuş şeirlər toplanıb və həmin şeirlərdə Fatma xanım övladlarını sevən bir ana, şagirdlərinin ən kiçik uğuruna sevinən bir müəllim, Vətəninə vurğun vətəndaş, bir yaradıcı insan kimi poetik şəkildə təqdim olunub. Artıq fikirlərimi toparlamağın və sonda könül çırpıntlarına şeir donu biçən Fatma xanıma yeni yaradıcılıq uğurları diləməyin məqamı yetdiyi düşüncəsi ilə bu kiçik qeydlərimi yekunlaşdırıram.

Afiq MUXTAROĞLU

Qardaşım Arif Aslan oğlu Əliyevin əziz xatirəsinə ithaf edirəm.

DÜNYANIN ŞƏKLİ

XAN ÇİNAR

Ay uca çinarım, qoca çinarım,
Qışın sərtliyini nədən bilirsən?
Sən ki nə çovğuna, nə də tufana,
Nə qara-borana baş endirirsən.

Göylərə baş çəkən uca çinarım,
Sən ana torpağın qürur yerisən.
Tarixlər yaddaşı qoca çinarım,
Allahın ən gözəl möcüzəsisən.

Yenə yarpağını tökdün ətəkdən,
Yenə boz sərçələr ətəkdən uçdu.
Yenə qarlı qışı müjdələdin sən,
Bu gözəl görünüş sənə yaraşdı.

Hər zaman yüksəkdə dayandığınçün,
Tanrının səsinə tez eşidirsən.
Uca Yaradanın istəklərini
İnsan övladına yetişdirirsən.

Qarlı qışdan sonra yaz daha gözəl,
Günəş daha parlaq, Ay daha nurlu.
Oxu, Aslanqızı, yaz daha gözəl,
Xan çinar əzəldən belə qürurlu.

ÖZÜNÜ ÖZGƏDƏN UCUZ TUTANI...

Sevmirəm, əzizim, sevməyəcəyəm
Özünü özgədən ucuz tutanı.
Dilini, dinini, milliyyətini,
Sözünü özgədən ucuz tutanı.

Yad dildə oxunaz vətən bülbülü,
Hər quşun nəğməsi öz dilindədir.
Yad torpaq bitirməz xarıbülbulü,
Onun əzəməti mərdliyindədir.

Yad evin qapısı alçaq olarmış,
Girərsən, çıxarsan, dəyər başına.
Pəşiman olarsan, ay Vətən oğlu,
Yenə yalvararsan öz dam-daşına.

Yad gözəl gözündə mələk olsa da,
Dərdinə heç zaman dərman olammaz.
Qəlbində ən şirin dilək olsa da,
Dar gündə ömrünə dayaq olammaz.

İşvəsi, qəməsi canlar alandır,
Görənləri yoldan eylər, əyləyər.
İnanma sən, heç inanma, yalandır.
Var tükənər, “uğurlu yol” söyləyər.

“Hürküt öz sürünü, axsaqdan yapış”,
“Ördək qaz yerişi yeriyə bilməz”.
Öz odunda qızın, közündə alış,
Qərbin qürbətdə ürəyi gülməz.

YERƏ MƏLƏKLƏRİ GÖNDƏR, İLAHİ

Yerə mələkləri göndər, ilahi,
Sən uca varlığın, şeytan yollama.
Bağla qapıları, kəs yollarını,
İblis misalında insan yollama.

Qovdun yer altına, çıxdı üzünə,
Saldın ayağına, çıxdı dizinə.
Yazıq-yazıq baxdı dünya üzünə,
Riyadı, hiylədi, inan, yollama.

Qoru yaxşıları, xeyirxahları,
Olsa da yanında bir günahları.
Sən özün bilirsən olacaqları,
Göstər iç üzünü, pünhan yollama.

Göstər ki, tanıyaq, biz aldanmayaq,
Pisi düz tanıyaq, yaxşı sanmayaq.
Doğru yolumuzdan aralanmayaq,
Nə nifrət, nə savaş, nə qan yollama.

Neçə əzizimi vaxtsız almısan,
Neçə yol ömrümə talan salmısan,
Dağları sinəmdə sıralamısan,
Amandı bir daha hicran yollama.

DİLİM

Dilim-dilim ol, dilim,
Doğru dediyin yerdə.
Dünyələrin çözüdür,
Əyri gördüyün yerdə.

Sənə yalan söyləmək
Bu qədər zormu olur?
Sözü əymək, teyləmək
Şəstinəmi toxunur?

Sən də bax sağ-soluna,
Kəsmə gəl qılınc kimi.
Udum su al ağzına,
Bir azca bas səbrini.

Hər kəsin dərdi, səri
Sanki tək sənə qalıb.
Yalançının mənzili
Gah uzanıb, qısalıb.

Yalan ayaq tutsa da,
Yeriməz söylədilər.
Qısa olar mənzili
Yürüməz söylədilər.

Yerimək nədir, hələ
Qaçır yalan, yanlışlar.
Düynə düşmür yolu,
Yağ kimi gedir işlər.

Hədyan danışanların
Üzü qızarmır daha.
Onların haqq-hesabı
Təkcə qalıb Allaha.

TƏKİ ÜMİDLƏR ÖLMƏSİN

Bu diləklər, bu sözlərdir
Məni həyata bağlayan.
Ən son ölən ümidlərdir,
Təki ümidlər ölməsin.

Hər yaranan ölə bilər,
Fələk çərxi dönə bilər,
Göydə ulduz sönə bilər,
Təki ümidlər ölməsin.

Gecə olar, gündüz olar,
Qönçə açar, güllər solar.
Boşalan bir gün də dolar,
Təki ümidlər ölməsin.

Hər günə ümidlə başla,
Qarla gəlsin, ya yağışla.
Sabaha ümid bağışla,
Təki ümidlər ölməsin.

AY ÖTƏN GƏNCLİYİM

Əlimdə şam-çıraq gəzirəm səni,
Ay ötən gəncliyim, söylə, hardasan?
Gəzirəm ömürdən itən günləri,
Eşit harayımı, söylə, hardasan?

Ömrün baharından payıza düşdüm,
Günəşin odundan ayaza düşdüm,
İllər bir-bir getdi, güdaza düşdüm,
Sorağa düşmüşəm, söylə, hardasan?

Quşqonmaz dağların qaşında qaldın,
Sevda bulağının başında qaldın,
Elə gəncliyin öz yaşında qaldın,
Ömrümün ilk çağı, söylə, hardasan?

Yoxsa yol almısan gedərgəlməzə?
Sirdaş olammadın qədərbilməzə.
Sən getdin, dərdimsə qaldı təptəzə,
Pozulan növrağım, söylə, hardasan?

ARZULAR

İstərəm dünyaya gələn hər insan,
Gəlişinə bir an peşman olmasın.
Mən istərəm ürəkdə çin olmayan
Bir tək arzu, bircə dilək olmasın.

Çaylar coşqun olsun, bulaqlar sərin,
Göylər aydın olsun, duyğular dərin,
Səadət eşqiylə yanan gözlərin
Qaynayan çeşməsi yaşla dolmasın.

Əzəmət dağındı, bərəkət bağın,
Ruzi Allahındı, qismət qonağın,
Sevgi ürəyindir, nəğmə dodağın,
Nəğmələr dodaqda donub qalmasın.

Vədəsiz solmasın çəməninin gülü,
Vədəsiz saralmaz buğda sünbülü.
Eşqin bünövrəsi, eşqin özülü
Ürəkdən su içsin, üzdən olmasın.

GÖZƏLLİK DUYĞUSU

Gözəlliği görmək üçün
Gözəl gözlərin olmalı.
Gözəllik gözəl gözündən
Damla-damla süzülüb,
Gözəl qəlbinə dolmalı.

Gülüm, qəlbinə dolduqca
Gözəl hisslər, duyğular,
Ürəyin bir dəniz olar.
Bir gün sakit ləpələner,
Bir gün də tufan qoparar.

Elə tufan qoparar ki,
Şahə qalxan dalğaların
Pəncəsində əzilərsən.
Dənizin göz yaşı olub,
Yanağına süzülərsən.

Ahın dənizi yandırar,
Narın-narın ləpələr də
Körpə kimi iməkləyər,
Dalğalar tutub əlindən,
Arxasınca sürükləyər.

Daha bəsdir, yetər deyər,
Qan ağlama, yaralı quş,
Ay sinəsindən oxlanmış,
Bu günlər də bir gün keçər,
Bu günlər də ötər deyər.

MƏSNƏVİ

Qalır bu dünyada dünyanın varı,
Ötür asta-asta ömür qatarı.

Xəzan yarpağı tək tökülür dən-dən,
Ömür yarpaqları hiss edilmədən.

Yaşanmış illər var, yaşanacaq gün,
Sabah nə gətirər kim nə bilir, kim?

Dəyirman tərsinə çevrilsə belə,
Mərd igid namərdə əyilsə belə,

İnan ədalətin zəfərinə sən,
Zülmət gecələrin səhərinə sən.

Günəş də doğacaq, Ay da doğacaq,
Sevincin çağlayan çay da olacaq.

Çünki bu dünyanın iki üzü var,
Bir gözün güləndə, bir gözün ağlar.

Ömrü elə yaşa, ey fani insan,
Geriyə baxanda olma peşiman.

DÜŞMÜR

Sağ gözü sol gözə möhtac olmasın,
Sol gözün işığı sağ gözə düşmür.
Qonşu qazanında nə bişir-bişsin,
Özünə görədir, pay bizə düşmür.

Hər kəsin əl-qolu özünə görə,
Əyri, ya düz yolu, özünə görə.
Allahın qanunu, təqdiri belə:
Ay gecələrindir, gündüzə düşmür.

İlahi, hər qulun qismətini ver,
Halal əməyini, zəhmətini ver.
Qoy baxsın gözləri öz ocağına,
Özgə ocağından köz bizə düşmür.

Mən istərəm əlbir olsun insanlar,
Diləyi bir, dilbir olsun insanlar.
Qonşu qonşusunun közünə möhtac,
Atalar söyləmiş, söz bizə düşmür.

...BİR ZƏR ATAQ

Ey ürək, səninlə gəl bir zər ataq,
“Şeş” gəlsə, sanaq ki, dayanacaqsan.
Üzdə mətanətli görünsən də sən,
İçdən milyon kərə qanayacaqsan.

“Yek” düşərsə, yanıb külə dönərsən,
Külün də əlacı yoxdu dünyada.
Bir ömür nə gülər, nə sevinərsən,
Qəlbin sevinc üçün dönər səyyada.

Zərin “yanağında” “se” görünərsə,
O zaman “səbrli olun” deməkdir.
Sevgin kimlərsə hələ gərəksə,
“Se” səbr, “se” dözümlü, “se” mətanətdir.

DÜNYANIN ŞƏKLİ

Dünyanın şəklini çəkim gözümə,
Dağların, təpələrin,
Dalğanın, ləpələrin,
Çayların, dənizlərin,
Cığırın, izlərin
Əksi gözümdə qalsın.

Dünyanın şəklini çəkim gözümə,
Min bir rəngli güllərin,
Qızılı sünbüllərin,
Ətirli çiçəklərin,
Nəğməli böcəklərin
Əksi gözümdə qalsın.

Dünyanın şəklini çəkim gözümə,
Köksü sarı bülbülün,
Lalənin, qərənfilin,
Qan xınalı kəkliyin
Qayada səkdiyinin
Əksi gözümdə qalsın.

Dünyanın şəklini çəkim gözümə,
Zümrüd donlu meşənin,
Nərgizin, bənövşənin,
Dağlardan əsən mehin,
Gül üstə düşən şəhin
Əksi gözümdə qalsın.

Dünyanın şəklini çəkim gözümə,
Dəyərli insanların,
Axan şəhid qanların,
Koroğlunun, Qıratın,
Bütöv gözəl həyatın
Əksi gözümdə qalsın.

SAHİB ÇIXAQ DÜNYAMIZA

Yaşamaqçün yaranmışıq, ey insanlar,
Ən şahanə əsəriyik Yaradanın.
Yaratmaqçün yaranmışıq, ey insanlar,
Mirvarisi, əşrəfiyik bu dünyanın.

Sahib çıxacaq dünyamıza övlad kimi,
Qüvvəmizi birləşdirək, biz bir olaq.
Bu bəşərin hər zərrəsi, hər sakini
Barmağını bir-bir büksün, yumruq olaq.

Şəhər salmaq, evlər tikək, yollar çəkək,
Vətən eşqi bayraq olsun əlimizdə.
Bar-bəhrəli bağlar salmaq, güllər əkək,
Himn oxuyaq öz nəğməli dilimizdə...

DÜNYA SƏNƏ NEYLƏDİ?

Dünya sənə neylədi ki?
Hey dünyadan incik oldun.
Sən taleyin əllərində
Bəzəkli gəlincik oldun.

Oynatdı oyuncaq kimi,
Çırpdı divardan divara.
Yandırdı oduncaq kimi,
Alov qalxdı haralara...

Sənə gen dünya dedilər,
Çoxlarına dar oldun sən.
Alış-veriş bazarında
Mahir xiridar oldun sən.

Fəlakətlər əvəzimi,
Bədəlimi günahların?
Haqsız tökülən qanların,
Söndürülən ocaqların.

Qadir Allahın səbri gen,
Düz yola dönməni gözlər.
Halalı, haramı seçər,
Göylərdən bizləri izlər.

KİM YIXDI DÜNYA EVİNİ?

Sən vurmadın, mən yıxmadım,
Kim yıxdı dünya evini?
Bir tərəfi sellər yuyur,
Bir yanı ölüm qoxuyur.
Ərzin altda qara öküz
Qulağını tərpadir hey,
Zəlzələlər, püskürmələr,
Fəlakətlər törədir hey.

Dünya tamam od içində,
Alovlanır, yanır torpaq.
Açılmamış xəzan olur
Yaşıl budaq, yaşıl yarpaq.
Quşlar yanır yuvasında,
Civiltilər ürək yaxır.
Əllər haqqın duasında,
Ağlar gözlər göyə baxır.

İnsanlar azıb yolunu,
Uyub şeytanın felinə.
Qulaqları tıxanıbdır,
Mil çəkilib gözlərinə.
Qul olub nəfsinə hər kəs,
Sürüklənir var dalınca.
Dünya evi quru qəfəs,
Gülşən olar canlanınca.

YOLLAR

Yollar dünyamızın belində kəmər,
Yollar sinəsində qırmanc yeridir.
Bəzən təbiətin, bəzən insanın,
Bəzən Yaradanın rəsm əsəridir.

Bəzən qoşa gedir yoldaşlar kimi,
Bəzən də kəsişir, tərs xəttə dönür.
Gah düşmən kəsilən qardaşlar kimi,
Tikanlı məftilə, sərhəddə dönür.

Səmanın bağrından yollar çəkilir,
Yollar birləşdirir çox ölkələri.
“Ürəkdən ürəyə yollar görünür”,
Bu yollar yaradır möcüzələri.

Azadlığın yolu daşlı-kəsəkli,
O şəhid qanından, qandaldan keçir.
Bir Simürq quşudur gümüş lələkli,
Gah dar ağacından, tonqaldan keçir.

Ömrün yolları da hamar deyildir,
Enişi, yoxuşu, dolayları var.
Bir gül açılırsa bahar deyildir,
Çovğunu, boranı, qəfil qarı var...

TİKAN KOLU OLMAYAQ...

Könlüm pərvazlanıb uçur göylərə,
Güzarı gah dağa, arana düşür.
Ana təbiət tək dəyişir hər an,
Gah çəmənə qonur, tufana düşür.

Ömür yollarımız eniş-yoxuşlu,
Enişdə büdrəyib dizə çökməyək.
Ömrün fəsilləri bahardı, qışdı,
Baharda kükrəyib, leysan tökməyək.

Qatarlar şütüyür yollar boyunca,
Kimi vidalaşır, kimi görüşür.
Kimi danışmayıb ürək doyunca,
Nəsə unutduğu yadına düşür.

Görüşlər, viadalar yollarda olsun,
Vədəsiz həyata vida etməyək.
Ömür yollarımız güllərlə dolsun,
Tikan kolu olub yolda bitməyək.

XOŞ GÖRDÜK, A DAĞLAR...

Xoş gördük, a dağlar, xoş gördük sizi,
Qoynundan uçanın qoynuna dönmüş.
Həsrətdən ölürdüm mən sözün düzü,
Şahidimdir bu çəmənzar, bu çeşmə.

Nə gözəldir bu dağların havası,
Zirvələri qartalların yuvası.
Gül-çiçəyi min bir dərdin dəvası,
Şahidimdir bu çəmənzar, bu çeşmə.

Beşiyimdi, bələyimdi bu dağlar,
Bir qönçəydim, açmamışdım o çağlar.
Könlüm ömrün baharını soraqlar,
Şahidimdir bu çəmənzar, bu çeşmə.

Həsrətləri qovuşduran bir gündü,
Sanki bu gün toy-mağardı, düyündü.
Könlüm gəzən boğazımda düyümdü,
Şahidimdir bu çəmənzar, bu çeşmə...

DAĞLAR, A DAĞLAR

Sən mənə küskünsən, mən sənə küskün?
Özüm də bilmirəm, dağlar, a dağlar.
İllərdir həsrətəm yal-yamacına,
İllərdir görmürəm, dağlar, a dağlar.

“Cənnət bulaq” coşub-daşıb çağlarmı,
“Yastı qar”ın buzlağında qar varmı,
Qaymaqçıçək ulduz olub yanarı?
İllərdir dərmirəm, dağlar, a dağlar.

“Ördəkli”nin sonaları süzürmü,
Boyun çəkib məğrur-məğrur gəzirmi,
Yoxsa boyun büküb, canın üzürmü?
Nəyləyim, bilmirəm, dağlar, a dağlar.

Könlümdən keçəni bir duya bilsən,
Dərdli ürəyimi ovuda bilsən.
Nələr çəkdiyimi anlada bilsəm,
Səni yıxardı qəm, dağlar, a dağlar.

Səndə gəzənləri axtarır gözüüm,
Yas tutur dərdimə qələmim, sözüm.
De, necə dayanım, ay canım-gözüm,
Ömürdü, eşqi kəm, dağlar, a dağlar.

Ötən həzin xatirələr oyanıb,
Keçən günlər göz önündə dayanıb.
Ürəyim həsrətin odunda yanıb,
Külüm də çəkib nəm, dağlar, a dağlar.

İSTƏR

Atəşdən don geyib, yanır bu dağlar,
Təşnədir, qoynuna təzə qar istər.
Bağların quruyub bar budaqları,
Tumurcuq yarpaqlar yeni bar istər.

Qartalların yuvasına sar qonub,
Xınalı kəkliyin xınası solub.
“Ah, Vətən” – deməkdən dillər yorulub,
Səngərdə qəhrəman oğullar istər.

Nə qədər yas tutaq, nə vaxta qədər?
Bir gün açılarmı müjdəli səhər?
Ana ürəyindən aopan nalələr
Dərdini deməyə bir qəm-xar istər.

Öz yurd-yuvasından didərgin ellər,
Qürbətdə ömr edib, köçən nəsillər...
Ötsə neçə illər, neçə fəsillər,
Ana torpağından bir məzar istər.

OLMASAYDI

Ötməzdi bülbüllər, açmazdı güllər,
Fəsilələr sultanı yaz olmasaydı.
Ələsgər olmazdı dillər əzbəri,
Allahın verdiyi söz olmasaydı.

Nə Məcnun olardı, nə Qərrib, Kərəm,
Nə həsrət, nə qürbət, nə gözlərdə nəm,
Nə Leyli olardı, nə Əsli, Sənəm,
Könüllər oxlayan göz olmasaydı.

Nə şəhid olardı, nə milli qeyrət,
Nə qürur duyğusu, nə də fəxarət,
Anamız Vətənə sonsuz məhəbbət,
Ürəkdə əbədi köz olmasaydı.

Aslanqızı, bəxtəvərsən, əzizim,
Sən də bir fərdisən milyonun, yüzün,
Qalmazdı ləpirin, qalmazdı izin,
Haqqa gedən yolun düz olmasaydı.

ÜRƏYİM

Bax, yenə səninlə baş-başa qaldıq,
Ay mənim halıma yanan ürəyim.
Ömrün dərd payını, əzab payını
Gizlədib içinə salan ürəyim.

Bərabər aranı dağa daşdıq,
Xəyalən dolaşdıq bütün dünyanı.
Sevinci, kədəri birgə yaşadıq,
Yerlərə endirdik mavi səmanı.

Dəli çaylar kimi coşmağın da var,
Çıxıb öz məcrandan aşıb-daşırsan.
Lal sükuta dönüb baxmağın da var,
Xəyal aləmilə qucaqlayırsan.

Şeirlər, nəğmələr süzüldü səndən,
Dilim tərcumanın oldu sadəcə.
Diləklər beşiyi olduğun gündən,
Hər sirri bölüşdük sənlə gizlicə.

Sən mənə lazımsan, mən sənə gərək,
Mən sənsiz bir heçəm, ruhsuz bir bədən.
Sən həyat, sən ömür, əbədi, gerçək,
Sevərək asıldın odlu sinəmdən.

DÖRD ÜNSÜR

Dörd ünsürdən yarandı
Bu dünyamız, bu cahan.
Yer üzünün bəzəyi,
Şərəfi oldu insan.

Hava nəfəsimizdir,
Su həyat mənbəyimiz.
Odsuz yaşamaq çətin,
Torpaqdır çörəyimiz.

Prometey insanlığa
Odu ərnağan etdi,
Qəlbini qartallara,
Yem eylədi, yedirdi.

Dünyanın dörd bir yanı,
Odu, suyu, ocağı,
Təbiətin dörd donu –
Tanrının ərnağanı.

ÜRƏK

Sən mənim müqəddəs duyğularımı
Qoynunda gizləyən mücrü kimisən.
Arzu-diləyimin, xəyallarımın
Körpə beşiyisən, xəzinəsisən.

Kədər də səndədir, qəm də səndədir,
Səninlə ağlayır, sənə gülürəm.
Sevinc də, şadlıq da, dəm də səndədir,
Nələr çəkdiyini tək mən bilirəm.

Bilirəm yorğunsan, üzgünsən bir az,
Başından tufanlar, boranlar keçib.
Bir anlıq çəkdiyən bir ömrə sığmaz,
Səni qorumaqçün ağlım gecikib...

LƏNƏT OLSUN

Olanı-olmazı yazma,
Doğrunu əyriyə yozma,
Özgələrə quyu qazma,
Qazanlara lənət olsun.

Böyüksüz yerdə oturma,
Bircə könül də sındırma,
Haram tikəyə əl vurma,
Vuranlara lənət olsun.

Kölgənə baxıb öyünmə,
Özgə dərdinə sevinmə,
Dünya malına əyilmə,
Əyilənə lənət olsun.

SEVDALIYAM TELLİ SAZA

Sevdalıyam telli saza,
Sədasına vurulmuşam.
Təzanənin simlər üstə
Ədasına vurulmuşam.

“Sarıtel”də tellənirəm,
Qönçələnir, güllənirəm.
Coşub-daşıb sellənirəm,
Nidasına vurulmuşam.

Xan Kərəmi kül eyləyəm,
Düymələri tilsimləyəm,
“Kərəmi”nin inildəyəm
Naləsinə vurulmuşam.

“Ruhani” nəz ləngəridir,
Havacatın ölkəridir.
“Dilqəmi” qəm dəftəridir,
Sevdasına vurulmuşam.

Çənlibeldə cəngi çalan,
Dağa-daşa haray salan
Koroğlunun guruldayan
Nərəsinə vurulmuşam.

Xalqımın daş tarixinə,
Sənət, yaddaş tarixinə,
Sevgi, savaşı tarixinə,
Qovğasına vurulmuşam.

Aslanqızı, bu el sənin,
Nəğmə deyən bu dil sənin.
Bu çağlayan könüllərin
Dünyasına vurulmuşam.

XATİRƏ CIĞIRINDA

Ay Sonası, gəl gedək,
Çöllər bizi gözləyir.
Zəmidə əlvən-əlvən
Güllər bizi gözləyir.

Əvvəl quzqulaq yığaq,
Sonra nərgiz topası.
Sədaqəti çağırmaq,
İzn versə anası.

Çəmən çoxdan dağdadır,
Qənirə də yanında.
Elmira çox ağladı,
Su qalmadı canında.

Anam izn vermədi,
“Evdə işlər çox” – dedi.
Bir dünyanın işini
Bircə günə yüklədi.

Bəhanəmiz dərsimiz,
Fikrimiz oynamaqdı.
Sevimli oyunumuz
“Çilağac”, “Albayraq”dı.

O qayğısız günlərin
Tək biri bu gün ola.
Yenə verək əl-ələ,
Düzələk “Sarı yola”...

GƏZİRİK

Çıxmışığı həyat yoluna,
Ömrümüzə tən gəzirik.
Tikanları yara-yara,
Gülüstan, gülşən gəzirik.

Tikan batır dizimizə,
Çisək vurur üzümüzə,
Duman çökür gözümüzə,
Dəryalar, ümman gəzirik.

Yalanın yamac yerində,
Doğruların ac yerində,
Qolların qırmanc yerində
Ətirli süsən gəzirik.

SİRRİN VERMƏ YOLDAŞINA

Sirrin vermə yoldaşına,
Yoldaşın da yoldaşı var.
Çıxıb aləmə car çəkər,
Hər kəlmənin on başı var.

Dillərdən dilə düşərsən,
Tanımazsan öz-özünü.
Böhtana, şərə düşərsən,
Ürəyin tapmaz dözümü.

Yalan elə ayaq tutar,
Elə ahəstə yeriyər,
Ayağın altdan yer qaçar,
Dilin lənətlər söyləyər.

Sözün sağı bu ki, dostum,
Kimsəyə sözün söyləmə.
Sonra tutub sən ucundan,
Sözü hər yana teyləmə.

Sirrini ver sirdaşına,
Alsın qəlbində gizləsin.
Can dostuna, dərddəşinə...
Öz dərdi tək əzizləsin.

NEYLƏYƏR?

Baladan ayrılan maral,
Gözündə yaş donan maral,
Zalım ovçu qovan maral,
Tora düşərsə, neyləyər?

Yumağa dönmüş qocalar,
Yeyiblərsə çox acılar,
Yanıb, qovrulmuş bacılar,
Səbri daşarsa, neyləyər?

“Aslanlaşanda” tülkülər,
Şahin-şonqarı hürküdür.
Dalda durub fürsət güdər,
Fürsət düşərsə, neyləyər?

Övlad itirən analar,
Dırnağacan odsuz yanar.
Gecələri hey uzanar,
Şər qarışarsa, neyləyər?

KƏDƏR MƏNİ UNUTSUN

Kədər məni unutsun,
Qəmin yadından çıxım.
Sevinc həmdəməim olsun,
Şənlik üçün darıxım.

Dərd məni tapammasın,
Yox olum, itkin düşüm.
Unutsun, axtarmasın,
Şad günlərə yetişim.

Göylər buludsuz olsun,
Masmavi, aydın, açıq.
Dünyamızda sülh olsun,
İnsanlar da barışıq.

Anaların göz yaşı
Təkcə sevincdən axsın,
Dən düşən ipək saçı
Ancaq zaman ağartsın.

Nə gözəl arzulardır,
Necə qəşəng diləklər.
Müqəddəs duyğulardır,
Dolsun, daşsın ürəklər.

BAHAR GƏLİR

Bahar olur, nəfəs gəlir torpağa,
“Ördəkli göl” sonasına qovuşur.
Daşlar da göyərir ağaclar kimi,
Mamırlı daş xınasına qovuşur.

Qaranquşlar qürbət eldən qayıdır,
Civiltilər bir-birinə qarışır.
Xoş nəğmələr yatanları oyadır,
Həsərət çəkən yuvasına qovuşur.

Hürkək-hürkək boylanıb kol dibindən,
Bənövşələr dürr ələyir dilindən.
Novruzgülü tutub qarın əlindən,
Buzu deşib havasına qovuşur.

Dimdiyində bir qıça ot, qaranquş,
Yaz müjdəli sevimli, mehriban quş,
Yuvasının kandarında oturmuş,
Yem gözləyən balasına qovuşur.

Göy çəmənələr çiçəklənir, gül açır,
Güllər üstə nazlı bülbül dil açır,
Boz sərçələr kollar üstə daraşır,
Dağlar yaşıl əbasına qovuşur.

Aslanqızı, bayram gəlir elinə,
Səmənilər sığal çəkir telinə.
Bahardan yaz, al qələmi əlinə,
Ellər bayram libasına qovuşur.

DƏRDİN DİLLƏNƏN YERİNDƏ

Suların öz axışı var,
Könlümün köz naxışı var,
SİNƏMİN SÖZ YAĞIŞI VAR
Dərdin dillənən yerində.

Bilə-bilə həyat sirdi,
Duyğum qəlbimə əsirdi.
Ömrü qıyqacı kəsirdi
Həsrət sellənən yerində.

Ürəyimin qoşa xalı,
Anamın zil qara şalı,
Yaraların kəhər nalı
Közün küllənən yerində.

İlin qarı qışındadır,
Duman dağlar başındadır.
Ömrün həsrət yaşındadır,
Gözüm zillənən yerində.

Ömür haqqın əlindədir,
Hər kəs xeyir-şərindədir,
Ruhum məhşər yerindədir,
Bədən bellənən yerində.

KƏPƏNƏK

Necə də xoşbəxtsən, bəxtəvərsən sən,
Qara xallı, zər qanadlı kəpənək.
Məskənin çəmənzar, yurdun göy çəmən,
Xoş ətirli, min bir rəngli gül-çiçək.
Ruhun azaddır, həm qanadın azad,
İstədiyin gülə qona bilirsən.
Dönüb-dolanırsan pərvanələr tək,
Eşqin alovunda yana bilirsən.
Əzabın bilinmir, acın bilinmir,
Alovun görünmür, közün görünmür,
Bircə damla külə dönə bilirsən.
Necə xoşbəxtsən ki, eşq-məhəbbətin,
Amalın yolunda ölə bilirsən.

DAHA ÜZÜN BAHARADIR

Qəmlə qanad çalan könlüm,
Daha üzün baharadır.
Bir də dönüb baxma geri,
Sorma bu yerlər haradır.

Eşq əlindən çıx dağlara,
Çiçəyindən, gülündən yaz.
Gündən-günə gözəlləşən
Ulusundan, elindən yaz.

Qoy kədər körpü salmasın
O illərdən bu illərə.
Gözəlliyə nəğmələr qoş,
Ərnağan et nəsillərə.

DƏNİZ DÜŞÜNCƏLƏRİ

Sahildə dayanmışam,
Üzü dənizə sarı.
Göz qırpır oğrun-oğrun
Sahilin işıqları.
Dalğalar ağ libaslı,
Nazlı dəniz pərisi.
Üzür sahil boyunca
Eşqimizin gəmissi.
Qağayılar qıy vurur,
Qanad çırpır sulara.
Dəniz nəğmə oxuyur,
Ruh verir duyğulara.
Ləpələr məktəbli tək
Tutuşublar əl-ələ,
Kiçicik rəqqasələr
Əllərin verib belə.
Dəniz nağıl danışır,
Məhəbbət hekayəsi.
Göy dənizə qarışır
Qu quşunun nəğməsi.
Tufanlı, qasırğalı,
Gah qəzəbli, havalı,
Gah da əhdə vəfalı,
Mələk misallı dəniz.
Neçə əhdi-peymanın
Yeganə şahidisən,
Neçə nazlı ceyranın
Sən gəlinlik tülüsən.
Sevənləri bəxtəvər
Göruncə gülür gözün,
Gör nə qədər sevən var,
Sən xoşbəxtsən, dənizim.
Heyif, eşq dastanları
Hər zaman xoş bitməyir,

Çox olur dolayları,
Hamar yolla getməyir.
Əsir xəzri-gilavar,
Hava hər an dəyişir,
Ağ yalmanlı dalğalar
Qucaq açıb görüşür.
Zanbağım, nilufərin
Açılıb gül dodağı,
Bu ətirli güllərin
Gözəli su zanbağı.
Tamaşandan doymuram,
Mavi gözlü dənizim,
Sən mənim mehribanım,
Sənsən mənim əzizim.
Ürəyimdə gəncliyin
Həzin xatirələri,
Dənizlə dərdləşirəm,
Üzü dənizə sarı.

KEÇMİŞİNLƏ YAŞAMA

Günlər uçur quş kimi,
Ömürdən, gündən gedir.
Ötür qovulmuş kimi,
Bizi tək-tək tərkdir.
Hər günü bir ömür tək
Yaşamaq, yanmaq gərək.
Həyatın zərbəsinə
Dözüb-dayanmaq gərək.
Bir gündə neçə fəslə
Yaşayır, görür insan.
Vaxtı böldüyü zaman,
Görür ki, hər bir anın
Öz şaxtası, ayazı,
Öz odu, atəşi var.
Hərəsinin özünün
İstisi, günəşi var.
Duyduğun soyuq baxış,
Ömrünə yağan yağış.
Eşitdiyən acı söz
İti xəncər, şübhəsiz,
Fəqət gözün gülürsə,
Üzündən sevinc seli
Çağlayıb tökülürsə,
O gün gözəl bir bahar,
Gül-çiçəkli yaz olar.
Dünya şirin bir rəya,
Həyat xoş avaz olar.
Gün çox uzun bir zaman,
Hər anın öz hökmü var.
Bir an içində insan
Nələr, nələr arzular,
Nə acılar yaşayar.
Keçmişinlə yaşama,
Keçmiş keçmişdə qaldı.

Keçmiş xatirələrin
Üstünü xəzəl aldı.
Sarı, qızılı xəzəl
Çox mətləblər gizlədər.
Hər yarpaq bir nağıldır,
Bir sevinc, bir səadət,
Bir nisgilli hekayət.
Keçmişinlə yaşama,
Keçmişin xatirəsi
Gözlərində yaş olar.
Ürəyindən asılan,
Qurğuşun tək daş olar.
Hətta şirin anlar da
Bu nisgilin içində
Gilə-gilə əriyər,
Qətrə-qətrə tökülər.
Hərəsi bir biçimdə
Hekayətlər söyləyər.
Sən də anıb yanarsan,
Gənc ikən qocalarsan.
Gələcəyi heç anma,
Xəyalın belə qurma.
Olan onsuz olacaq.
Çıxan qan heç bir zaman
Damarlarında durmaz.
Olacağı çarə yox,
Qədrindən qaçılmaz.
Biz çarəsiz bəndəyik,
Nə var ki, əlimizdə?
Hər günə şükr eyləyək,
Duamız dilimizdə.
Çıxan gün, açan sabah
Bir qayğılı gün demək,
Savab olsun, ya günah,
Sevək, qədrini bilək.
Günlər uçur quş kimi,

Ömürdən, gündən gedir.
Hər günü bir ömür tək
Yaşamaq, yanmaq gərək.
Ömrün hər əzabına
Dözüb-dayanmaq gərək.
Unutma sən, ey insan,
Səninkidir bu cahan.

ÖZÜMDƏN GİZLƏNƏ BİLMƏRƏM

İçimdə sıxıntı var,
Canım sıxılır yaman.
Qəlbimdə gizli təlaş,
Anlaşılmaz həyacan.
İstəyirəm gizlənim,
Kimsə tapmasın məni.
Nə birçə səs eşidim,
Nə də görüm kimsəni.
Ayrı qalmaq istədim
Dünyanın gözlərindən.
Sandım tək qalan zaman
Hər şeyi unudacam.
Quş kimi yüngülləşib,
Rahat nəfəs alacam.
Ancaq unutdum ki, mən
Hər kəsdən qaça billəm,
Fəqət özüm-özümdən
Qaçıb gizlənəmmərəm.
Yalnız qalınca insan,
Danışır öz-özüylə.
Baxır cümlə aləmə
Ürəyinin gözüylə.
Ürək bir qor topası
Olunca, odlanacaq.
Hüzura, rahatlığa
Ömrün həsrət qalacaq.
Dünyanın gözlərindən
Gizlənə bilsəm də mən,
Amma gizlənəmmərəm
Heç zaman öz-özümdən.

BƏZƏN TƏSADÜFLƏR YAŞADIR BİZİ

Bəzən təsadüflər yaşadır bizi,
Bəzən təsadüfən ölə bilirik.
Təsadüflər yazır qədərimizi,
Biz isə sadəcə heyflənirik.
Rastlaşırıq seçilməmiş məkanda,
Görüşürük gözlənilməz zamanda.
Anidən işvəli, nazlı bir baxış,
Bir zərif toxunuş, füsunkar gülüş
Kəşişdirir ömrümüzün yolunu.
Bunu təsadüf sanırıq çox zaman,
Təbii, tuş gələr insana insan.
Görüşməsək, tanışmazdıq, – deyirik,
Yaxınlaşmaz, alışmazdıq, – deyirik.
Təsadüfən qəza gəlir başımıza,
Zalım fələk ağı qatır aşımıza.
İtiririk doğmaları, əzizləri,
Suçlayırıq dar yolları, dənizləri.
Bu, sadəcə bir təsadüf deyil ki,
Alnımızın Tanrı yazan yazısı,
Dəmir kilid, polad zəncir vursaq da,
Ömrümüzü bir gün fələk çalasın.
Ömür boyu baş açmadım bu hikmətdən,
Təsadüflər doğur bəzən zərurətdən...

QAYTAR GƏNCLİYİMİ...

Qaytar gəncliyimi, qaytar, İlahi,
Bir kərə qanunu poz mənim üçün.
Ömür təqvimini başdan vərəqlə,
Qədəri təzədən yaz mənim üçün.

Gəl, qaytar ömrümdən itən günləri,
Xəbərsiz, ətərsiz ötən günləri.
Həs-rət gülü olub sinəmin üstə
Kök atan, göyərən, bitən günləri.

Dəli çaylar kimi axdı da getdi,
Qəlbimə şimşək tək çaxdı da getdi,
Əl də yelləmədi getdiyini biləm,
Eyhamlı, eyhamlı baxdı da getdi.

Aynada gördüm ki, saçımda dən var,
Birdən anladım ki, gözümdə çən var,
Güzgünü suçladım, “yox, olmaz” – dedim,
Sildim ki, parlasın, sandım nöqsan var.

Demə, öz-özümü çox aldatmışam,
Gənclik rəyasında uzun yatmışam,
İki beş şəst ilə durur yanaşı,
Ömrün payızına çoxdan çatmışam.

HƏYATIMA GÜNƏŞ DOĞSUN BİR DAHA

Ay uzaq üfüqdən boylanın Günəş,
Məni isitməyə varmı qüdrətin?
Üşüyən qəlbimi ovundurmağa
Varmı hərarətin, varmı şəfqətin?

Varsa, qaytar ürəyimin odunu,
Səadətin unuduğum dadını.
Ruhu ölmüş bədənimi oyandır,
Oyat, taxsın ilhamın qanadını.

Həyatıma günəş doğsun bir daha,
Qaranlığı işıq boğsun bir daha,
Hər kəsin nəsibi səadət olsun,
Buludları külək qovsun bir daha.

BİR-BİRİNƏ BƏNZƏR BÜTÜN XOŞBƏXTLƏR

Demə, bütün xoşbəxtlər
Bir-birinə bənzərmiş.
Kiminin üz-gözündə
İçdən gələn bir gülüş,
Kimidə saxta qəhqəhə,
Mənasız hırıltı,
Üzündə təbəssüm,
Məmnunluq gəzərmiş.
Taleyndən razı,
Tanrıdan razı,
Tanrım vermiş
Böl ruzi-niyazı.
Bu bəxtəvərlərin
Hər işi çağbacağ,
Sahmanlı, yerində,
Dayanıb eyvanda
Əlləri belində.
Üstdən aşağı baxar
Həyat üçün çırpınan,
Özünü oda vuran
Zavallı insanlara,
Şərəfi ilə yaşayan
Adsız qəhrəmanlara.
Bədbəxtlərin hər biri
Bir cürə bədbəxt,
Kiminin qəddini
Allahın dərdi əymiş,
Fələk qamçısı dəymiş.
Kiminin boynunda
Ehtiyacın kəməndi,
Ölümdən də ağır
Yoxsulluq dərdi.
Çəkilir ruhundan
Hər gündə dara,
Yoxsula gündüz də
Gecə tək qara.

QAÇMAQ İSTƏYİRƏM...

Gördüm dağ başından duman sürünür,
Dedim, “hayanadır yolu görəsən?”
Baxdım ki, buludlar dolmuş görünür,
Dedim, “kaş qəlbimin üstə sərəsən”.

Buluda yalvardım, qara yalvardım,
Yanan ürəyimi söndürsün deyə.
Dənizə yalvardım, çaya yalvardım,
Boğuldum içimdən qalxan tüstüyə.

İndi bahar vaxtı, yaz zamanıdır,
Təbiət oyanır, ruh təzələnir.
Çiçəklərin bahar ərnağanıdır,
Hər güldən, çiçəkdən bir ətir gəlir.

Bəs niyə ürəyim açılmır görən,
Niyə gözlərimdə yaz qışa dönür?
Ay bütün dərdlərin çarəsin bilən,
Dəyirman fırlanır hey başa dönür.

Qaçmaq istəyirəm, qaça bilmirəm,
Tutur ətəyimi dərd yenə bərk-bərk.
Əlindən qurtulub uça bilmirəm,
Qırılır qanadım, qırılır ürək.

DUR, AY TƏNBƏL, HƏR KƏS İŞ BAŞINDADIR
(*Qızım Sahiləyə zarafatyana*)

“Gün çıxıbdır günortanın yerinə”,
Dur, ay tənbel, hər kəs iş başındadır.
Uyma yuxu mələyinin felinə,
Dur, ay tənbel, hər kəs iş başındadır.

Yuxu yaman şirin olur, bilirəm,
Dənizdən də dərin olur, bilirəm,
Oyanmaq lap zülüm olur, bilirəm,
Dur, ay tənbel, hər kəs iş başındadır.

Erkən duran yatana tənbeh eylər,
Yağış döyər, pəncərəni seh eylər,
Qaranquşlar eyvanda cəh-cəh eylər,
Dur, ay tənbel, hər kəs iş başındadır.

Yem daşıyır qarışqa yuvasına,
Durubdular bir-birinin bəhsinə,
Heyran oldum əzminə, həvəsinə,
Dur, ay tənbel, hər kəs iş başındadır.

Çeynəmədən loxmanı udmaq olmaz,
Zəhmətsiz bir neməti dadmaq olmaz,
Yay səhəri çox uzun yatmaq olmaz,
Dur, ay tənbel, hər kəs iş başındadır.

QAÇQIN OLUR ÜRƏYİM...

Vətən, sənin dərđini
Çəkdim dərdəcər oldum.
Dərd elə üstələdi,
Dilqəmdən betər oldum.

Qan verən yaraların
Axıb qəlbimdən keçir.
Boyuma qəm kəfəni,
Hicran libası biçir.

Gülürəm, gülər gözü,
Naz baxışı görəndə.
Ölürəm, ağlar gözü,
Qəm yağışı görəndə.

Ağrıyan ürəklərin
Ağrısı məndə qalır.
Büsbütün almasam da,
Yarısı məndəqalır.

Ev-eşiksiz görəndə,
Evimə yad oluram.
Bir beşiksiz görəndə,
İçimdən odlanıram.

Qaçqın olur ürəyim,
Qaçqınlara qarışır.
Köçkün olur ruhum da,
Köçənlərə qarışır...

VƏTƏN

Ən böyük dövlətin, ən böyük varın,
Vətən, səni sevən vətəndaşındır.
Sevib, qoruyanın yoxsa dünyada,
Kasıbdan kasıbsan, o gün yasındır.

Torpağı şumlasın onu qoruyan,
Qoruya bilmirsə, bir tum əkməsin.
Yağıya qismətsə sünbülün dəni,
Qoy heç əbəs yerə zəhmət çəkməsin.

Qorusan sənindir bu çöl, bu çəmən,
Yamyaşıl bağların barı sənindir.
Beşikdən məzara bu ana Vətən
Sənin ilk beşiyin, son məskənidir.

...NƏLƏR ÇƏKMİŞ GÖR BAŞIN

Araz boyda dərdin var, Araz qədər göz yaşın,
Torpağa qan çiləndi, qan ağladı hər daşın,
Bölündün, parçalandın, oymaq-oymaq talandın,
Anam Azərbaycanım, nələr çəkmiş gör başın.

Gülüstanda qış günü sövdələşdi canilər,
Biri qəlyan çəkirdi, biri zərli nargilə,
Türkmənçayda barışdı, əl tutuşdu canilər,
Böldülər bir milləti məkrlə, gülə-gülə.

Əmmamalı, əbalı, zər şapkalı ağalar,
Danışdılar çox adi işdən danışır kimi.
O qansoran qartalla, o çanaqlı bağalar,
Sövdələşdi çinovnik, bir də farsın hakimi.

Arazdan sədd çəkдилər bir xalqın arasına,
Tikanlı məftillər də sancıldı tikan kimi.
Dağ çəkildi millətin, torpağın sinəsinə,
Xalqıma yasaq oldu yaşamaq insan kimi.

Ana köçdü dünyadan, oğul gələ bilmədi,
Ananın tabutunu özgülər uğurladı.
Qardaşa toy çalındı, bacı görə bilmədi,
Hönkürtüsü, naləsi ürəkləri dağladı.

Yasaq oldu danışmaq anamızın dilində,
Unutma, Vətən oğlu, məhək olsun yaddaşın,
Vətəninə vətənsiz yaşadın mənzilində
Anam Azərbaycanım, nələr çəkmiş gör başın...

TÜRKÜN DOSTU

Doğru deyib ulularım,
Bir millətik, iki dövlət.
Çox anlamlı kəlmələrdir,
Haqdan gələn bir həqiqət.

Köylərimiz, kəndlərimiz,
Ulusumuz, elimiz bir.
Qopuzumuz, ozanımız,
Annə-ana dilimiz bir.

Dağ başında tonqal çatdıq,
Sevgimizi bölüşməkçün.
Tonqalları qoşaltdıq,
Dar ayaqda birləşməkçün.

Nuru paşam, haray! – dedik,
Düşmən gəlir üstümüzə.
Gəl verək omuz-omuza,
Dünya durub qəsdimizə.

Səngərlərdə qoşa yatdıq,
Sipər olduq yurdumuza.
Azadlığı bir oyatdıq,
Əhsən şanlı ordumuza.

Türkün türkdən başqa, inan,
Dərd ortağı, sirdaşı yox.
Mücadilə yollarında
Eşi, dostu, yoldaşı yox...

ŞUŞAM

Şuşam öz Vətənində
Bizdən qürbətdə qaldı.
Dağlar tütək səsinə,
“Şura” həsrətdə qaldı.

Dumandı dağlar, Şuşam,
Yamandı hallar, Şuşam.
Düşmən çənbərə saldı,
Bağlandı yollar, Şuşam.

Yollar izimə həsrət,
Həsrət gözümə həsrət.
Düyünə düşən bəxtin
Adil çözümə həsrət.

Mən səni heç görmədim,
Tər gülündən dərmədim.
Sən yurdumun parçası,
Yada könül vermədim.

Gün gələr, görüşərik,
Balan tək dərdləşərik.
Yaranı sarıyaram,
Ağrını bölüşərik.

XARI BÜLBÜL

Bitmədin “Vətən” bağında,
Qürbət el cənnət olsa da,
Xan qızının ala gözü,
Min yol boşalıb, dolsa da,
Xarı bülbül, xarı bülbül,
A könlümün yarı, bölbül.

Pərvanə oldu başına
Nəfəsi ilə tumarladı,
Baxmadın axan yaşına,
Ha sızladı, ha ağladı,
Xarı bülbül, xarı bülbül,
A könlümün yarı, bölbül.

Xar bağrını didiklədin,
Çıxdın ağzı qanlı-qanlı,
Zərif boynunu diklədin,
Baxdın ona qanlı-qanlı,
Xarı bülbül, xarı bülbül,
A könlümün yarı, bölbül.

Gör bir nələ çəkdi başın,
Vətənsizsən vətəninə,
İndi yad nəfəs dolaşır,
Ləçəyində, çiçəyində,
Xarı bülbül, xarı bülbül,
A könlümün yarı, bölbül.

Gəl sən daha açma, gülüm,
Yad gözlər görməsin səni.
Daha ətir saçma, gülüm,
Yağılar dərməsin səni.
Xarı bülbül, xarı bülbül,
A könlümün yarı, bölbül.

Qarabağda günəş doğar,
Sən onda xəndan olarsan.
Zəfər bayrağı sancılar,
Açılar, dən-dən olarsan,
Xarı bülbül, xarı bülbül,
A könlümün yarı, bölbül.

Dərər səni bir qəhrəman,
SİNƏSİNİN ÜSTƏ SƏRƏR.
Nə vaxtdır yollara baxan
Yarına töhfə göndərər.
Xarı bülbül, xarı bülbül,
A könlümün yarı, bölbül.

TƏBRİZİM

Adın dilimdə əzbərdir,
Anam Təbrizim, Təbrizim.
Sinəm dərdinə dəftərdir,
Qalam Təbrizim, Təbrizim.

Görməsəm də gül üzünü,
Müdam başı dumanlısan.
Silmədim ağlar gözünü,
Möhnətdən bağı qanlısan.

Qəlbimdə həsrət qübarı,
Durub, xəyala dalmışam.
Andım baba Şəhriyarı,
Nə çəkmiş, indi qanmışam.

Hüsnünə tərif söylədi,
Şair dədə Süleymanım.
Sevə-sevə əzizlədi,
Yarandı “Təbriz” dastanım.

Aslanqızı, bu da səndən
Töhfədir ana Təbrizə,
Bir gül dərdin bu çəməndən,
Verdin Zəncana, Təbrizə.

GÖYÇƏ

Ana vətənimin nur parçasısan,
Dədə Ələsgərin məkanı Göyçə.
İncisi, sədəfi, dürr parçasısan,
Şöhrətin dolaşır cahanı Göyçə.

Göyçə dedim, göyüm-göyüm göynədi,
Sızladı, bağrımın başı alışdı.
Ustad ozanları fələk neylədi?
Qələmə gözümün yaşı qarışdı.

Diş donduran bulaqları çağlarsa,
Dövrəsində cəm olacaq ozanlar.
Səhnəbanu qəlbi qırıq ağılarsa,
Həsərətini saza söylər, saz anlar.

Didərgin ruhunun qarşısında biz
Sonsuz günahkarıq, Ələsgər babam.
Yaşaya bilmərik biz də Göyçəsiz,
Dönərik yurduna, sənətkar babam.

BORÇALI

Mən bu elin qızıyam,
Bu el mənim canımdır.
Fəxrım, eşqım, vüqarım,
Amalım, vicdanımdır.

Dünyanın gözü burda,
Aşğın sazı burda,
Şairin sözü burda,
Gəraylım, dastanımdır.

Yazı çiçək xonçası,
Qışı qarın boğçası,
Gülü, bağı, bağçası,
Çağlayan ilhamımdır.

Burda sevdim, vuruldum,
Yaralandım, qırıldım,
Döndüm məhəbbət oldum,
İlk əhdi-peymanımdır.

Başımızın tac yeri,
Qayğıya möhtac yeri,
Ellərin güvənc yeri
Şərəfimdır, şanımdır.

Pay oldu, paralandı,
Kökündən aralandı,
Köksündən yaralandı,
İnləyən kamanımdır.

GÖY GÖL

Mavi gözlərinin dərinliyində,
“Boğulmaq istərəm, batmaq istərəm”.
Atlı dalğaların ləpələrindən
Əlimi uzadıb tutmaq istərəm,
Təzə gəlinlər tək həyalı Göy göl.

Duman, çən üzündə ipək tülüdür,
Hüsnünə özgə cür məlahət verir.
Dalğalar bəm-bəyaz gəlinliyindir,
Ağ atlı şahzadə kəhərdən enir,
Kəpəzin gəlini, xınalı Göy göl.

Kəkliklər səyrişir qayalarında,
Hər quşun nəğməsi öz dilindədir,
Sonalar silkinir göy sularında,
Bəyaz su zanbağı dimdiyindədir,
Gözəllər gözəli sonalı Göy göl.

Şəninə söz qoşan Əhməd Cavada
“Yaşıl güllə” deydi, sındı qanadı,
Başına bələlar gəldi dünyada,
Taleyi dəyişdi, qəlbi qanadı,
Başı müsibətli, bələlı Göy göl.

İndi bəxtəvərsən, can oylağışan,
Ulduzun, hilalın yaşıl qoynunda,
Sən bir həmayılsan, boyunbağışan
Ana təbiətin yaşıl boynunda,
Tanrıdan dualı, sənalı Göy göl.

Əsrlər dəyişir, illər dəyişir,
Sən isə sadiqsən öz torpağına.
Araya qəzalar, qadalar düşür,
Dayandın zamanın çox sınağına,
Tarixlər yaddaşı vəfalı Göy göl.

HÜCUM ƏMRİ VER, KOMANDAN

Uca dağdan qar əskilməz,
Böyük başın dərdi böyük.
Gül bağından sar əskilməz,
Torpaq dərdi qurğuşun yük.
Bitsin həsrət, bitsin hicran,
Hücum əmri ver, komandan.

İçin yandırır özünü,
Ellər itirib dözüümü,
Bürüyüb Cıdır düzünü
Şöklü Məlik, qarı düşmən,
Hücum əmri ver, komandan.

Çölün kəm gözlərə oxdur,
Tayın-bərabərin yoxdur,
Həsəd çəkənlərin çoxdur,
Şuşanın dağları duman,
Hücum əmri ver, komandan.

Şəhidlərin ruhu əsir,
Ağrı dağdan yellər əsir,
Şəhid anası tələsir,
Oğulların qızmış aslan,
Hücum əmri ver, komandan.

İllər gəlir illər üstə,
İllərdir Vətən məhbəsdə,
Gözü yaşlı anam yasda,
Tətikdədir Azərbaycan,
Hücm əmri ver, komandan.

TƏLƏS, AY VƏTƏN OĞLU

Şuşam dara çəkilibdi,
Köksünə dərd əkilibdi,
Daha səbri kəsilibdi,
Tələs, ay Vətən oğlu.

Əsirdi Laçın, Zəngilan,
Kəlbəcərin varı talan,
Şuşanın dağları duman,
Tələs, ay Vətən oğlu.

Pozulub durnanın səfi,
Dolaşmaq düşüb kələfi,
Başını qaldırıb əfi,
Tələs, ay Vətən oğlu.

Natəvanın suçu nəydi?
Bala dərdi qəddin əydi,
Heykəlinə güllə dəydi,
Tələs, ay Vətən oğlu.

Xocalının torpağı qan,
Çiçəyi qan, yarpağı qan,
Çıxar qılıncı qınından,
Tələs, ay Vətən oğlu.

Vətənin tək bir adı var,
Nə doğması, nə yadı var,
Hər tikənin öz dadı var,
Tələs, ay Vətən oğlu.

Vətənsizəm vətənimdə,
Kəfənsizəm vətənimdə,
Yanır ürəyim sinəmdə,
Tələs, ay Vətən oğlu.

XATİRƏYƏ DÖNƏN İLLƏR

Dağlar, səndə gözüm qaldı,
Odum qaldı, közüm qaldı
Görməyəli, ürəyimdə
Nə səbr, nə dözümlü qaldı.

İstəyirəm mehman olam
Çovğununa, boranına,
Yağışına, küləyinə,
Çisəyinə, dumanına.

Yağış yağsın, qoy islanım,
Sinənə doğru yaslanım,
Günəş çıxsın dağ ardından,
Baxıb-baxıb xumarlanım.

Şeh damlası parıldaya,
Körüklənmiş közə dönə,
Qaymaqçıçək xumarlanıb,
Bir məstanə gözə dönə.

Qurban babam səslənəydi
“Qara daş”ın dik qaşından...
Ehey, sudan gələn gəlin,
Şalın sürüşüb başından.

Nənəm başını qaldırıb,
Qınaq ilə baxaydı kaş.
Həyadan üzü allanıb,
Yaşmağımı taxaydı kaş.

Xatirəyə dönən illər,
Hey gözümdə, könlümdəsən.
Xəyalımdan silinmədin,
Hər an gözüm nündəsən.

ŞEİR

Şeir duyğumuzun tərçümanıdır,
Çəməni çiçəklə qarşılaşdırır.
Allahın vergisi, ərməğanıdır,
Dəmiri biləklə qarşılaşdırır.

Təpəni ucaldıb dağa döndərir,
Bir göyəm kolunu bağa döndərir.
Quruca bir tumu tağa döndərir,
Arzunu diləklə qarşılaşdırır.

Bülbülü güllərə vurğun eyləyir,
Əqidə yolunda qırğın eyləyir.
Sevəni sevənə uyğun eyləyir,
Sevgini ürəklə qarşılaşdırır.

KÖNLÜMDƏKİ DUYĞULARIM

Könlümdəki duyğularım
Sözü sinəmdən oynadır.
Kəlmələri tilsimləyir,
Ruhu bədəndən oynadır.

Qələmlə söz sehlərnir,
Eşqə sarı mehrlənir,
Gəlinlər tək cilvələnir,
Ağlı sərimdən oynadır.

Qula, kə nizə dönürəm,
Gah ölürəm, dirilirəm,
Söz dalınca sürünürəm,
Hər an yerimdən oynadır.

ƏKİN YERİDİR VƏRƏĞİM...

Əkin yeridir vərəğim,
Ləklərinə dərd əkirəm.
Özün bilirsən gecələr
Səninlə nələr çəkirəm.

Butalı xalı-xalçadır,
İlmə-ilmə toxuyuram.
Haqq-ədalət kitabıdır,
Sətir-sətir oxuyuram.

Qələm mənim söz iynəmdi,
İynə ilə gor qazıram.
Dəryadan dürr çıxarıram,
Misralara zər düzürəm.

Qələm mənim söz qılıncım,
Kəsirəm namərd dilini.
Ülgüc kimi itidir o,
Korşalmaz kəssən əlini.

Yolundan döndərə bilməz,
Nə tufan, nə şeytan onu.
Günəş işığına bənzər,
Nurlandırar haqq yolunu.

Kağızım əkin yerdir,
Ləklərinə dərd əkirəm.
Özün bilirsən, Allahım,
Gecələr nələr çəkirəm.

ŞAIR ÜRƏYİ

Şair ürəyi güzgüdür,
Baxsan, özünü görərsən.
Tüstüsü, odu görünməz,
Qızmar közünü görərsən

Bir zərrədən alışandı,
Coşqun selə qarışandı,
Qurulu yaya nişandı,
Kəskin sözünü görərsən.

Əyilməyən vüqarını,
Dəyişməyən ilqarını,
Yayda qışını, qarını,
Qışda yazını görərsən.

“MƏN ŞAIRƏM” DEYƏN KƏSİN...

“Mən şairəm” deyən kəsin
Çağlayan ilhamı gərək.
Qəlbində söz incisiylə
Dolub-daşan camı gərək.

Dənizlərə yelkən açə,
Durnalarla qoşa uça,
Ruhunda ucadan uca
Eşqin yanan şamı gərək.

Gözəlliyə yoldaş ola,
Gözəllərə sirdaş ola,
Bulud tək boşalıb dola,
“Əhsən” – deyə hamı gərək.

Gözü sərraf tərəzisi,
Dilində sevgi nəğməsi,
Ürəyində haqqın səsi,
Ədalətin tamı gərək.

Dərdliyə dərmana dönə,
Ağlayan gözləri silə.
El-oba qədrini bilə,
Dolaşa dünyanı gərək.

Hərzə-hədyanı yazmaya,
Doğrunu əyri yazmaya,
Haqqın yolunda azmaya,
Artan şöhrət, şanı gərək.

BİZƏ VERİLƏN ÖMÜR...

Həyatın astanası
Ömründə son durağı,
Həm enişi, yoxuşu,
Dolayı, nərdivanı.
Həyat bundan ibarət,
Yal olub baxa bilməz.
Su kimi axıb gedər
Dünya pəncərəsindən
Hər gələnlə baxar gedər.
Ağrısız da, acısız da,
Tut dünyanın əlini.
Qəm yükünü daşısan da,
Buraxma əllərini.
Sevincini, qəmini
Yaşa bir ömür kimi.
Ahını, amanını
Sayma sən zülüm kimi.
Bil ki, gözəldi dünya,
İstər fani desinlər,
İstər kirayəlik ev.
Bərk yapış ətəyindən,
Sev fani dünyanı, sev.
İstəmirəm ruh olum,
Səmələrə ucalım.
Təki ruhum yaşasın
Tanrım verdiyi donda.
Həyat eşqi dolaşsın
Damardan axan qanda.
Dəryada bir damladır
Bizə verilən ömür.
Dünya gözəl dünyadır,
İstər ağla, istər gül.
Bu dünyanın qəmi də
Cənnət gülündən gözəl,

Damla qədər ömrü də
Əbədiyyətdən əzəl.
Bil ki, gözəl dünyadır,
İstər fani desinlər,
İstər kirayəlik ev,
Bərk yapış ətəyindən,
Sev fani dünyanı, sev.
Sev fani dünyanı, sev...

MİSRALAR İÇRƏ

Sinəmdən boy verən incilər, dürlər,
Üzülün, düzülün misralar içrə.
Ey sirlı mənalar, sehrli sözlər,
Süzülün, yazılın misralar içrə.

Əbədi deyildir insan dünyada,
Ömür də vəfasız, fani dünya da.
Dolan məcnun könlüm qumlu səhrada,
Kəbəni gəzəlim misralar içrə.

Baharın nəsimi, yazın gülləri,
Dağın əzəməti, daşqın selləri,
Bülbülün nəğməli tuti dilləri,
Vəsf edin gözəli misralar içrə.

Könlümün həsrəti, dərdi, nəşəsi,
Sevgisi, sevinci, qəm tərənəsi,
Ey mənim eşqimin söz divanəsi,
Həkk eylə sözümü misralar içrə.

Aslanqızı, çox yükləmə könlünü,
Tanrım özü verir onsuz əmrini,
Doldur nəşələrlə daha könlünü,
Az ağlat gözünü misralar içrə.

SÖZ VAR KI...

Söz var ki, bəlalər gətirər başa,
Yol açar qəzəbə, qana, savaşa.
Söz də var gövhəri döndərər daşa,
Söz var ki, dillərdə dastana dönər.

Öz dili altında gizlənər hər kəs,
Dinməsə, dəyəri verilə bilməz.
Budaqdan dəyməmiş meyvə dərilməz,
Söz var ki, hökmdə sultana dönər.

Söz də var, hər zaman açar könüllər,
Duyduqca çöhrəndə açılar güllər,
Saxlayar qiymətin ötsə əsrlər,
Söz var ki, dərddiyə dərmana dönər.

SÖZ

Söz pak ruhun cövhəridir,
Mayamız ondan tutulub.
Xəzinələr gövhəridir,
Cismimizə can qatılıb.

Söz var, dağlara mindirər,
Zirvələrə yüklər səni.
Söz də var, dağdan endirər,
Yerlərdə sürüklər səni.

O bir zərif bənövşədir,
Acı söz ürək sındırar.
Ürək bir büllur şüşədir,
Sınsa, onu, de, kim yamar?

“Ol” – deyib, olduran Allah,
Bir “ol” sözüylə yaradıb.
“Qal” – deyib, qaldıran Allah,
Zərgər gözüylə yaradıb.

Göydən endirib Quranı,
Peyğəmbərə ehya edib.
Nizama salıb dünyanı,
İnsanlara yol göstərib...

SƏN MƏNİM SURƏTİMSƏN

İlk gənclik çağlarımda
Vurulmuşdum bir qıza,
Bir sərviboy, çatmaqaş,
Cilvəli, qaragözə.
Salxım söyüd tək sallanan,
Külək əsdikə yellənən,
Qırçın-qırçın qanadlanan
Çin-çin donunu sevmişdim.
Dünyaya meydan oxuyan
Məğrur duruşunu, yerişini,
Tərən baxışını sevmişdim.
Daha çox da küləklər kimi
Sərbəstliyini, azadlığını,
Cəsurluğunu sevmişdim.
Quşlar kimi qanad açan,
Ellərdən ellərə uçan,
Əsarətə, köləliyə savaş açan
Ürəyini sevmişdim.
Qaraçı qızı Karmen,
Mən qocaldıqca, sən gəncləşirsən,
Üzün güllər açır, gözəlləşirsən.
Mən əhdimə, ilqarıma sadıqəm,
İnadım inad, yenə səni sevirəm.
Sən mənəm əksim, surətimsən...

MƏN DÜNYADA OLMAYANDA...

Görən, güllər açacaqmı,
Zərif ətir saçacaqmı,
Dəli-dolu dağ çayları
Bir də coşub-daşacaqmı?
Mən dünyada olmayanda.

Odlar qızı, nazlı pəri,
Göylərin yanar ölkəri,
Açacaqmı yer üzünə
Dan üzü aydın səhəri?
Mən dünyada olmayanda.

Qürbət eldən qaranquşlar,
Qərib-qərib ötən quşlar,
Yenə uçub gələcəkmi
Əsir eldən gözdə yaşlar?
Mən dünyada olmayanda.

Ömür haqqın əlindədi,
Hər kəs xeyir-şərindədir.
Mən olsam da, olmasam da,
Dünya daim yerindədir.
Mən dünyada olmayanda...

**Bacın sənsiz qan ağlayır,
qardaşım,
Kül olur ürəyim,
axır göz yaşım...**

(Qardaşım Arif Əliyevə həsr etdiyim şeirlər)

GÖZ YAŞIMI İNCİ BİLDİM

Saçımdan üç tel ayırıb,
Basdım sinəmin üstünə.
Xəyalını şəkil kimi
Asdım sinəmin üstünə.

Cəng də etdim öz canımla,
Hökm-fərman vicdanımla.
Adını ürək qanımla
Yazdım sinəmin üstünə.

Pak adınla qürrələndim,
İçdən ağlar, üzdən güldüm.
Göz yaşımı inci bildim,
Düzdüm sinəmin üstünə.

KÜSMÜŞƏM DƏLİ DÜNYADAN

Küsmüşəm dəli dünyadan,
Röyalarım tərsə yozub.
Diləyimi tərs eşidib,
Dərdi dərdin üstə yazıb.

“Dözəmmərəm” – dedim, dözdüm,
“Ölərəm”- dedim, ölmədim.
Alıb-aldanmaqdan bezdim,
Doğrular harda bilmədim.

Daş bağladım sinəm üstə,
Qəlbim daş olsun istədim.
İçimdə inləyən səs də
Dönsün yaş olsun istədim.

Dolsun kirpiyim ucuna,
Süzülsün qoy damla-damla.
Sənsizliyin acığına
Yaşayıram bu gümanla.

AYRILIĞIN SONU YOXMUŞ

Getmə, dedim, ayrılmayaq,
Ayrılığın sonu yoxmuş.
Gözə alma sonsuzluğu,
Dönəcəyə yolu yoxmuş.

Ağac bir də yarpaqlayar,
Çəmən bir də çiçəkləyər.
Körpələr gələr dünyaya,
Ayaq açar, iməkləyər.

Səni bir daha dünyaya
Gətirəmməz qoca anan.
Yuyrüyünü yelləyəmməz,
Deyə bilməz “laylay balam”.

Tək gəldin, tək getdin, qardaş,
Ürəkdə arzular qaldı.
Neçə-neçə diləklərin,
Daha nələr, nələr qaldı.

Ağlım qələmi saxladı,
Daha yazma, bəsdir dedi.
Onsuz da əllərin boşdur,
Zəhmətin əbəsdir dedi.

BİLİRƏM, SƏN MƏNƏ QAYIDACAQSAN

Sübh yelinə dönəcəksən,
Nur selinə dönəcəksən,
Bilmirəm neyləyəcəksən,
Necə çarə bulacaqsan?
Bilmirəm nə vaxt, nə zaman,
Axır ki, sən mənə qayıdacaqsan.

Albalı çiçəkləyəndəmi,
Çiçəyi göyçəkləyəndəmi,
Körpəcə nəvən, qardaşım,
Ayaq açıb iməkləyəndəmi...
Bilmirəm nə vaxt, nə zaman,
Axır ki, sən mənə qayıdacaqsan.

Xəyalların qanadındamı,
Körpə balanın adındamı,
Səni sevən dostların
Yaddaşında, yadındamı,
Bilmirəm nə vaxt, nə zaman,
Axır ki, sən mənə qayıdacaqsan.

Yolunda qayalar bitsə,
Yolunu mələklər kəssə,
Od-alovdan sərhəd çəksə,
Sən gələ bilməsən bəlkə,
Bilmirəm nə vaxt, nə zaman,
Axır ki, mən sənə qayıdacağam...

KƏSİLDİ

Bir xəzan rüzgarı əsdi üstümə,
Sinəmdə səbrimin tağı kəsildi.
Sındı səbr daşım, çatladı çat-çat,
Fələk qismətimə yağı kəsildi.

O gün sinqin gördüm qoca dünyanı,
Duman bürümüşdü mavi səmanı.
Günəşin gözündə kədər leysanı,
Torpağın təməldən tağı kəsildi.

Fələyin çərxi də tərsə çəkildi,
Gözəldağ əyildi, qəddi büküldü.
Qalalar uçuldu, yollar söküldü,
Yolçunun yollarla bağı kəsildi.

AYRILIĞIN GÖZLƏRİNİ...

Qırçın-qırçın ləpələri
Əl atıb tutmaq istərəm.
Ovuclayıb təşnələr tək,
Sinəmə səpmək istərəm.

Dərin-dərin dəryalara
Ağrımı atmağım gəlir.
Şahə qalxan dalğalara
Qoşulub axmağım gəlir.

Yaşıl-yaşıl yosunlara
Həsərətimi bükəm gərək.
Ayrılığın gözlərini
Ovucuna tökəm gərək.

Gəzəm dəryanı, dənizi,
Sənsizlikdən qaçmaq üçün.
Arayam çölləri, düzü,
Muradıma çatmaq üçün.

Dənizlər söndürə bilməz
Alışıb yanan canımı.
Heç kimsələrə əyilməz,
Dərdə əyilən canımı.

ƏLLƏRİN ƏLİMDƏN ÜZÜLÜB...

Can sirdaşım, səndən ayrı düşəli,
Günüm göy əysiyə düyülüb gedib.
Ürəyim dərdimin dəyirmanında,
Qovrulmuş buğda tək üyünüb gedib.

Günü-gündən artar olub azarım,
Xəyalın sirdaşım, seyrim, güzərim.
Çiynimdə mələklər qədər yazanım,
Sağım-soluma düzülüb gedib.

Sənsiz ötən günlərimdən bezəram,
Xəyalların girdabında azəram,
Ağ kağıza qara yazı yazəram,
Əllərin əlimdən üzülüb gedib.

XOŞBƏXT BİR GÜN

(“Göy üzündə gəzən bulud” kitabımın təqdimati günü)

Gözünə qurbanam, canım qardaşım,
Bəxtəvər eylədin bu gün bacını.
Sevincdən quş kimi uçdum göylərə,
Unutdum hər dərdi, hər bir acını.

Ömrümdə ən xoşbəxt bir günüm oldu,
Könül duyğularım döndü kitaba.
Bayramım, büsatım, düyünüm oldu,
Qürurum gəlmədi saya-hesaba.

Sayən üstümüzdən əskik olmasın,
Öyünsün, döyünsün qəlbim səninlə.
Borçalı mahalı sənsiz olmasın,
Ucalt elimizi pak əməlinlə.

ÜZÜM YENƏ QIŞA DÖNDÜ

Qəmlə qardaş olan könlüm,
Üzüm yenə qışa döndü.
Sıralandı qəm karvanım,
Yeriş etdi, başa döndü.

Dərd əlindən dağa çıxdım,
Mələdim ahular kimi.
O yan-bu yana vurnuxdun,
Ovçu görmüş maral kimi.

Ahım dağları dələrsə,
Görən qardaş eşidərmisi?
Göyü yerə endirərsə,
Bilmirəm, duyub gələrmisi?

BACIN SƏNSİZ QAN AĞLAYIR

Anamızın bağı qandır,
Getmə, qardaş, aman eylə.
Yarın halı pərişandır,
Getmə, qardaş, aman eylə.

Köksündə cüt yarası var,
İki nakam balası var,
De, yanmamış harası var?
Getmə, qardaş, aman eylə.

Qəfil qar yağdı başıma,
Ağı qatıldı aşıma,
Qıyma axan göz yaşına,
Getmə, qardaş, aman eylə.

Mat qalıb körpə Fidanın,
Quruyub qalıb Orxanın,
Sən Allahın, sən vicdanın,
Getmə, qardaş, aman eylə.

Bacın sənsiz qan ağlayır,
Başına qara bağlayır,
Əldə çıraq soraqlayır,
Getmə, qardaş, aman eylə.

El oğlusan, el canındır,
Saf amalın, vicdanındır.
Uca yerlər ucanındır,
Getmə, qardaş, aman eylə.

Sən bu elin gərəyisən,
Millətinin dirəyisən,
Kimsəsizlər köməyisən,
Getmə, qardaş, aman eylə.

DÜNYANIN DƏRDİNDƏN BEZƏN YERİMDƏ

Dünyanın dərdindən bezən yerimdə,
Quruca bir ölüm gəzən yerimdə,
Möhnətdən canımı üzən yerimdə,
İrmaq olub, axıb doldun ürəyimə.

Ömür – ağrıların, acının cəmi,
Sevinci bir aləm, incidir qəmi.
Əlimin ümiddən üzülən dəmi,
Şimşək olub, çaxıb doldun ürəyimə.

Ağıl da ağıldan üstün olurmuş,
Dərdlilər dünyaya küskün olurmuş.
Qalan tək xatirən, əksin olurmuş,
Bir od olub yaxıb, doldun ürəyimə.

Gördün ki, mən sənsiz qəlbi sınığam,
Üzəri küllənmiş köhnə yanığam,
Arxanca şütüyən dəmir çarığam,
Kövrək-kövrək baxıb, doldun ürəyimə.

Dedin ki, dik dayan, mən yanındaşam,
Gecələr yuxunda, xəyalındaşam.
O məğrur bacımın sorağındaşam,
Bir nur olub, axıb doldun ürəyimə.

KÖÇ EYLƏMƏ VƏDƏSİZ

Qəlbində diləklər qatar-qatardı,
Canım qardaş, köç eyləmə vədəsiz.
Köksündə arzular ümmanı vardı,
Canım qardaş, köç eyləmə vədəsiz.

Hələ qurmalısan, yaratmalısan,
Arzunla bərabər boy atmalısan,
Yatmış vicdanları oyatmalısan,
Canım qardaş, köç eyləmə vədəsiz.

Gənclərin təhsilə ehtiyacı var,
Əlində dərdlərin min əlacı var,
Başında millətin qeyrət tacı var,
Canım qardaş, köç eyləmə vədəsiz.

Ürək qızdırmışdı sənə yazarlar,
Ümid bağlamışdı əhli kəlamlar,
Çoxdur şəfqətinə arxalananlar,
Canım qardaş, köç eyləmə vədəsiz.

Elçi getməlisən oğul balana,
Vüqarın, qürurun o nur balana,
Atalıq borcun var nazlı Fidana,
Canım qardaş, köç eyləmə vədəsiz.

DƏRDİMƏ DƏRMAN GƏZİRƏM

Qalın-qalın kitabları
Bir-bir alıb oxuyuram.
Dərdimə dərman gəzirəm,
Səbrdən don toxuyuram.

Öz-özümə düşünürəm,
Hamımızın sonu birdir.
Təbiətin qanunudur,
Nə möcüzə, nə də sirdir.

Ölsə də cismi insanın,
Ruh əbədi yaşayandır.
Əzabından bu dünyanın
Qurtarırsan bu, əyandır.

Ayrılıqlar müvəqqəti,
Həsrətin ömrü gödəkdir.
Bacarsan qazan cənnəti,
Sanma özü gələcəkdir.

Ümidimi bağlamışam
O dünyanın hikmətinə,
Bəlkə görüşdük, qardaşım,
İlahinin qüdrətilə.

KÜSMƏ MƏNDƏN

Küsmə, qardaş, küsmə məndən,
Dərdin dərya, üzəmmirəm.
Əllərini üzmə məndən,
Dünyam dardı, gəzəmmirəm.

Deyirmişsən yerin yaşdı,
Göz yaşına bələnibdir.
Ağlım itdi, huşum çaşdı,
Başıma qar ələnibdir.

Söz verirəm ağlamayım,
Yaş olmasın yerin, qardaş.
Ürəyini dağlamayım,
Dolmasın gözlərim, qardaş.

Gəl, incimə, neyləyim mən,
Dərdin məni əyib, büküb.
Nə deyim, nə söyləyim mən,
Fələk sinəmə dağ çəkib.

And içirəm, düz duracam,
Sındırmaram vüqarımı.
Qürurumu qoruyacam,
Belə verdim qərarımı.

Şanlı adın bəsdir mənə,
O hər zaman yaşayacaq.
Ötüşsə də neçə sənə,
Şərəfini daşıyacaq.

BAHAR BULUDUYAM...

Bahar buluduyam, dolmuşam yenə,
Dəli yağış kimi yağmağım gəlir.
Sel olam, çağlayam çölə, çəmənə,
Göylərdə şimşək tək çaxmağım gəlir.

Məcrasını aşan çaylar sayacağı,
Ürəyim köksümə sığmayır daha.
Tanrının insana bumu sınağı?
Yox, mənim ağılıma sığmayır daha.

Ananın bağrını çarpaz dağlamaq
Nə vaxtdan ədalət sayılır, Allah?
Hər şeyi qəzaya, qədərə yazmaq
Tanrı dərğahında deyilmi günah?

GETMƏ

Getmə, ay insafsız, insafın olsun,
Sənsiz bu dünyanı çəkəmmərəm mən.
Nə bağça salaram, nə bağ salaram,
Bir tumu torpağa əkəmmərəm mən.

Qol qaldırıb oynamaram toylarda,
Ürəyimdən qaçaq düşər nəşələr.
Ağı deyib ağlayaram vaylarda,
Dodağımda donub qalar gülüşlər.

Boyunu boylara oxşadaram mən,
Duruxub qalaram yol ortasında.
Səsini səslərə bənzədənəm mən,
Xəyalın gözümün qəm aynasında.

Tıxac olar boğzımda nəfəsim,
Ayağının səsi gələr qulağa.
Boğular içimdə hıçqırıq səsim,
Həsrətimi nəqş edərəm varığa.

AMAN SƏNDƏN, DAD, AY FƏLƏK

Sinəmdə dağ, dağ üstədi,
Aman səndən, dad, ay fələk.
Alovum dəstə-dəstədi,
Aman səndən, dad, ay fələk.

Qəm qaşımın vəsməsidi,
Ağlar gözüm sürməsidi.
Andım “qardaş” kəlməsidi,
Aman səndən, dad, ay fələk.

Necə qıydın aslanlara,
Nər biləkli oğlanlara,
Elə candan yananlara?
Aman səndən, dad, ay fələk.

Hələ nələr işi vardı,
Qəlbi xalq üçün yanardı,
Onsuz gözüm intizardı,
Aman səndən, dad, ay fələk.

NEYLƏDİN SƏN?

Qəm dəryası, qəm gölüyəm,
Çənli dağam, dərd seliyəm,
Fələk, səndən gileyliyəm,
Dayağımı neylədin sən?

Nurlu gecəm zülmət oldu,
Bağçamızda güllər soldu,
Onsuz ömrüm nirsuz qaldı,
Çırağımı neylədin sən?

Yol azmışam dumanında,
Yaralar sızlar canımda,
İşarətim yox yanımda,
Mayağımı neylədin sən?

ÇƏKİLDİM FƏLƏYİN DAR AĞACINA

Çəkildim fələyin dar ağacına,
Döndüm əsasına, əl ağacına,
Elə döndü-döndü çarmıxa çəkdi,
Nə olub dünyanın qanacağına.

Bir ömrün dərd yükü dərya qədərmiş,
Ağrısı, əzabı dünya qədərmiş,
Alnıma yazılan yazı, qədərmiş,
Düşdüm gen dünyanın daracağına.

Ürək də ruhundan asıllarmı heç,
Alnıma qaralar yazıllarmı heç,
Yaxşısı yamana yozullarmı heç,
Dönərmə taleyin yanacağına?

Ömrümün baharı bal dadındaydı,
Şıltağı anamın qucağındaydı,
Ruhum atamızın ocağındaydı,
İndi çevrilmişəm sacayağına.

Sən mənim fəxrimsən, fəxarətimсэн,
Sevincim, sevgimsən, səadətimсэн.
Gedərəm arxanca, ay atam oğlu,
Bu fani dünyanın duracağına.

DÖZƏ BİLSƏN, DÖZ, AY CANIM

Bir Kərəmsiz lələsən sən,
Bağrı yanıq lələsən sən,
Körüklənmiş kürəsən sən,
Dözə bilsən, döz ay canım.

Bir dərdə düşdüm dərmansız,
Qovruldu, bişdim dumansız,
Dünya fani, fələk qansız,
Dözə bilsən, döz ay canım.

Döz, bağrına sən daş bağla,
Ağlayanda pünhan ağla,
Görənlərdən get soraqla,
Dözə bilsən, döz ay canım.

ÜRƏYİN VƏTƏNİN PƏRVANƏSİYDİ

Ayrılma elindən, ay atam oğlu,
Yurdun dara düşər, gərək olarsan.
Aşıqlar dilində dastana dönər,
Hər an xatırlanar, hey anılırsan.

Ötəri deyildir əhli-savablar,
Sən saf əmələndə yaşayacaqsan.
Adına yazılar neçə kitablar,
“El oğlu” adını daşıyacaqsan.

Xalqına sevgilə doluydu qəlbin,
Bu sevgi ömrünün tək mənasıydı.
Sevinci sevincin, dərdiydi dərdin,
Ürəyin vətənin pərvanəsiydi.

Xeyir əməlinlə, savab işinlə
Sevən ürəklərdə yurd salacaqsan.
Səməndər quşusan, hər gəlişinlə
Odsuz ocaqları yandıracaqsan.

MƏNƏ HƏMDƏM OLARSANMI?

Dərdim çoxdur, qəlbi dağlar,
Yarı bölsəm, alarsanmı?
Mənim yandığım odlara
Bircə gecə yanarsanmı?

Bir ildir yolum dolaşıb,
Fikrim səyyar, ağlım çaşıb.
Qəm qəlbimlə qoşalaşıb,
Mənə həmdəm olarsanmı?

Hönkür-hönkür nalə çəksəm,
Saçlarımı yolub töksəm,
Məlul-məlul boyun büksəm,
Bu könlümü alarsanmı?

Həsrətəm bir gülər üzə,
Könül açan şirin sözə.
Tale gülmür üzümüzə,
Qol boynuma salarsanmı?

Ağrımızı bir bölüşək,
Bir ağlayaq, hönkürüşək,
Gəl səninlə bir dərdləşək,
Mənə sirdaş olarsanmı?

TANRIM ÖZÜ YAZIR QƏDƏRİMİZİ

Sən ey fani dünya, yorulmadınmı,
Dərdləri dərd üstə yüklədin mənə?
Qələm Yaradanın öz əlindədir,
Neyləyə bilərik Tanrı verənə.

Aldın sevincimi, aldın əlimdən,
O gündən pəjmürdə, pərişanam mən.
Səni əbədilik itirən gündən,
Gözləri yaşlıyam, bağıri qanam mən.

Bilmədin, qardaşım, sənin həsrətin
Saçımda əbədi dən olacaqdır.
Hardan biləydin ki, dərdin, möhnətin
Qəlbimi qarsadıb, qovuracaqdır.

Torpağın bağırina köç salmışan sən,
Mən də yol salmışam məzarın üstə.
Canlı heykəl kimi dayanmışan sən,
Dillən bircə kərə, sən məni səslə.

Sən gerçək, əbədi, mənə sə faniyəm,
Bircə udum nəfəs ayırır bizi.
Dərdlərin əlindən bir divanəyəm,
Tanrım özü yazır qədərimizi.

SƏNDƏN AYRI

Sinəmdə üzülür ürək,
İydələr də açmır çiçək,
Səndən ayrı.
Ətri yoxdur qərənfilin,
Qızılgülün, yasəməninin,
Səndən ayrı.
Gülü solub bağ-bağcanın,
Gülşənlərin, çəmənlərin,
Səndən ayrı.
Quşlar da lal olub, dinmir,
Yaz gülləri qönçələnmir,
Səndən ayrı.
Od tökmür göylər gəlini,
Ay qapayıb gözlərini,
Səndən ayrı.
Göz qırpmır göydən ulduzlar,
Arxasız qalıb yalqızlar,
Səndən ayrı.
Yollar yaman qəribsəyib,
Yollar küskün, sənsizləyib,
Səndən ayrı.
Ruhum bir tükdən asılır,
Gözlərim yollarda qalır,
Həftə sonu.
Gözlərəm sən gələn yolu,
Qəlbim həsrətinlə dolu,
Həftə sonu.
Sən gəlmirsən, qardaşım,
Yağış tək yağır göz yaşım,
Səndən ayrı.
Sənə açılan qollarım
Tək-tək yanıma düşür,
Səndən ayrı.
Canım odlara tutuşur,

Ürəyimə alov düşür,
Səndən ayrı.
Qalmayıb canımda tab,
Ömür yoldaşım əzab,
Səndən ayrı.
Bu dünyadan gileyliyəm,
Bilmirəm sənsiz neyləyəm,
Səndən ayrı...

DÜNYA ONDAN AYRI DAR GƏLİR MƏNƏ

Bilmirəm neyləyim, qadir Allahım,
Yenə odla suyun arasındayam.
Özün tut əlimdən, göstər doğrunu,
Duyğular selinin dalğasındayam.

Dünya ondan ayrı dar gəlir mənə,
Qəlbim üsyan edir, “yox”, “olmaz” deyir.
Dayana bilmirəm Tanrı verənə,
Dərdinə dözməyə gücüm yetməyir.

Ömürdən dərd yüküm dərya qədərdir,
Həyat yollarıma həmdəmdi həsrət.
Alnıma yazılan yazı-qədərdir,
Yazıya pozu yox, budur həqiqət.

Zülmət gecələrə, ilahi, nur ver,
Yarsın qaranlığı, ruhuma axsın.
Dözüm ver, Allahım, mənə səbr ver,
Qoy daha gözlərim sabaha baxsın.

QORXURAM

Gələcək günlərdən
Qorxmayıram mən,
Gələn gələcək,
Olanlarsa olacaq.
Sənsiz ötəcək günlərdən,
Açılacaq sabahlardan
Yaman qorxuram, yaman.
Qorxuram oddan,
Alovdan qorxan kimi.
İçimdə tən yaşayan
Yalqızlıqdan, həsrətdən,
Möhnətdən qorxan kimi.
Sənsiz çalınan toylardan,
Şənliklərdən, vaylardan,
Qorxuram qardan, yağışdan,
Payızdan qışdan,
Arsız gülüşdən
Qorxuram, qardaş,
Özünü öyənlərdən,
Düşünə döyənlərdən,
Üzümə gülüb,
Arxamca deyinib,
Hədyan deyənlərdən,
Yaltaqdan, qorxaqdan,
Şərdən, nahaqdan,
Sən olmayan dünyanın
Hər dürlü işindən,
Tərsinə gərdisindən
Qorxuram, qorxuram,
Yaman qorxuram, qardaş.

ÖTMƏ, BÜLBÜL

Ötmə bülbül, ötmə daha,
Bağçamızda gül açmayır.
And verirəm bir Allaha,
Ötmə, könlüm dil açmayır.

Uçub qəlbimin nəşəsi,
Sınıb könlümün şüşəsi,
Boyun büküb bənövşəsi,
Ötmə bülbül, ötmə daha.

Qanadlanmır ilham pərim,
Dünyanı görmür gözlərim,
Bitib tükənmir dərdlərim,
Ötmə bülbül, ötmə daha.

Yandırma yanmış könlümü,
Qana bələnmiş könlümü,
Yanıb qovrulmuş könlümü,
Ötmə bülbül, ötmə daha.

ÇAYLAR SÖNDÜRMƏZ KÖZÜMÜ

Fələk, sənə neyləmişdim?
Acılara tuş eylədin.
Sevinc mənə asi oldu,
Qəm ilə qardaş eylədin.

Ürəyimin yox dözümü,
Dinləmədin heç sözümü.
Çaylar söndürməz közümü,
Gözlərim qan-yaş eylədin.

Bacı, qardaş deyə-deyə,
Ürəyim döndü süzgəcə.
Ömrümü endirdin heçə,
Gecəyə sirdaş eylədin.

Kimi çağırım imdada?
Əzrayl da çatmır dada.
Ölümdən kimə nə fayda?
Xəyalım çəş-baş eylədin.

DUR GƏL, HARDA QALMISAN?

Ay qəlbimin həsrəti,
Arzusu, məhəbbəti,
Ömrüm-günüm, həyatım,
Elim, obam, elatım,
Sevincimin şeriki,
Kədərimi bölənim,
Daşıya bilmərəm mən
Dağdan ağır bu yükü,
Ağır günümə həyan,
Dur, gəl harda qalmısan?
Könlümü intizarda,
Gözüm yolda qoymusan.

Kədər sarır duyğumu,
Varlığımı, ruhumu
Bürüyür qatı duman,
Bitməyir acı hicran.
Ömrümüz görməyəydi
Heç bir zaman çən-çisək,
Xoş günlərə yetişsək...
Sənsiz ilə dönür gün,
Sənsiz ötməyir zaman.
Dur gəl, harda qalmısan?
Könlümü intizarda,
Gözüm yolda qoymusan.

Gecə yuxuma gəldin,
Unuduldu hər dərdim.
Əlim məndən xəbərsiz
Tellərində dolandı,
Əllər alışdı, yandı.
Gəl, qoy yuxum çin olsun,
Bəyaz göyərçin olsun.
Sənsən ömrümə sultan,

Arifə bəsdir eyham.
Dur gəl, harda qalmısan?
Könlümü intizarda,
Gözüm yolda qoymusan.

Dilim səni soraqlar,
Könlüm səni soraqlar.
Keçər həftələr, aylar...
Bir vaxtlar ürəyimi
Gözümdən oxuyanım,
Arzumu, diləyimi
Deyilməmiş duyanım,
Sənsiz güc gələr mənə
Qasırğa, qara tufan,
Dur gəl, harda qalmısan?
Könlümü intizarda,
Gözüm yolda qoymusan.

Sənsiz nəfəs aldığım
Hava nəyimə gərək?
Xəyalına daldığım
Səma nəyimə gərək?
Qoy nəfəsim kəsilsin,
Səma yerə tökülsün,
Sənsiz yaşadığım an,
Bu dünyamız, bu cahan
Olsun ruhuma zindan.
Dur gəl, harda qalmısan?
Könlümü intizarda,
Gözüm yolda qoymusan.

Sənsiz ötən illəri
Ömrümdən sayammaram,
Sənsiz keçən günlərin
Nəşəsin duyammaram.
Sankı bom-boş xəyalmış,

Nə həyat, nə can varmış,
Bu dünyada, əzizim,
Sənsən qəlbimə dözümlü,
Sənsən könlümə ilham.
Dur gəl, harda qalmısan?
Könlümü intizarda,
Gözüm yolda qoymusan.

Gəl, görüşək, qardaşım,
Ömrüm-günüm, sirdaşım.
Sənsiz qəlbim qəhərdir,
Ağzım ağı, zəhərdir.
Yediyimin dadı yox,
Sənsiz keçən ömrümün,
Həyatımın adı yox.
Keçməyəcəm dünyadan,
Verməyəcəm sənsiz can.
Dur gəl, harda qalmısan?
Könlümü intizarda,
Gözüm yolda qoymusan.

Yuxum ərsə çəkilib,
Gözümə dərd əkilib.
Yorğanım tikan kolu,
Döşəyim də alovdur,
Bu od yandırır məni.
Cöhrən xəyalımdadır,
Səsin qulağımdadır,
Ağlaram gecə pünhan.
Dur gəl, harda qalmısan?
Könlümü intizarda,
Gözüm yolda qoymusan.

Tanrıya yalvarıram
Səni görüm yuxuda.
Gözümdən qaçaq düşüb,

Yoxa çıxıb yuxu da.
Sən mənim and yerimsən,
Dayağım, söykəyimsən.
Fəxrım, qürur mənbəyim,
Hər gündə gərəyimsən,
Olsun ruhuna əyan.
Dur gəl, harda qalmısan?
Könlümü intizarda,
Gözüm yolda qoymusan.

Sən ölmədin, qardaşım,
Ölməzliyə qovuşdun.
İnsanların qəlbində
Məhəbbət taxtı qurdun.
Nə bezdin, nə yoruldun
Vətən, millət deməkdən.
Sən əbədi ruhlara,
Şəhidlərə qarışdın.
Ürəyin məşəl kimi
Yandı elin odunda.
El-obanın sevgisi
Qüvvət oldu qolunda.
Tikdin, qurdun, yaratdın
Milli rifah naminə.
Bir işdən yapışmadın
Şəxsi şərəf naminə.
“Eləmi bizim qala,
Tikdikcə bizim qala.
Tikmədim özüm qalam,
Tikdim ki, izim qala”.
Sənin üçün yaratmış
Sanki xalq bu nəğməni.
Yüz dəfə ölçüb-biçmiş
Hər sözü, hər kəlməni.
Arxasında, dayağında duranı,
Ağrısını, acısını duyandı

Xalq heç zaman unutmaz.
Qazandıgın sevgiyə
Kimsənin əli çatmaz,
Kimsənin ünü yetməz.
Sən ölmədin, qardaşım,
Əbədiyyət qazandın.
Hər ananın balası,
Hər bacının qardaşı,
Hər dərdə dərman oldun.
Torpaq bəzənsin deyə,
Sən torpağın qoynuna
Əbədi mehman oldun,
Əbədi mehman oldun.

SƏNİNLƏ BAĞLIYMIŞ BƏXTİYARLIĞIM

Səndən qeyri mən heç kəsi, heç nəyi
Düşünə bilmirəm, yaza bilmirəm.
Pərən-pərən düşüb düşüncələrim,
Kəlməni yan-yana düzə bilmirəm.

Sənmişsən, qardaşım, fikrim, xəyalım,
Sənsiz nəyə lazım mənim varlığım.
Sənmişsən zinətim, dövlətim, varım,
Səninlə bağlıymış bəxtiyarlığım.

Sən olmadan mənim dünyam qaranlıq,
Sən olmadan bal-şəkərin dadı yox.
İstəmirəm nəfəs alım bir anlıq,
Sənsiz ötən günlərimin adı yox.

QAYIT

(Bir həsrət nəğməsindən təsirlənərək)

Uzat əllərini, tutmaq istərəm,
Dərdimi dəryaya atmaq istərəm,
Gecələr yuxuma gəlsən, qardaşım,
Mən qalan ömrümü yatmaq istərəm.

Əllərin daş olub, tutmur əlini,
Baxışın soyuyub, üşüdür məni.
Göyə bülənd olur ahımın odu,
Kər olub qulağın, duymur naləmi.

Sən el-obamızın ülkər oğluydun,
Qəlbi sevgi dolu, həyat doluydun.
Axı, daşdan heykəl deyildin, qardaş,
Sən haqq-ədalətin vuran qoluydun.

Qayıt gəl, qardaşım, bəsdir bu həsrət,
Qayıt, bu ayrılıq bitsin, nəhayət.
Qəbristan yolları yoldaşım olub,
Üzüldü ürəyim, qalmadı taqət.

Qayıt, ömrüm-günüm, qayıt, gəl daha,
Qayıt, qoy ümidim olsun sabaha.
İçim haray çəkər, gözlərim ağlar,
Batırma bu qədər məni günaha.

Qayıt, anamızın xətrinə qayıt,
Qayıt elimizin xətrinə qayıt,
Qayıt, canım-gözüm, geri dön daha,
Səni sevənlərin xətrinə qayıt,
Sənsiz ölənlərin xətrinə qayıt.

QORXMA, QARDAŞ, MƏRDANƏYƏM

Dərd əlindən divanəyəm,
Paralanmış peymanəyəm.
Əyilmərəm dərd dağ olsa,
Qorxma, qardaş mərdanəyəm.

Sənsiz quruca çör-çöpəm,
İstəyirəm dizə çökəm.
Ayağının izi qalan
Yoldan öpəm, izdən öpəm.

Gecələri şama dönəm,
Şam kimi əriyəm, sönəm,
Düşəm məzarın üstünə,
Orda qalam, orda öləm...

BU DA GƏLƏR, BU DA KEÇƏR

Qəm eyləmə, tər lan könlüm,
Bu da gələ, bu da keçər.
Ürəyimi bir ox kimi
Bu da dələ, bu da keçər.

Keçməyə n dünyada nə var?
İzi əbədi qalsa da.
Qəm, ömrümün səmasına
Əbədi lövbər salsa da.

Ay dolanar, il dolanar,
Ömür keçər, gün də keçər.
Ömrün tufanlı günləri
Əlbəttə, bir gün də keçər.

Al günəşin istisini
Nə vaxtsa bir gün duyaram.
O günlərin tüstüsünü
Çalışaram, unudaram.

Bəlkə bir gün dərdim bitər,
Bu qədər qəm ömrə yetər.
İçimə axan göz yaşlarım
Bulud kimi ötü b gedər.

İnanmadım öz sözü mə,
Qınadım özüm-özümü.
Sürətin gəldi gözümü,
İtirdim tabı, dözü mü.

SƏNSİZ YANAN ÜRƏYİM

Getmə, – dedi,
Qışın sərt ayazında
Sənsiz yanan ürəyim.
Getmə, – dedi,
Yayın qızmar ayında
Buza dönən ürəyim.
Sırsır olan kirpiyim,
Ucunda donan yaşım,
Ağ çiçək açan başım,
Ömrümün yolu kimi
Dolaşığı düşən saçım.
“Qıyma”, – dedi,
Qoyma vaxtsız qocalım,
Allaha acıq gedər.
Qoyma tutuşub yanım,
Qurumuş şamdan betər.
Hökmünü gəl əlindən
Alma uca Tanrının.
Əmrini gəl dilindən
Alma uca Tanrının.
Təbiətin hökmüylə
Ağarsın ipək saçım,
Qoy qocalım, yaşlanım.
“Alma” – dedi,
Sevincimi üzümdən,
İşığımı gözümdən,
Taqətimi dizimdən.
“Salma” – dedi,
Bu işıqlı dünyanı,
Bu aləmi gözümdən.
Yanımda olmayalı,
Dünyam bom-boş boşalıb,
Kipriklərim gözümə,
Göz yaşlarım üzümə,
Nəzərlərim izinə
Döşəli qalıb...

DÖNMƏYƏCƏKSƏN

Sən dönməyəcəksən,
Mən görməyəcəm –
Qəbul eləmək çətin,
Unutmaq daha ağır.
Gecələr ömrümü
Yeyir qurd kimi,
Gecələr üstümə
Yalqızlıq yağır.
Çoxluğun içində
Yalqızam yenə,
Yoxluğun küncündə
Sənsizəm yenə.
Sən bilməyəcəksən,
Bilməyin mümkün deyil.
Dərdin yaman
acıxıb,
Ömrüm sənsiz
darıxıb.
Dərdin yeyir
içimi,
Sən gözlə son
köçümü.

...AY ATAM OĞLU...

Yaman gərəyimsən, ay atam oğlu,
Elat qabağında duran gərəkdi.
Balan pərvazlanıb uçur yuvadan,
Düyün-dərnəyini quran gərəkdi.

Əvəz ola bilməz ataya heç kəs,
Nə əmi, nə dayı, nə qohum, nə yad.
O elə qüdrət ki, əvəzedilməz,
Balalar üstünə gərər qol-qanad.

Qırma ürəyini, qırma balanın
Ömrünün ən gözəl, ən xoş günündə.
Qolunda qolunu görsün atanın,
Ürəyi gül açsın toy məclisində.

ƏLİ YÜZBAŞOVUN BACISI FATMA XANIMA

Gəl, bacım, gəl, dərdləşək,
Sən dərqli, mən yaralı.
Mənim sinəm çal-çarpaz,
Sənin başın qaralı.

Dərdbilməzə danışma,
Çəkməyən hardan bilər.
Anlamaza söz açma,
Gizlicə içdən gülər.

Sən Əli de, mən Arif,
Ağı deyək, ağlayaq.
Nalə çəkək, ney tutaq,
Sinəmizi dağlayaq.

Əziziyəm, ay qardaş,
Qaşlarını yay, qardaş.
Ölən bacılar olsun,
Qoy deməsin “vay” qardaş.

Görüb biləndən soraq,
Sevib, sayandan soraq,
Eloğlu qardaşları
Əldə çıraq arayaq.

Bir günlə bitməz, bacım,
Bacılar hər gün ölür.
Bacılar yer üstündə
Diri-diri çürüyür.

ULU, NURLU SİMALAR...
DOĞMA, ƏZİZ İNSANLAR...

MƏHƏMMƏD FÜZULİYƏ

Eşq məbədi, qəlb sərrafı şairim,
Dağladı sinəni Məcnunun ahı.
Nədən biyabana düşdü, şairim,
Bu ilahi eşqin nəydi günahı?

“Eşqin bəlasına aşına oldun”,
Əl açdın Tanrının barigahına.
Dağlandı ciyərin, yüz para oldun,
Sığındın sevginin tək allahına.

Bu eşqin odunda yanan sən oldun,
Qaldı səhralarda ləpirin, izin.
Tarixin yadında qalan sən oldun,
Oldun qəhrəmanı eşq şeirimizin.

Zeydi Zeynəbə tay eylədin sən,
Leylini Məcnuna yar eyləmədin.
Gülşanı Vərqaya verdi Məsihi,
Qara torpaqlara pay eyləmədi.

Yazıb-yaratdığın bu şanlı dastan,
Ölməzlik qazandı, əbədiləşdi.
Eşqin dəyərini anladı insan,
Ucaldı gözündə ilahiləşdi.

ZƏLİMXAN YAQUBUN XATİRƏSİNƏ
(1-ci şeir)

Köçdü şair oğlun, ulu Borçalım,
Çayda sular durdu, səmada quşlar.
Bulud qəm leysanı tökdü gözündən,
Göz yaşı axıtdı mamırlı daşlar.

O, elin oğluydu, elin vurğunu,
Çəməninin, çiçəyinin, gülün vurğunu.
Fələyin qurduğu acı qurğunu
Süzdü aram-aram, çatıldı qaşlar.

Ocağa su düşdü, közü ağladı,
Köynəkdə sızladı sazı, ağladı,
Qələmi, kağızı, sözü ağladı,
Bu gün səcdəsinə əyildi başlar.

Sən ölmədin, öləmməzsən, şairim,
Baxt yazısın siləmməzsən, şairim.
Vətən ağlar, güləmməzsən, şairim,
Tökülər gözündən mirvari yaşlar.

ZƏLİMXAN YAQUBUN XATİRƏSİNƏ
(2-ci şeir)

Özü basdırdığı o yaşıl ağac
Ona söykənəni göylərdə gördü.
Kürsüdə gördüyü şair oğlunu
Bir qəmli tabutda əllərdə gördü.

“Bir ömrün dastanı”, ulu “Peyğəmbər”,
Dillərin əzbəri min-min şeirlər,
Qaldı neçə-neçə ölməz əsərlər,
Gözünün izini güllərdə gördü.

Dizinin taqəti, qolunun zoru,
Qəlbinin çeşməsi büllurdan duru.
Ellərdən aldığı gücü, qüruru
Ellər arasında dillərdə qaldı.

Ürəyi çağlayan dağ şələləsi,
Ürəyi ağlayan yurdun naləsi,
Haqqın azad səsi, od pərvanəsi
Alışan qəlbini küllərdə gördü.

O, bir dağ çayıydı elin gözündə,
Yelkənli gəmiydi söz dənizində.
Ağlayan ruhunu Cıdır düzündə,
O məcnun könlünü çöllərdə gördü.

İSA İSMAYILZADƏNİN XATİRƏSİNƏ

Ömründən bir qatar keçər, şairim,
Dərər nəfəsini Qarayazıda.
Ruhun səmalardan enər, şairim,
Enər mələklərin qanadlarında.

Unutmaz heç zaman bu dağlar səni,
Onu sevənləri unutmaz Vətən.
Lilparlı bulaqlar, çeşmələr sənin
Yolunu gözləyər sən dönənəcən.

Araz qollarını salar boynuna,
Üstdən körpü salar, keçib gedərsən.
Çiçəklər döşənər, qardaş, yoluna,
Kövrək könülləri sevindirərsən.

Ömründən bir qatar keçər, şairim,
Keçər Yağlıcanın düzənlərindən.
Gözün doğmaları gəzər, şairim,
Hər zaman güc aldın sevənlərindən.

Sənin bayramındır, sənin ad günün,
Kövrək xatirələr səfə düzülür.
Dostların qəlbidir yurdun, məskənin
Şairlər səfində yerin görünür.

ŞAIR ƏLİ FAXRALIYA

Köçdü şair oğlun, ay elim-obam,
Bu qəfil ayrılıq ağılatdı məni.
Getdi söz sərkərin, alınmaz qalan,
Ruhumu bədəndən oynatdı mənim.

Şirin kəlmələri dilində qaldı,
Oynağan qələmi əlində qaldı,
Qəlbi Vətəninə, elində qaldı,
“Köçməyəm” – söylədi, aldatdı məni.

Zoğal dərən gözəlləri tutdu yas,
“Qızıl qaya” geydi qəmdən tər libas.
Ana torpaq, ürəyinin üstə bas,
Sağalmaz yaramı qanatdı mənim.

Çaylar kimi çağlayardı, daşardı,
Çəşmə kimi qaynayırdı, coşardı.
Yüz hikməti birnəfəsə açardı,
Duz basdı yarama, sızlatdı məni.

Şair Əli, Loğman Əli, xan Əli,
Unudammaz kimsə səni görəli,
Neyləyim ki, bu dünyaya gələli,
Fələk qazanında qaynatdı məni.

İti zehinliydi, həm sinədəftər,
Üzü nur saçırdı, gözləri gülər.
Şairin sözünü edim müxtəsər,
Əbədi həsrətin göynətdi məni.

SEVİNDİ
(*Şair Əli Fəxrəliyə*)

Gəldik, sizə qonaq olduq, ay şair,
Üzündə gül açdı, güllər sevindi.
Tanrım bol eylədi fərəhdən payı,
İlhamın çağladı, dillər sevindi.

Telli sazın avazına vurulduq,
Çalxalandıq, dalğalandıq, durulduq,
Nə bezikdik, nə usandıq, yorulduq,
Sonalar silkindi, göllər sevindi.

Qonaqların şad xəbəri alınca,
Elə bildin el yeridi dalınca.
Bacın gəldi, qohum-qardaş yanınca,
Dost əlləri sıxan əllər sevindi.

EYVAZ ƏLLƏZOĞLUNUN HƏYAT
YOLDAŞI CEYRAN XANIMA

Xan Eyvazın nazlı yarı,
Könlümü viran eylədin.
Dağladın yarın ruhunu,
Ağ kəfənin qan eylədin.

Leylisənmi, Əslisənmi?
Məhəbbətin sehrisənmi?
Ya sədaqət möhrüsənmi,
Göz yaşım leysan eylədin.

Təklük toxundu şəstinə,
Durdun canının qəsdinə.
Dünyamız dar gəldi sənə,
Yerini pünhan eylədin.

Sən Xosrovun Şirinisən,
İlhamın da Fərizəsi,
Ay əsrimin əfsanəsi,
Eşqini dastan eylədin.

Duydun qəlbinin səsini,
Duyğuların naləsini.
Sən “sədaqət” kəlməsini
Dəyişdin, Ceyran eylədin.

OYNADI

(Aşıq Xındı Məmmədin xatirəsinə)

Sevdim səni, ay “Əhmədi kərəmi”,
Ürəyim gül açdı, güllər oynadı.
Fərəhim doldurdu dərdli sinəmi,
İlham dəryasında tellər oynadı.

Tavar sazın tellərinə bəzəksən,
İlməsinə, güllərinə bəzəksən,
Bəmlərinə, zillərinə bəzəksən,
Ümman çalxalandı, sellər oynadı.

Oxşadın qızların ipək telini,
Mina gərdənini, incə belini.
Sən şövqə gətirdin təzə gəlini,
Xınalı barmaqlar, əllər oynadı.

QARIŞSIN
(*Aşiq Hüseyn Saraçlıya*)

“Sarıtel” çal, ay Saraçlı Hüseyn,
Süzülsün sinəmdə selə qarışsın.
Təzanə toxunsun sarı simlərə,
Çağlayan ilhamım telə qarışsın.

Dastan söylə, Gülgəz Pəri oyansın,
Aşiq Abbas şah önündə dayansın,
Tahir, Zöhrə eşq oduna qalansın,
Eşq nəğməsi şirin dilə qarışsın.

Odlan, Kərəm, alış, Kərəm, yan, Kərəm,
Fəda olsun xan Əsliyə xan Kərəm!
Düymələrin tilsimlərin çözüərəm,
Tər sinəsi qorlu közə qarışsın.

Sarvan Bayram bu ustadın ustadı,
Gəraylısı, bayatısı bal dadı,
Havacatın hər növündə ustadı,
Daşsın ümman, coşqun selə qarışsın.

Faxralıdır ilhamımın mayası,
Bağça-bağı, dağı, daşı, qayası,
Şair Nəbi, Qara Qərib dünyası
Bülbüllər ötüşən gülə qarışsın.

AY DƏDƏ ŞƏMŞİR

İstərəm qoşulam ulu ruhuna,
Çıxam Dəlidağa, ay dədə Şəmşir.
Sənin baxışından şimşək götürəm,
Çaxam Dəlidağa, ay dədə Şəmşir.

Dəlidağın dəliliyi qalmayıb,
Qalsaydı başından od tökülərdi.
Zəfər sorağını hələ almayıb,
Alsaydı, qürurla gülümsəyərdi.

Üzünə dumandan duvaq salıbdı,
İgid oğulları zəlil görməsin.
Yumub gözlərini fikrə dalıbdı,
Tapdanan isməti duyub, bilməsin.

Dərdi Dəlidağın özündən ağır,
Şələsi qurğuşun, yükü əzabdır.
Bir dəli nərə çək, mərdləri çağır,
Zəfəri igidlər qazanacaqdır.

İstərəm qoşulam ulu ruhuna,
Gəzək Dəlidağı, ay dədə Şəmşir.
Salaq yadımıza şair Vurğunu,
Süzək Dəlidağı, ay dədə Şəmşir.

ZEYNƏBİM
(*Zeynəb Xanlarovaya*)

Mən sənə vurğunam körpəliyimdən,
Elimin nəğməkar qızı Zeynəbim.
Tanıtдын dünyaya Azərbaycanı,
Xalqımın sənətkar qızı Zeynəbim.

“Dünyanın xoşbəxti mənəm dünyada”,
Qopdu ürəyindən bir nida kimi.
“Gəzir ölkələri nəğməm dünyada”,
Yayıldı aləmə səs-səda kimi.

Yurdumun nəğməkar bülbülüsən sən,
Səsində dil açdı Məcnunun ahı.
Sənət gülzarının tək gülüsən sən,
“Bayatı-şirazi”, “Zabul-segahi”.

Hara yolun düşdü, haraya getdin,
Qəlbində götürdün Azərbaycanı.
Vətən sevgisini sən bayraq etdin,
Bu eşqlə dolaşdın bütün dünyanı.

AŞIQ ZÜLFİYYƏ İBADOVAYA

Ay Zülfiyyə, sən Allahın bir adı,
Mizrabı simlərdə astaca gəzdir.
Sümşad barmaqları tellərin üstə
Ehmallı dolandır, astaca gəzdir.

“Kərəmi” çal, yanım-yanım, qor olum,
“Dilqəmi” çal, korun-korun qovrulum.
“Ruhani”də xəzəl olum, sovrulum,
Təcnisi qoşmaya astaca düzdür.

Huri, ya mələksən, a zalım qızı,
Dikilir yoluna ellərin gözü.
Bas mərmər sinənə sədəfli sazı,
Qıy qara gözünü, astaca süzdür.

“Ozan” məclisinin sən baş tacısan,
“Pəri qızları”na əziz bacısan,
Sənət meydanında aldın bacı sən,
Aşıqlar canını astaca üzdür.

AŞIQ PƏRİ İNCİLƏRİ

İnci kimi düzülübdür
Aşiq Pəri inciləri.
Sanki nurdan süzülübdür
Aşiq Pəri inciləri.

Bir yanda saz, bir yanda söz,
"Kərəmi" – od, "Dilqəmi" – köz.
Hünərin var, gəl dayan, döz,
Aşiq Pəri inciləri.

Pərvanə dəstənin başı,
Güllü Eldar son sirdaşı.
Düzülübdü üzükqaşı,
Aşiq Pəri inciləri.

Nargilədir koroğlusu,
Lətifə könül oğrusu.
Butanın çağlar duyğusu,
Aşiq Pəri inciləri.

Yurdumun dilbər qızları,
Ağdır hər yanda üzləri.
Tanrı qorusun sizləri,
Aşiq Pəri inciləri.

MÜƏLLİMİM

(Orta məktəb ədəbiyyat müəllimim Vəli Əliyevin xatirəsinə)

Bəstəkar olsaydım mən,
Sənə nəğmə qoşardım.
Həzin, kövrək bir nəğmə.
Çeşmələr tək çağlayar,
Çaylar kimi daşardım.
Hər sözü, hər kəlməni,
Sözlərdə möcüzəni
Sən öyrətdin, sən mənə.
Ey həyat müəllimim,
Ədəbiyyat müəllimim.

Olsaydım heykəltəraş,
Sənə heykəl qoyardım
Ləyaqətdən, hörmətdən
Ürəyimin başında.
Sərt daşları oyardım
Qayaların qaşında.
Daşlara can verərdim
Sərhədsiz məhəbbətdən,
Ey həyat müəllimim,
Ədəbiyyat müəllimim.

Rəssam olsaydım əgər,
Rəsmini yaradardım
Şagirdlər arasında,
Lövhənin qarşısında.
Vəqifdən danışarkən,
Vurğunu soruşarkən,
Kətana köçürərdim
O gülümsər çöhrəni,
O çatılı qaşını.
Ey həyat müəllimim,
Ədəbiyyat müəllimim.

Şair olmaq yazıldı
Taleyimə, bəxtimə.
Sözdən heykəl yaratdım,
Sözlə çəkdim rəsmini,
Nəğmə yazdım mən sənə.
O məğrur duruşunun,
O qartal baxışının
Layiq olsun şəninə.
Ey həyat müəllimim,
Ədəbiyyat müəllimim.

CƏRRAH ALI NAĞIYEVİN XATİRƏSİNƏ

Dərdlərin dərmanı, ay loğman-həkim,
Təkcə öz dərdinə çarə olmadın.
Peyğmbər simalı, mehriban həkim,
Bəs niyə qocalıb yaşa dolmadın?

Atasız böyüdü səni can anan,
Bir gözü ağladı, bir gözü güldü.
Əllərin çörəyə çatana qədər,
Çox cəfalar çəkdi, qəddi büküldü.

Sənə “ata” dedi bacın, qardaşın,
Bir daha atasız qoyma, amandır.
Bir damla yaşına qıymazdın onun,
Bacın qan ağlayır, qıyma, amandır.

Yaşatdın oğluna öz taleyini,
Körpə ürəyini paraladın sən.
Qıymazdın saçının bircə telinə,
Qəlbini sızlatdın, yaraladın sən.

Bir gül dərib çəmənzarın içindən,
qoxlayıb köksündə əzizləmişdin.
Bir yar sevib gözəllərin içindən,
Rəsmini qəlbinə nəqş eləmişdin.

Qoyma yarı yolda, ay həkim oğlan,
Qızlar yad ocaqda, qayğına möhtac.
Telini küləyə qısqandığın yar
İsti nəfəsinə, duyğuna möhtac.

Vurğundun hər zaman şeirə, sənətə,
Ruhunu oxşardı Bəhrəmin sazı.
Hümbətin qarmonu dilə gələrdi,
Oxurdu Məhəbbət “Şur”u, “Şahnaz”ı.

Hələ çox lazımsan, hələ gərəksən.
”Qayıt, sevənlərin xətrinə qayıt”.
Səni sevənləri ağlar qoyma sən,
Sənsiz ölənlərin xətrinə qayıt.

AY NAMAZ DAYI

Hələ dağlardadır tütəyin səsi,
O şirin avazı, xoş tərənəsi.
Yaşıl ağacların sərin kölgəsi
Sənsiz qəribsəyər, ay Namaz dayı.

Kəklikli qayalar, laləli düzlər,
Sünbüllü zəmilər yolunu gözlər.
Sizin zarafatlar, məzəli sözlər
Sənsiz qəribsəyər, ay Namaz dayı.

Sən olduğun yerdən kədər, qəm qaçar,
Həmsöhbət olanın üzü gül açar,
Qohumlar, qonşular, dostlar, tanışlar
Sənsiz qəribsəyər, ay Namaz dayı.

Balalar böyütdün dünyanın gözü,
Dillərdə dolaşır söhbəti, sözü.
Göylərin günəşi, ayı, ulduzu
Sənsiz qəribsəyər, ay Namaz dayı.

ÖMRÜMDƏN ÖTƏN İLLƏR

Sazaqlı bir qış günü, aynabənd eyvanda mən
Düşündüm bir anlığa, dərin xəyala daldım.
Dolaşdı xəyalımda ötən əziz günlərim,
Unudulmaz anları tək-tək yadıma saldım.

Anamın səsi gəldi illərin arxasından,
“Hava soyuqdur, qızım, bayırda durma” – deyə.
Asıldım çiçək kimi illərin yaxasından,
Sanki ömür bir ayna, mən də baxdım güzgüyə.

Mən orda səni gördüm, canım, gözəl ailəm,
Fəxrım, qürur mənbəyim, əziz, mehriban atam.
Həyatda nə qazandım, nəyə isə nailəm,
Yalnız sənə borcluyam, tək sənə minnətdaram.

MƏNİM NAĞIL DÜNYAM

Mənim nağıl dünyam
Yuxularımdır.
Qışın oğlan çağında
Ağaclar yaşllaşır,
Durnalar gölə gəlir,
Bülbüllər dilə gəlir,
Təbiət nağıllaşır.
Şən bəcəklər oxuyur,
Arı şanı toxuyur,
Qucaq açır dalğalar,
Sevənlər tək görüşür.
Mənim nağıl dünyamda
Yayın cırhacıdır,
Payızın son yarpağı
Qorub düşən günüdür,
Qar da yağır quşbaşı,
Görürəm qarımızda
Qartopuyla oynayan
Üç sevimli qardaşı.
Mənim nağıl dünyamda
Toy da çalınır mənə,
Gəlir "Vağzalı" səsi,
Üzümdə tül rübəndim,
Əynimdə toy libası.
Mərmər pilləkanları
Aram-aram enirəm,
Bir evdən bir ocağa
Təzə gəlin gedirəm.
Mənim nağıl dünyamda
Dönüb uşaq oluram.
Bacımın öz əliylə
Tikdiyi gəlinciyi
Mən xəlvətçə alıram,
Bərk-bərk sinəmə sıxıb,

Ona layla çalırım.
Mənim nağıl dünyamda
Birdən də görürəm ki,
Son bahar çağındayam,
Qaraya bürünmüşəm.
Bacımın, qardaşımın,
Dostumun, yoldaşımın,
Atamın, ya nənəmin,
Hansı əziziminsə
Məzarı başındayam.
Saşlarımı yoluram,
Üz-gözümü cırırım.
Öz səsimdən diksinir,
Səsimə oyanıram,
Bitir nağıllı dünyam,
Acıdan qurtarıram...

DÜNYA, SƏNDƏN KİMLƏR KÖÇDÜ?

Dünya, səndən kimlər keçdi?
Kimlər gəldi, kimlər köçdü?
Bu zalım gül dərən fələk,
Güldən dərdi, güldən seçdi.

Ürəyimdən yağ apardı,
Belimdən dayaq apardı,
Çəkdi sinəmin üstünə
Çalın-çarpaz dağ, apardı.

Bir peyğəmbər atam getdi,
Məni oda atan getdi,
El-obaya məhəbbəti
Ulduzlara çatan getdi.

Heç qəm yemə, əziz ata,
Ölüm bizi ayırsa da,
Sənin əziz xatirəni
Ürəyimdən ala bilməz,
Ata eşqi sola bilməz...

EHTİYACIM VAR SANA
(*Atamın xatirəsinə*)

Bəxtəvərsən, ay ata,
Xəbərsizsən dünyadan.
Bilmədin nələr oldu,
Nələr oldu sonradan.

Ocağına od düşdü,
Ciyərin paralandı.
Yaralanmış ürəyin
Bir daha yaralandı.

Yenidən qan axıtdı
Köz bağlamış yaralar.
Bu dərдин dərmanı yox,
Nə bitər, nə sağalar.

Qucağına sığmıb
Bir oğulun, bir qızın,
Tanrının dərğahında
Ağdır hər zaman üzün.

Tək bir şeyi unutma,
Layiq olduq adına,
Bu qədər ağır yatma,
Ehtiyacım var sana...

ANAM ROZA XANIMA

Əllərinə qurban olum, ay ana,
Bu əllərlə böyütmüsən sən məni.
Dillərinə qurban olum, ay ana,
Laylay deyib, yırgaladın nənnimi.

Böyütdün, oxutdun, atdın həyata,
Gözündən qoymadın, əl götürmədin.
Yenə uşaq sandın nənə olsam da,
Qayğını, sevgini əsirgəmədin.

Mən sənin dərdini yaza bilmirəm,
Qələmim, kağızım, sözüm ağlayır.
Kəlməni misraya düzə bilmirəm,
Ürəyim göynəyir, gözüm ağlayır.

Axı, necə yazım sənin, ay ana,
Dərdini dağlar da götürə bilməz.
Nə kitaba sığar, nə də dastana,
Ozanlar söyləyib bitirə bilməz.

Cüt qardaş yarası yaxdı, qovurdu,
Bir gəlin bacının oduna yandı.
Balalar külünü göyə sovurdu,
Alovun, atəşin ərşə dayandı.

Qələmim əlimdə qəlbim tək əsdi,
Yaza bilmədim ki, bələli dünya
Səni durdu-durdu çarmıxa çəkdi,
Neyləyim, anacan, məni qınama...

DƏRDİMƏ DƏRMAN ARADIM

Dərdinin dərdini çəkdim,
Dərdim dağı aşdı, anam.
Dərdinə dərman aradım,
Xəyalım yol çaşdı, anam.

Dərdin dumanında azdım,
Qanımla qəlbimə yazdım.
Dərdə dərin quyu qazdım,
Çaşıb özüm düşdüm, anam.

Yandım-yandım, külə döndüm,
Axdım-axdım, selə döndüm.
Məzar üstə gülə döndüm,
Soluxdum, bürüşdüm, anam.

Gözümün nurundan keçdim,
Sınağın zorundan keçdim,
Dərdin qazanına düşdüm,
Qaynadım mən, bişdim, anam.

Sən çarəsiz, mən çarəsiz,
Ürək varmı heç ləkəsiz?
Olum-ölüm məsafəsiz...
İndi başa düşdüm, anam.

BACIM XƏZANGÜL XANIMA

Sən xəzan gülü yox, bahar gülüsən,
Dayımın istəkli, vəfalı yarı.
Süsəni, sünbülü, qızılgülüsən,
Ey könül sultanı, ey vəfadarı.

Əlin bərəkətli, süfrən açıqdı,
Gülüşün cöhrənə bir yaraşıqdı,
Qəlbın büllur kimi, nurdu, işıqdı,
Ömründən-günündən, bəxtindən yarı.

Əslinə sadıqsən, nəslinə bəzək,
Tanrıdan istəyin bir halal çörək.
Gözünün ucuyla baxmazsan belə,
Tökülsə önünə dünyanın varı.

KÖNLÜMÜN GÖRDÜKLƏRİ

Qurban olum dayıcan,
“Yastıqar”dan qar gətir.
“Cənnət”in buz suyundan,
Gülündən nübar gətir.

Yurd yerini gəzdinmi?
Tər gülündən üzdünmü?
Keçən gözəl günləri
Göz önünə düzdünmü?

Xəyalına gəldimi
Düzüm-düzüm dəyələr?
Arxaca axışdımı
Qara gözlü düyələr?

Nənəmin süd badyası
Köpüklənib daşdımı?
Buzov mıxı çıxarıb,
“Oğurluğa” qaçdımı?

Fəşəlimi bişirdi,
Yoxsa yağlı quymaqmı?
Süfrəyə kömbə gəldi,
Yoxsa ballı qaymaqmı?

Babamın ağ əmliyi
Asıldımı çatmadan?
Kabab közdə bişdimi
Hələ günəş çırtmadan?

...Yanıdaydım, dayıcan,
Mən də sənə gəzirdim,
Könlümün gördüyünü
Misralara düzürdüm.

NƏVƏM PƏRVANƏYƏ

Qoy sənin pərvanən olum,
Dönüm başına dolanım.
Gecələri çıraqlub,
Beşiyin başında yanım.
Nənənin gül nəvəsi,
Gül üzlü Pərvanəsi.

Gözləri aydın olsun,
Qoy nənənin, babanın.
Sən şeyda bülbülüsən
Bizim güllü bağçanın.
Nənənin bir dənəsi,
Gül üzlü Pərvanəsi.

Sən odun aşıqısən,
Özünlə işıq gətir.
Ömrümün işığısan,
Evə yaraşlıq gətir.
Nənənin dürdanəsi,
Gül üzlü Pərvanəsi.

NƏVƏM ASIYƏYƏ

“Muştuluq ver, ay xanım,
Nənə oldun” – dedilər.
Köksümdə bir quş kimi,
Diksinib qorxmuş kimi,
Vurdu, çırpındı ürək,
Sinəmi yendi ürək.
Elə şirin duyğu ki,
Elə gözəl bir xəbər,
Sevinci saya gəlməz,
Heç nə ilə ölçülməz.

Analıq duyğusundan
Daha qürurverici,
Daha böyük bir şərəf.
Eyləyirəm etiraf:
“Nənə oldun” deyincə,
Dünyalar mənim oldu,
Göyün yeddinci qatı
Yurdum, məskənim oldu.
Şükür olsun Xudaya!
Şükür verdiyi paya.

Nənəlik sevincini
Dadmışdım daha öncə.
Mənim Elmira balam,
Nazlı, xınalı, sonam,
Ürəyimin özəyi,
Sınıq könlüm bəzəyi
İlk dəfə “nənə” dedi,
Sevə-sevə söylədi.
Nənən qurban adına,
Ləzzətinə, dadına.

Qucağıma verdilər
Bir dünya sevincimi,
Sədəfimi, incimi.
Balaca bir mələkdi,
Süd qoxulu çiçəkdi.
Kiçik qar dənəsi,
Tanrının möcüzəsi.
Tunbul, zərif əlləri,
İpək, şəvə telləri.
Anasına bənzəyən
Göyçək qara gözləri.

Xoş gəldin dünyamıza,
Gözəl gözlüm, mələyim,
Ətirli dağ çiçəyim.
Sən balamın balası,
Sən canımın parası,
Güllər açsın üzündə,
Günəş gülsün gözündə,
Qoy bəxtin açıq olsun,
Dünyamız işıq olsun!

GƏLİŞİNƏ QURBAN OLUM

(Nənəsinin adını daşıyan, yaşadan gözəl balam Elmiraya)

“Kiçik bacım”, körpə quzum,
Gəlişinə qurban olum.
Qumrov kimi cingildəyən
Gülüşünə qurban olum.

Ömrümə bahar gətirdin,
Aydınlatdın gündüzümü.
Könlümə vüqar gətirdin,
Sildirdin ağlar gözümü.

Nənən “ana” kəlməsindən
Doyamıdı, göyçək balam.
Sənin şaqraq, şən səsindən
Oyanmadı, nazlı sonam.

Tanrım versin murazını,
Davamısan sən bir ömrün.
Çin etsin hər bir arzunu,
Xoşbəxt böyü, ömrüm-günüm.

Sən mənim noğul balamsan,
Dadından doymaq olarmı?
Şipşirin nağıl balamsan,
Heç nağıldan doyularmı?

OĞLUMA NƏSİHƏT

Müəllim ömrü-günü
Elə bir şam ki, oğlum,
Elm, ürfan yollarında
Əriyərlə gilə-gilə.
Müəllim elə bir
Sirri-sübhan ki, oğlum,
Fəda edər çox zaman
Ömrünü bilə-bilə.
Gözlərinin nurunu
Sizə verib, balalar,
Sənin yol göstərənini,
O, sənin bələdçidir.
Dünyanın işığını
Veribsə də analar,
O, elmin ziyasını
Gətirən göyərçindir.
Sizin üçün çalışmış,
Çox gecəni yatmamış,
Dən düşən ipək saçı
Tək zaman ağartmamış,
Sən ondan öyrənmişən
“Yurd”, “Vətən” kəlməsini,
Füzuli qəzəlini,
Üzeyir nəğməsinə.
Öyrədib, oğlum, sənə
Qəhrəman olmağı da,
Düşməyə sinə gərib,
Səngərdə durmağı da.
“Məhəbbət” sözünü də
Duydun müəllimindən,
Ləli-gövhər saçıldı,
Dürr ələndi dilindən.
Nizamini anlatdı,
Nəsimidən danışdı.

Eşqin əzəmətinə
Haqqın nuru qarışdı.
Səyahətə çıxardı
Bu dünyanı, cahanı,
Anlatdı doğma yurdu,
Çox coğrafi məkanı.
Yurdumuzun tarixi,
Anamızın dili də
Vardır bu müdriklərin
Anlatdığı içində.
Hesab-kitab bilmədən,
Saraylar tikmək olmaz.
Nə körpü salmaq olar,
Nə yollar çəkmək olmaz.
Alim, şair, mühəndis
Onun meyvəsi, barı,
Rəssam, loğman, alpinist
Bu ağacın nübarı.
Dəyərini bil, oğlum,
Dəyərli insanların.
Ağlımızın ziyası,
Ruhumuzun qidası,
Zəkamızın mayası,
Hünərli insanların...

SƏBAHƏTİN TOY GÜNÜ MÜNASİBƏTİLƏ

Son baharda gəlin köçür gəlin balam,
Bəyaz tüllər içindədir mələk kimi.
Gözlərindən dalğa-dalğa sevinc yağır,
Açılıbdır göy çəməndə çiçək kimi,
Son baharda gəlin köçür gəlin balam.

Bəy oğlanın qollarında bir pəridir,
Yaz gülüdür, Tanrının şah əsəridir.
Ulduzların ən parlağı, ölkəridir,
Son baharda gəlin köçür gəlin balam.

Ömür kitabının əziz günüdür,
Qəlbimin sevinci, toy-düyünüdür,
Bu gələn tar səsi, kaman ünüdür,
Son baharda gəlin köçür gəlin balam.

ANALIQ ADINA ŞƏRƏFSİNİZ SİZ
(*Həyat yoldaşlarını çox erkən itirmiş
Elnarə, İlhamə və Kəmalə xanımlara*)

Elnarə, İlhamə, bir də Kəmalə...
Adları yarışan bu üç gözəlin
Bəxti də yarışdı, başdan kəm oldu.
Dumanlı dağ kimi qəlbi qübarlı,
O xumar gözləri yaşlı, nəm oldu.

İki gül balanın tutub əlindən,
Həyat yollarına çıxdı analar.
Qorudu rüzgarın daşqın selindən,
Şimşək tək parlayıb, çaxdı analar.

Tanrım taleləri alt-üst etsə də,
Səbr, dözümlü verdi, dəyanət verdi.
Fələyin zərbəsi çox incitsə də,
Dərya ağıl verdi, fərasət verdi.

Tural, Xəyal, Röyal...
Ananın ümidi nur balaların
Adları oxşardır, taleyi oxşar.
Oğul balaların, qız balaların
Qəlbində min arzu, min dilək yatar.

Ürəkdə arzular düzüldü səfə,
Böyüsün, oxusun, görüm toyunu.
Dualar eylədi gündə min dəfə
Nəvələrim olsun, sevim boyunu.

Elnarə, İlhamə, bir də Kəmalə!..
Analıq adına şərəfsiniz siz.
Mən də baş əyirəm böyük hörmətlə
Gül kimi zərifsiz, gün tək ləkəsiz,
Sevirəm sizləri saf məhəbbətlə...

DARIXMA, DÜNYANIN MİN BİR ÜZÜ VAR...
(Ağlına, zəkasına hər zaman heyranlıq duyduğum
əziz bacım, el ağbirçəyi Hacı Validə xanıma)

Allahın nuruyla Allahın dərdi
Bir doldu qəlbinə, mehriban bacım.
Tanrı eşqi ilə sən sinə gərdin
Tanrıdan gələnə, qəhrəman bacım.

Övlad acısına ana dayanmaz,
Sadəcə özünü dayanmış sanar.
Tüstüsü, dumanı, odu görünməz,
Ocaqsız odlanır, alovsuz yanar!

“Quran”ı əlində mayak eylədin,
Kirlənmiş ruhları təmizləmkçün.
Zülmətə nur saçan çıraq eylədin,
Qəmli könülləri əzizləməkçün.

Qəlbində müqəddəs bir amalın var,
Bu amal ömrünün mənası olub.
Bir büllur qəlbin var, pür kamalın var,
Dərdinin məlhəmi, çarəsi olub.

Darixma, dünyanın min bir üzü var,
Buludlar dağılar, günəş görünər.
Zülmət gecəsi var, nur gündüzü var,
Qaranlıq ruhlar da nura bələnər.

ÜZÜNDƏN NUR YAĞAN MEHRİBAN NƏNƏM

Unuda bilmədim bircə gün səni,
Gözü nur çeşməsi, mehriban nənəm.
Yorğun baxışını, məsum çöhrəni
Yaşatdım qəlbimdə hər zaman, nənəm.
Əsli nənəm, nurlu nənəm, can nənəm,
Üzündən nur yağan mehriban nənəm.

Gəlindən həyalı, qızdan həyalı,
Ağzından yaşmağın bir an düşmədi.
Əlin bərəkətli, dilin dualı,
Tirmə şal başından heç sürüşmədi.
Əsli nənəm, nurlu nənəm, can nənəm,
Üzündən nur yağan mehriban nənəm.

Beş oğul böyütdün, üç də qız bala,
Rahatlıq bilmədin, dinclik bilmədin.
Canlı sipər oldun, alınmaz qala,
Rahat nəfəs alıb, bir dincəlmədin.
Əsli nənəm, nurlu nənəm, can nənəm,
Üzündən nur yağan mehriban nənəm.

Yalan danışmadın, qeybət qırmadın,
Gözlərin hər zaman gözəli seçdi.
Bircə könül qırıb, qəlb sındırmadın,
Qəlbinin işığı simana çökdü.
Əsli nənəm, nurlu nənəm, can nənəm,
Üzündən nur yağan mehriban nənəm.

Süfrən ürəyin tək açıqdı hər an,
Üstündə bol oldu balın, qaymağın.
Evdən əksilmədi qonağın-qaran,
Yağda qızardı ləziz quymağın.
Əsli nənəm, nurlu nənəm, can nənəm,
Üzündən nur yağan mehriban nənəm.

Asardı çatmadan əmlik quzunu,
Kabab köz üstündə cilvələnərdi.
Babam çəkəmməzdi yoldan gözüni,
Qonaq gözləyərdi, qürrələnərdi.
Əsli nənəm, nurlu nənəm, can nənəm,
Üzündən nur yağan mehriban nənəm.

Fələk qamçısından yan keçəmmədin,
Üç övlad tapşırdın qara torpağa.
İçindən sevinib üzdən gülmədin,
Çəkildin taledən neçə sınağa.
Əsli nənəm, nurlu nənəm, can nənəm,
Üzündən nur yağan mehriban nənəm.

QAYNANAM MÜNƏVVƏR XANIMIN DİLİNDƏN

Bir “yetim” kəlməsi qoşdun adıma,
Körpəykən anasız qalmışam, fələk.
Anamın laylası düşmür yadıma,
Nənədən analı olmuşam, fələk.

Sonra həyat güldü, mən ana oldum,
Balalar başında pərvanə oldum.
Nə bezikdim dedim, nə də yoruldum,
Sübhəcən çox oyaq qalmışam, fələk.

Balalar böyütdüm dərya kamallı,
Özü düz, sözü düz, mələk misallı.
Halal duz-çörəyim ellərə bəlli,
Tək bunda kamıma çatmışam, fələk.

Qollarım yorğundu, ürəyim üzgün,
Sandım bundan sonra görəcəm xoş gün.
Bumu sonda mənə rəva gördüyün?
Bahar buludu tək dolmuşam, fələk.

Dərmansız dərdlərə mübtəla etdin,
Bu ahıl çağında nə bəla verdin –
Qoşa qardaşımdan cüt yara verdin,
Gül kimi saralıb-solmuşam, fələk.

MÜBARƏK OLSUN!..

(İlyaz əmiyə və Toza xalaya 70 illik yubileyləri münasibətilə)

Bu gün sənin ad günüdür, ay əmi,
Ad günün, şad günün mübarək olsun.
Ömründə ən şad günüdür, ay əmi,
Ad günün, şad günün mübarək olsun.

Sevdiyini gözəllə sən bir yaşdasan,
İgidlər, ərənlər içrə başdasan,
Xalam qızıl üzük, sən də qaşısan,
Ad günün, şad günün mübarək olsun.

Qızılquşsan, Qızılqaya oylağın,
Hər yanda bəllidi binən, yaylağın.
Nuş elə xalamın yağın, qaymağın,
Ad günün, şad günün mübarək olsun.

Vurğun könlüm saza, sözə bənd olub,
Dağ başını duman alıb, çən dolub,
Gözəllərin işvə, nazı fənd olub,
Ad günün, şad günün mübarək olsun.

Saz sinənə, sinən saza yaraşır,
Ay gecəyə, gün gündüzə yaraşır.
Deyib-gülmək hamımıza yaraşır,
Ad günün, şad günün mübarək olsun.

Xallı gəlin qulluğunda dursaydı,
Bu büsatı öz əliylə qursaydı,
Bax, o zaman qanad açar, uçardım,
Gör şəninə neçə nəğmə qoşardım...

ONUN GÖZÜYLƏ

*(Elimizin əvəzsiz ziyalisi, istəkli dayım
Bahaddin müəllimin əziz xatirəsinə)*

Mən onun gözüylə baxdım dünyaya,
Gəl görən gözümü çıxarma, fələk.
Səni and verirəm böyük xudaya,
Əlini əlimdən qoparma, fələk.

Ağıl dəryasıdı, pür kamallıdı,
Oğullar xasıdı, xoş camallıdı.
Özü düz, sözü düz, saf amallıdı,
Gəl belə vədəsiz aparma, fələk.

Şagirdlərin gözü yollarda qalar,
“Müəllim gecikib, bəlkə işi var”...
Müəllim dostları təşvişə salar,
Hələ çox gərəkdı, gəl alma, fələk.

Balalar böyüyüb başa çatmayıb,
Böyüdüb qatara hələ qatmayıb.
Bir ayaq uzadıb, rahat yatmayıb,
Belə tez kəfənə sən sarma, fələk.

Nə gəlin gətirib, nə qız köçürüb,
Nə də “oxqay” deyib ürəkdən gülüb,
Nə “baba” çağrılıb, nə nəvə sevib,
Başıma tufanlar qoparma, fələk.

ƏHMƏD DAYIMIN ƏZİZ XATİRƏSİNƏ

Artıq axşam olur, hava qaralır,
Qayıt, gəl meşədən, ay meşəbəyi.
Yolun gözləyənin səbri daralır,
Qayıt, gəl meşədən, ay meşəbəyi.

Sən ki, çox sevirdin toyu-büsatı,
Dilində “Atüstü”, “Çoban bayatı”.
Səyirt ağ yalmanlı Alagöz atı,
Qayıt, gəl meşədən, ay meşəbəyi.

Zümrüd meşələrdə izin qalıbdı,
Çəməndə, çiçəkdə gözün qalıbdı,
Qəlbimdə ocağın, közün qalıbdı,
Qayıt, gəl meşədən, ay meşəbəyi.

Xəyalə ağlardı, Sahib mükəddər,
Vüsalə gözünü yollara dikər.
Kollardan nərgizlər, bənövşələr dər,
Qayıt, gəl meşədən, ay meşəbəyi.

NƏRGİZİN XATİRƏSİNƏ

Bir dağ çiçəyiydi, bir ay camallı,
Qarıxdı torpağa, torpağa döndü.
Bir pəri qızıydı mələk misallı,
Payızda saralan yarpağa döndü.

Sınıq könüllülər anasıydı o,
İsti qucağında saxlardı, Allah.
Körpəsiz beşiyin laylasıydı o,
Bu qədər savabı görməmək günah.

Elm, savad verdin, mərifət verdin,
Quruca bəxtini niyə vermədin?
Dərmansız dərd verdin, zəlalət verdin,
Bircə yol üzünə niyə gülmədin?

GÜLXANIMIN XATİRƏSİNƏ

Dedilər şirindir nəvənin dadı,
O şirin şərbəti dada bilmədin.
İllərdir dilində "qardaş" fəryadı,
Dərdini dəryaya ata bilmədin.

Yandın, külə döndün mənim tək, bacı,
Külün dərmanı yox, nə də əlacı.
A dağlar kəkliyi, çöllər turacı,
Dünyanın əlini tuta bilmədin.

Əritdin ömrünü sən gilə-gilə,
Qəlbində diləklər düşdü müşkülə.
Yetirdin özünü tez son mənzilə,
Neçə muradına çata bilmədin.

SƏYYARƏNİN XATİRƏSİNƏ

Nə istədi zalım fələk?
Bircə quru canı vardı.
Nə ömürdə yol yoldaşı,
Nə dövləti, varı vardı.

Nə bir evdə gəlin oldu,
Nə bir körpənin anası.
Bircə nişanə olmadı
Fani dünyada qalası.

Həsrət oldu sağlam cana,
Bilmədi heç dünya varını.
Yox dərdinə yanan ana,
Anasız dərd sağalarmı?..

NƏRİMANIN XATİRƏSİNƏ
(*Özünün dilindən*)

Azmışdım taleyin dumanlarında,
Çarpaşiq, dolaşiq bir yol keçmişdim.
Gəncliyin gül açan zamanlarında
Fələyin əlindən mey də içmişdim.

Yenicə ömrümə nur ələnirdi,
Nə tezcə yoruldun, durdun ürəyim.
Sinəmdə diləklər çiçəklənirdi,
Ömrümü yarıda qırdın, ürəyim.

Balalar ömrümün nuru, bəzəyi,
Nəvələr sevincim, səadətimdir.
Anam, bacılarım gözüm bəbəyi,
Tək Qiymət sizlərə əmanətimdir.

ARAZIN XATİRƏSİNƏ

Hələ bu dünyada nə görmüşdün ki?
Nə tez qapıları bağladı fələk.
Bir körpə balanı qoydu atasız,
Özü də yas tutub, ağladı fələk.

Nazlı yarın qaldı boynubükülü,
Ala gözdən inci yaşlar tökülü.
Soldu bağçamızın nərgizi, gülü,
Başına qaralar bağladı fələk.

Qardaşım, ailən əmanət mana,
Balanı balam tək basdım bağrıma.
Yoxdur məzarına yaş tökən ana,
Sinəmi min yerdən dağladı fələk.

MƏN SƏNİ SEVDİM...

ARXADA SEVGİNİN MƏZAR DAŞI VAR

Bir gün bir məclisdə üz-üzə gəldik,
Dondu yerindəcə ayaqlarımız.
Unutduq aləmi, göz-gözə gəldik,
Durdu qarşımızda günahlarımız.

Gözlərdə ağlayan həsrətmi, ahımı?
Axır həzin-həzin, içimə axır.
Gözlərdə dil açan gizli günahımı?
Keçmiş xatirəylə göz-gözə baxır.

Bu eşq bağışlamaz bir ömür bizi,
Önündə diz çöküb, əfv diləsək də.
Unudammaz ona çəkdiyimizi,
Gözlərdən bir dəniz yaş ələsək də.

Doğma, məhrəm bir səs ayırdı məni,
İçimdə ağlayan eşqin səsindən.
“Atacan, gəl, anam gözləyir bizi”...
Qurtardı ailə məhkəməsindən.

Geriyə dönülməz bir yola girdik,
Arxada sevginin məzar daşı var.
Sanki nə sevdik biz, nə də sevildik,
Hər kəsin ömründə yol yoldaşı var.

GÖZLƏR

Gülüm, gözlərinin gözünə dönüm,
Məni harda görür, köksümdən vurur.
Oxlaya-oxlaya alır canımı,
Nə bir an dincəlir, nə bir an durur.

Qaçmaq istəyirəm, qaça bilmirəm,
Getmir ayaqlarım, baxmır sözümə.
Tilsimə düşürəm, ovsunlanıram,
Ahənruba kimi çəkir özünə.

Bu gözlər çoxunun qatili olub,
Amma haqq-hesabı heç sorulmayıb.
Nə məhkum sayılıb, nə hökm oxunub,
Vicdan məhkəməsi heç qurulmayıb.

Kaş ki, sən ömürlük cəza alaydın,
Mənim ürəyim də sənin zindanın.
Kaş ki, sən bir ömür orda qalaydın,
Xoşbəxti olardım mən bu dünyanın.

GÖZLƏRİN

Alov saçan baxışına qurbanam,
İnsaf eylə, ürəyimi oyma sən.
Şimşəklərin çaxışına qurbanam,
Yaralıyam, qaysağımı soyma sən.

Güləndə gecənin günəşi olur,
Süzülür canımın atəşi olur.
Kırpiklər qovuşub öpüşən zaman
Ağlayır, qəlbimin göz yaşı olur.

Həm vurular, həm də vurur ürəkdən,
Keçirər süzgəcdən, ələr ələkdən.
Qısqanc baxışından atəş sovurar,
Kırpiklər üşüsə tökən çiçəkdən.

EYLƏDİ

Ay gözündən gülən gözəl,
Gözün nə tufan eylədi.
Kibrit çəkdi can evimə,
Od vuruban, yan eylədi.

Kirpik çaldın, düşdüm oda,
Dərdim Dilqəmdən ziyada.
Rəhmə gəl, ey mələkzadə,
Bir gör nə divan eylədin.

Döndüm xallı kəpənəyə,
Qondum çiçəkdən-çiçəyə,
Qoşuldum əsən küləyə,
Zülmət gecəm dan eylədin.

Dönüm, dolanım başına,
Qıyma axan göz yaşına,
Qoy bir papağı qarşına,
Düşün, nə tufan eylədin.

Yansaq da biz, yanaq qoşa,
Sevdamız dəyməsin daşa,
Ömrümüzü vuraq başa,
Mövlam belə son eyləsin.

HƏR QULUN ÖZ QİSMƏTİ VAR

Sənin məhəbbət payını
Qara yellər aldı, getdi.
Mənim səadət payımı
Zalım fələk çaldı, getdi.

Tanrının çox hikməti var,
Kimə verər, kimdən alar.
Hər qulun öz qisməti var,
Kimi yanar, kimi solar.

Qismətindən artıq heç kim
Bir loxma da yeyə bilməz.
“Bu dünyaya mənəm hakim” –
Bunu kimsə deyə bilməz.

CİNAS GƏRAYLI

Yaş ötdü, göz əldən düşdü,
Saçlara gözəl dən düşdü,
Qovğa ki, gözəldən düşdü,
Gözlərin günahı nədir?

Gözlərim gözəldə qalar,
Dil gizlər, göz əldə qalar,
Yatsa bəxt, gözəl də qalar,
Gözlərin günahı nədir?

Gözlərim gözəli tutdu,
Tor atdı, göz əli tutdu.
Sevdi gözəl əli, tutdu,
Gözlərin günahı nədir?

SON ZƏFƏR SEVGİNİN OLAR

Eşq alovdan bir köynəkdi,
Geyərsən, yandırar səni.
Qorxarsan, ya çəkinərsən,
Buz olar, dondurar səni.

Qədərindən qaçma, gülüm,
Son ucunda olsa ölüm.
Fəlakətə dönsə belə,
Hər dəqiqən, ayın, ilin.

Sonda səbr edən qazanar,
Yandığı oda yandırar.
İstəsən də qaçammazsan,
Son zəfər sevginin olar.

İSTƏ SƏN MƏNDƏN...

İstə sən gəl məndən, Günəşi istə,
Səmanın bağından gətirim, gəlim.
İstə sən gəl, odu, atəşi istə,
Zevsin əllərindən götürüm, gəlim.

İstərsən, sevgilim, sən ayı istə,
Başına tac edim nur çələngini.
İstərsən lap bütün dünyanı istə,
Gətirim dünyanın min bir rəngini.

Bir ulduz istəsən mavi səmadan,
Ovuclayıb zəmi kimi biçərəm.
Ulduz karvanından, o kəhkaşandan
Tale ulduzunu özüm seçərəm.

İstə, sevdiciyim, hər nə var istə,
Sevən ürəyim də tək cə sənindir.
Ruhum, cismim sənin, varlığım sənin,
Dünyamız əzəldən sevənlərindir.

SƏN MƏNİMLƏ, MƏN SƏNİNLƏ

Gəl dünyanı gəzək qoşa,
Sən mənimlə, mən səninlə.
Birgə dolaq, gülüm, yaşa
Sən mənimlə, mən səninlə.

Biz can deyək, can eşidək,
Dünya fani, ömür gödək.
Sevgimizi yarı bölək,
Sən mənimlə, mən səninlə.

Arxa olaq kimsəsizə,
Güllər əkək yola, izə,
Sahib çıxmaq eşqimizə,
Sən mənimlə, mən səninlə.

Tufanlara biz dayanaq,
Ulduz olub qoşa yanaq,
Bir qarıyaq, bir qocalaq,
Sən mənimlə, mən səninlə.

KÖNLÜMƏ DÜNYANIN HARASI DÜŞÜB...

Gəzmək istəyirəm, bilmirəm hələ
Könlümə dünyanın harası düşüb.
Ala gözlülərdən xoşum gələrdi,
Neyləyim qismətə qarası düşüb.

Alagöz, qaragöz, nə fərqi varmış,
Təki ilqarı düz, əhdi düz olsun.
Əsası vəfası, etibarımış,
İstərsə alagöz, qaragöz olsun.

Boynunu sarmasın qızıl zəncirlər,
Qolum boyunbağı olsun boynuna.
Düzməsin köksünə dürlər, incilər,
Bir körpə nəfəsi dolsun qoynuna.

Evimin istisi, dirəyi olsun,
İsitsin yuvamı məhəbbətiylə.
Könlümün qanadsız mələyi olsun,
Tanınsın aləmdə sədaqətiylə.

SEVGI NƏĞMƏSİ

Səmalar sultanı Ay başım üstə,
Bir bulaq başında seyrə dalaydım.
Buludlar uçaydı dəstəbədəstə,
Ulduzlu səmadan ilham alaydım.

Burda gözləyəydim yarın yolunu,
Ürəyim quş kimi hey çırpınaydı.
Dolayam belimə qulac qolunu,
Burda vaxt dayana, zaman duraydı.

Bir sevgi nəğməği pıçıldaıaydı,
Bu nəğməkar bulaq, bəstəkar bulaq.
Axıb şırıl-şırıl şırıldayadı,
Biz də sevgimizlə ona qoşulaq.

Gecəміz uzana, gecikə səhər,
Biz də eşqimizlə baş-başa qalaq.
Göylərdən göz qırpa nazlı bir ölkər,
Açılan səhəri biz alqışlayaq.

ÖLÜM AYRILIQ DEYİL

Ağlama, yağmur gözlüm,
Ölüm ayrılıq deyil.
Ay mənim şəkər sözlüm,
Ölüm ayrılıq deyil.

Çatma qara qaşını,
Əymə uca başını,
SİL gözünün yaşını,
Ölüm ayrılıq deyil.

Nə qədər qəlbin vurur,
Əksim gözündə durur.
Həsrət bizi qovurur,
Ölüm ayrılıq deyil.

Qəlbində yaşat məni,
Gözündə ucalt məni.
Körpənə anlat məni,
Ölüm ayrılıq deyil.

Hissində yaşayaram,
Duyğunda yaşayaram.
Sən varsan, mən də varam,
Ölüm ayrılıq deyil.

Vəfasızdır bu həyat,
Ömür haqdan əmanət.
İnan, gülüm, nəhayət,
Ölüm ayrılıq deyil.

TƏKƏM YENƏ BU AXŞAM

Təkəm yenə bu axşam,
Gözümdə o çəmən, dağ.
Eh, yaman darıxmışam,
Nə çətindir dünyada
Səndən ayrı yaşamaq.

Sənsiz nə boş görünür
Mənim baharım, qışım.
Yalnız səni axtarır
Mənim sevən ürəyim,
Mənim sevən baxışım.

Sinəmin söz bulağı
Coşub-daşır səninçün.
Mənim ürək çəmənəm
Güllər açır səninçün,
Yaşıllaşır səninçün.

Hər sərhəddən möhkəmdir
Məhəbbətin sərhədi.
Dönməz sədaqətinlə
Gəl qaldır aramızdan
Bu hicranı, bu səddi.

Pəncərəmi titrədən
Külək səni istəyir.
Gəl, ey ömür baharım,
Sinəmə sığışmayan
Ürək səni istəyir,
Ürək səni istəyir.

NARAHATAM MƏN

Həyatım fırtına, könlüm bir dəniz,
Coşqun dalğalar tək narahatam mən.
Qəlbimə od saldın, ömrümə bir iz,
Qoymursan gecələr rahat yatam mən.

Deyərdin göz üstə saxlaram səni,
Təki gəl, ömrümə bağlaram səni.
Hicran əzabından saraltma məni,
Səni xoşbəxt edən bir həyatam mən.

Bir gün düşərsənsə dara, çətinə,
Vəfadar çıxaram məhəbbətinə.
Mən sənin bəxtinəm, səadətində,
Sənə ilham verən qol-qanadam mən.

İnan ki, hər dərdə gərərəm sinə,
Qurbanıdır varlığım, həyatım sənə.
Sənsizlik ömrümü batırır qəmə,
Səninlə, səninlə daim şadam mən.

QULAQLARIN CİNGİLDƏSİN

Qulaqların cingildəsin,
Sözün keçdi ürəyimdən
Çözələndi xatirələr,
Közün keçdi ürəyimdən.

Qıvrıq qara tellərin,
Xınalı şümşad əllərin,
Ədaların, cilvələrin,
Nazın keçdi ürəyimdən.

Cingildəyən səsdən oyan,
Sən də mənim adımları an.
Hər an qəlbimdə yaşayan
Gözün keçdi ürəyimdən

NEYÇÜN GƏLMƏDİN?

Gözlədim yolunu güman içində,
Göynədi ürəyim, neyçün gəlmədin?
Azmışdı xəyalım duman içində,
Ey ümdə diləyim, neyçün gəlmədin?

Möhnətin qəlbimdə inləyən kaman,
Hicranın, həsrətin ölümdən yaman.
Şirin zarafatı həqiqət sanan,
Hicranı döyməyə neyçün gəlmədin?

Könlümdə həsrətin, kirpiyimdə nəm,
Gözümdə qaraldı bu dünya, aləm.
Bilirsən, eşqinlə qovrulan mənəm,
Sevgimi bölməyə neyçün gəlmədin?

İSTƏMƏDİM BƏR-BƏZƏK

İstəmədim bər-bəzək,
Sən bəzəyimsən – dedim.
İstədim sevən ürək,
Sən ürəyimsən – dedim.

Baş qoymuşam, sevgilim,
Sən daş qoyduğun yerə.
Ürəyindi mənzilim,
Ruhum orda dincələr.

Çıxdıq həyat yoluna,
Biz əli ələ verdik.
Demədik ömür boyu
“Eh, ömrü yelə verdik”.

Hədər yaşamadıq biz
Bir anı, bircə günü.
Sevgiylə daşdıq biz
Ailənin yükünü.

ÇIXAQ DAĞLARA, DAĞLARA

Əllərini ver əlimə,
Çıxaq dağlara, dağlara.
“Nazik su”dan üzü bəri
Baxaq dağlara, dağlara.

Başına duman çalması,
Qar yapıncı, buz əbası,
Gül sancağı, şəh damlası
Taxaq dağlara, dağlara.

Gülündən çələng toxuyaq,
Şehindən ətir qoxuyaq,
Bircə gecə mehman olaq,
Olaq dağlara, dağlara.

NƏDİR MƏHƏBBƏT?

Yenicə anarkən nədir məhəbbət,
Qeys Məcnun oldu, Kərəmsə yandı.
Sevgi sayılmayır əsla cinayət,
Əsrin qanunları axır ki, qandı.

Eşq bir imtahandır qəlbi sınıyan,
Sinifdə qalma sən bu imtahandan.
Qəlbə məşəl tutan, işıqlandıran
Ən ali duyğudur, cismdə candır.

Qaranlıq ruhlara işıqlar saçır,
Gah müşgülə salır, gah müşgül açır.
Dilin gizləsə də, göz sirtin açır,
Ürək eşqi duyan, göz anladandır.

NƏ MƏN SƏNSİZ, NƏ SƏN MƏNSİZ

Yer üzündə gəzəmmərik,
Nə mən sənsiz, nə sən mənsiz.
Qönçə gülü üzəmmərik,
Nə mən sənsiz, nə sən mənsiz.

Çıxmaııq uca dađlara,
Barlı, bəhrəli bađlara,
Yaxınlara, uzaqlara,
Nə mən sənsiz, nə sən mənsiz.

Baxmaııq əngin fəzaya,
Dođan günə, batan aya.
Könül vermərik sevdaya,
Nə mən sənsiz, nə sən mənsiz.

OLAR

Sevgi paylaşınca gözəl, sevgilim,
Böldükcə çoxalar, bir ümman olar.
Kədər bölündükcə gözəl, ay gülüm,
Böldükcə ağrı da azalan olar.

Dağ dumansız olmaz, çəmən çiçəksiz,
Qəlb sevgisiz olmaz, sevgi əməksiz.
Heç kimsə olmasın elə gərəksiz,
Eldən ayrı düşən peşiman olar.

Dağ-dağa söykənər, insan insana,
Yer göyə dirəkdir, göy Yaradana.
Kin bir fəlakətdir cümlə cahana,
Xəbis ürəklərdə cin-şeytan olar.

MƏN SƏNİN TALEYİNƏM

Mənim üçün darıxsan,
Qəlbinə sor – hardayam?
Uzaqlarda arama,
Ürəyində – ordayam.

Dara düşsən, hazıram,
Çatacam harayına.
Hökmdaram, sultanam
Könlünün sarayına.

Sol yanda dayanmışam,
İzləyirəm hey səni.
Nələr keçir qəlbindən,
Nələr gözləyir məni.

Mən sənin taleyinəm,
Bəxtindən varmı qaçan?
Hər an mən səniniləyəm,
Anlayacaqsan haçan?

ORDA SƏNİ GÖZLƏYƏN VAR

Hürkütmə könlüm quşunu,
Özgə budaqlara qonar.
Naz ilə çatma qaşını,
Çox naz aşiq usandırar.

Hər tikənin öz dadı var,
Gül gözəldir budağında.
Hər sənətin ustadı var,
Ana yurdun qucağında.

Oğrun-oğrun baxma gendən,
Göyərçin ol, sinəmə qon.
Ürəyimi yaxma gendən,
Öz yurduna, yuvana dön.

Orda səni gözləyən var,
Həsrətindən qəlbi qandır.
Sənsizlikdən bir ölən var,
Könül evi vir-virandır.

A CEYRANIM

Dağları tənha dolaşma,
Yol çəşarsan, a ceyranım.
Duman gələr, çəhlim itər,
Dolaşarsan, a ceyranım.

Pusqudadır zalım ovçu,
Ehtiyatlı olsun yolçu.
Tor qurubdur qayalıqda,
İlişərsən, a ceyranım.

Gəl dağları gəzək qoşa,
Quşlar tək verək baş-başa.
Minnət ilə könlün allam,
Bərişarsan, a ceyranım.

Mən sənə həmdəm olaram,
Hey başına dolanaram.
“Bir də məndən dönərsənmi?” –
Soruşarsan, a ceyranım.

Əhdimdən dönən deyiləm,
Önünə güllər sərərəm.
Tər güllərin arasına
Qarışarsan, a ceyranım.

Aslanqızı sənə mail,
Olum boynuna həmayil.
Nəğmə qoşdum, o nəğməyə
Yaraşarsan, a ceyranım.

MƏN Kİ, SƏNİ SEVMƏDİM...

Mən ki, səni sevmədim
Sevmək xətrinə, gülüm.
Sevdim bir bütöv olaq.
“Sən-mən”ə bölünməyək,
Biz sadəcə “biz olaq”,
İnsanlıqda mükəmməl,
Eşqdə bənzərsiz olaq.

Dərdindən ölmədim mən
Ölmək xətrinə, gülüm.
Öldüm sənin cismində,
Mən yenidən “can” oldum.
Bu əzabkeş dünyaya
Mən yenidən göz açım,
Mən yenidən doğulum.

Üzünə gülmədim mən,
Gülmək xətrinə, gülüm.
Güldüm, gülüş gözəldir,
Elə ki, dodaq qaçır,
Üzündə güllər açır.
İşıqlanır Yer üzü,
Gülür günəşin gözü.

Oduna yanmadım mən,
Yanmaq xətrinə, gülüm.
Yandım ki, pak olasan,
Odumdan odlanasan.
Od hər şeyi təmizlər,
Söndürə bilməz onu
Okeanlar, dənizlər.

Yanında qalmadım mən,
Qalmaq xətrinə, gülüm.

Qaldım mənım olasan,
Qaldım mən sənın olam.
Dönüm eşq mələyinə,
Məhəbbət çiçəyinə,
Sənın çiyinə qonum,
Sənın qəlbinə dolum.

...GÖRÜŞSÜN GÖZLƏRİMİZ

Gizli-gizli görüşsün gözlərimiz,
Baxışların cilvələnsin, naz etsin.
Oğrun-oğrun öpüşsün gözlərimiz,
Həzin, kövrək eşq nağılı yaratsın.

“Sənsiz yaman darıxışam” – desinlər,
“Oda düşüb yanılmışam” – desinlər,
Bir məhəbbət nəğməsi söyləsinlər,
Mürğüləyəm duyğuları oyatsın.

Qan axıtsın köz bağlamış yaralar,
Gülüşlərin yaralarım sararlar.
Nələr keçər ürəklərdən o anlar,
Gözlər yeni görüşlərə can atsın.

ƏBƏDİ SEVGİ

Həyacansız sevgi olmaz, sevgilim,
Sevdiyini görcək gərək əsəsən.
Bürüşəsən şaxta vurmuş gül kimi,
Bu dünyayla iltifatı kəsəsən.

Ötəri yox, ömürlükdü sinəmdə,
Cismimdəki canacandı, bilirəm.
Hələ neçə sənələr var önümdə,
Əbədi dünyayacandı, bilirəm.

Bu sevginin atəşi də gözəldir,
Cızır-cızır yandırsa da odunda.
O hər zaman əbədidir, əzəldir,
Unutma sən, yaxşı saxla yadında.

SƏDAQƏT

*(Azərbaycan əsilli 90 yaşlı bir Qazax şairi öz
ilk məhəbbəti haqqında elə həsrətlə danışır ki...)*

Nə vaxtdır gözümdən irəğa düşdüm,
Gözlərim gözünün həsrətindədir.
Sanki varlığımdan uzağa düşdüm,
Ürəyim sevginin möhnətindədir.

Həsrətinin ömrü ömrümdən uzun,
Bəlkə də saçımın sayı qədərdir.
Səhər dan yerində qalan ulduzun
Yerlə qovuşacaq anı qədərdir.

Razıyam, ən azı rəyama gəl sən,
Qoy gecə uzansın, geciksin səhər.
Məni məndən alan dünyama gəl sən,
Bircə an çin olsun qəlbimdəkilər.

Nədən qovuşmadıq bir-birimizə,
Görəsən günahı, gülüm, kimdədir?
Alın yazımızda, qədərimizdə,
Ya da saçımıza düşən dəndədir?

Ruhumu oynatdı, a qoca şair,
Sənin ölməz eşqin, ilk məhəbbətin.
Bir neçə söz yazdım sevgiyə dair,
Baş əydim önündə bu sədaqətin.

BİRİ SEVMƏ DEYİR, BİRİ SEV DEYİR

Ağımla hissimin arasındayam,
Biri sevmə deyir, biri sev deyir.
Duyğular selinin qovğasında yam,
Biri dinmə deyir, biri din deyir.

Hansını eşidim, hansını duyum?
Ağlımı dinləyim, qəlbimə uyum?
Tanrım yazdığını necə oxuyum?
Biri duyma deyir, biri duy deyir.

Uzun zamanlardan bəri dədələr
Sevginin gözləri kordur deyirlər.
Ağlının hökmüylə qərar verənlər,
Biri dönmə deyir, biri dön deyir.

Elə ki, hissələrin bərişiq olur,
Qərarı, hökmü bir, yolu bir olur.
Zəkanın işığı qəlbinə dolur,
İkisi bir səslə “qorxma, sev” deyir,
Qəlbinin səsiylə qərar ver deyir.

ÖTƏN ÖMRƏ HAYIF DEDİM

Elə baxdı gözlərimə,
Ötən ömrə hayif dedim.
Qurban olum, cavanlığım,
Bir dön geri, qayıt dedim.

Düşdüm bir gözün toruna,
Kipriklərin ovsununa,
Hey vurnuxdum sağ-soluna,
Çıxmaq olmaz, ayıb – dedim.

Baxdım telin arasına,
Düşdüm eşqin bəlasına,
Qol qaldırdım havasına,
Fələk özü sayıb dedim.

Mən qıymaz ikən baxmağa,
Telin dolaşdı darağa.
Ağız açdım yalvarmağa,
Yazı yazan qıyıb dedim.

Bir mələkdir, bir pərizad,
Təkcə yoxdur qoşa qanad.
Allah, məni başdan yarat,
Könlüm ona uyub dedim.

DÖRDLÜKLƏR

O xəyaldı, ölçüsü yox, ölçəsən,
Tərəziyə qoyammazsan, çəkəsən.
Bir qərara gəlmək istəsən əgər,
Gərək min yol sən ölçəsən-biçəsən.

Min ocaq bir qəlbi isidə bilməz,
Hər ocaq isidir öz ətrafını.
Bir günəş bəs edər ərzin üzünə,
Açar dünyamızın hər sabahını.

O taledir, həm səndədir, həm məndə,
Hər kəsin bəxtini bir mələk yazar.
Şeirdir – sənətin səmalarında,
Hər gülə, çiçəyə min bir rəng yazar.

Yarasadır, südlə bəslər balasın,
Nə heyvandır, nə gəmirən, sürünən.
Gecə-gündüz gəzər torpaq arasın,
Quş da deyil o quş kimi görünən.

BAYATILAR

Əziziyəm bu bayram,
Bu toy-düyün, bu bayram.
Günəş doğsun bəxtinə
Gələn ili bu bayram.

Əziziyəm ay doğdu,
Günəş batdı, ay doğdu.
Qara qızın bəxtinə
Novruz günü ay doğdu.

Mən aşiqəm neyləyəm,
Nə deyəm, nə söyləyəm?
Yarım məndən inciyib,
Mən ondan gileyliyəm.

Mən aşiqəm bir gülə,
Bir çiçəyə, bir gülə
Bülbül gülə vuruldu,
Gül də nazlı bülbülə.

Bu dağı aşmam gərək,
Selə qarışmam gərək,
İncitdim sona yarı,
Gedib barışmam gərək.

Əzizim suda yanmaz,
Axar su da dayanmaz.
Kösövlər odda yanar,
Alışıb suda yanmaz.

Əzizim bada getdi,
Əməyim bada getdi,
Zəhmət çəkdim, yar sevdim,
İnsafsız yada getdi.

Dağa duman, qar gərək,
Bağçalara bar gərək.
Çıxsə çəmən seyrinə,
Yar yaxası dar gərək.

Aşiq o başdan gəldi,
Dolandı başdan gəldi.
Axşam yolun gözlədim,
Yarım obaşdan gəldi.

Əziziyəm dan üzü,
Dan ulduzu, dan üzü,
Yarımın mehmanıyam,
Oyanacam dan üzü.

Bağça, bağlar bar gözlər,
Barından nübar gözlər.
Yarım durub qapıda,
Gözü yolda, yar gözlər.

Eləmi, yaşa dağlar,
Çay axa, daşa, dağlar.
Yar mehmanın olmasa,
Dönəsən daşa, dağlar.

Aşiq, yada verdilər,
Bir cəllada verdilər.
Yarım oda tutuşdu,
Məni yada verdilər.

Əziziyəm xalı var,
Başda tirmə şalı var.
İlahidən bu qızın
Üzdə qara xalı var.

Gülüş gözdə gözəldir,
Xallar üzdə gözəldir,

Qartal dağlar başında,
Ceyran düzdə gözəldir.

Tutuldu günün üzü,
Zülmət etdi gündüzü.
Günəş çıxdı üfüqdən,
Nurlandı göyün üzü.

Qönçə gülün üzərəm,
Yar, telinə düzərəm.
Sən gəldiyin yolları
Dəstə güllə bəzərəm.

Qurban olum şəstinə,
Xəncər alıb dəstinə,
Durub qara gözləri
Bir-birinin qəsdinə.

Eləmi yara bağlar,
Yar meylin yara bağlar.
Eldən ayrı düşənin
Ürəyi yara bağlar.

Su axar, başdan gələr,
Dolanar daşdan gələr.
Gözlərin nə günahı?
Ox, kaman qaşdan gələr.

Yarımlın nişanı bu,
Boyu bu, nişanı bu.
Deyirlər səndən aşıb,
Dağlar, söylə doğrumu?

Dağlarında qar gözəl,
Bağda heyva, nar gözəl.
Ətəyində nərgizi,
Zirvəsində qar gözəl.

Kabab közə düşəndə,
Sürmə gözə düşəndə,
Gözlərinlə canım al
Yolum sizə düşəndə.

Yollar üstə gül-çiçək,
Oraq gətir, gəl biçək.
Özün güldən gözəlsən,
Bir yola çıx, görüşək.

Yarın ala gözləri,
Gəlmir yola gözləri.
Az qalır mən yazığı
Oda sala gözləri.

Aşiq bulağa gəlsin,
Axsın bulağa gəlsin.
Üzünü görməsəm də,
Səsin qulağa gəlsin.

Səngər üstü güneydi,
Ömrüm naləli neydi.
Yarımdan məktub gəlib,
Başdan-başa giileydi.

Yol salaram bağ üstə,
Bağından nübar istə.
Nə danışdı, nə dindi,
Dağı çəkdi dağ üstə.

Aşiq uzağa gedir,
Yolu Qazağa gedir.
Sorma olub keçəni,
Fikrim uzağa gedir.

Eləmi qızaranda,
Dan yeri qızaranda,
Ürəyimə od düşür
Gül üzün qızaranda.

Gülüm, güllər üzəsən,
Tellərinə düzəsən.
Könlümün gülşənində
Gülə-gülə gəzəsən.

Əziziyəm yüzünə,
Əllisinə, yüzünə.
Bilmədim bu dünyanın
Astarı nə, üzü nə.

Eləmi zamandımı,
Vaxtdımı, zamandımı?
Mərd əyilir namərdə,
Bu da bir zamandımı?

Eləmi xarı bülbül,
Şuşamın yarı bülbül.
Yad var “Vətən bağı”nda,
Bitməyir “Xarı bülbül”.

Əzizim dağlarım var,
Yamyaşıl bağlarım var.
Vətənim yad əlində,
Sinəmdə dağları var.

Eləmi şanlı bayraq,
Şöhrətli-şanlı bayraq.
Heç bir zaman əyilməz
Şəhiddən qanlı bayraq.

Əziziyəm hər ayda,
Hər həftədə, hər ayda.

Qərribin könlü gülməz
Sultan olsa sarayda.

A Təbriz, ana Təbriz,
Qurbanam sana, Təbriz.
Çalxanır qoca dünya,
Boyanma qana, Təbriz.

Əzizim vətən sənin,
Yurd sənin, vətən sənin.
Yadların tapdağında
İnləyən vətən sənin.

Əziziyəm qanana,
Anlayana, qanana.
Canım qurban edərəm
Mənə candan yanana.

Əzizim yaza bağlar,
Bahara, yaza bağlar,
Əkər, səpər əkinçi,
Ümidin yaza bağlar.

Nar ağacı buruldu,
Dibində su duruldu.
Ellərə bahar gəldi,
Mənim könlüm qırıldı.

Təbriz yolu dolaydı,
Qərribin günü vaydı,
Qəlbim həsrət qapısı,
Könlüm sirli saraydı.

Təbrizin dolayları,
Ucadı sarayları.
Zaman-zaman ucalır
Göyə ahu-vayları.

Eləmi gətirən yox,
Güllərin bitirən yox.
Dustaqdı Zəngəzurum,
Bir xəbər gətirən yox.

Aşiq, üzü nurludur,
İgidlər qürurludur,
Bir gözələ vuruldun,
O da Zəngəzurludur.

Eləmi Şuşam mənim,
Ağdərəm, Şuşam mənim.
Yada əsir olandan
Ağlamaq peşəm mənim.

Eləmi əsə yellər,
Səbrimi kəsə yellər,
Bir zəfər sorağıyla
Şuşadan əsə yellər.

Əziziyəm Şuşam, hey,
Xankəndim hey, Şuşam hey.
Bir səs verin səsime,
Yollarına düşəm hey.

Yağılara qul oldum,
Ulaxlara çul oldum.
Qurtar, ay vətən oğlu,
Gözləməkdən yoruldum.

Əziziyəm Borçalı,
Dağları qar xonçalı.
Əzəməti, qeyrəti...
Ellər ondan bərc alı.

Aşiq, bu Borçalıdır,
Çölü-düzü xalıdır.

Oğullar nər biləkli,
Qızları həyalıdır.

Aşıq, bu Faxralıdır,
Dağlar kəhər yalıdır,
Borçalının baş tacı,
Qeyrətdən qalalıdır.

Əzizim eldə gəzər,
Ağızda, dildə gəzər.
Qarabağ atlarının
Sorağı dildə gəzər.

Aşıq, Zəngəzurludur
Qocaları nurludur.
Orda şəhid qanı var,
Onunçün qürurludur.

Bağdad yolu burmadı,
Yollar boyu xurmadı.
Bu Kərkük gözəlinin
Boyu sanki durnadı.

Kərkük dağı dumandı,
Kərkük halı yamandı.
Azər, türkmən nə fərqi?
O türk eli – Turandı.

AĞILAR

Əzizim, harası var?
Ağı var, qarası var
Açma yaxam düyməsin,
Altında yarası var.

Əzizim getdi qardaş,
Gözümdən itdi qardaş,
Döndü həsrət gülünə,
Sinəmdə bitdi qardaş.

Əziziyəm bəxti kəm,
Yığvalı kəm, bəxti kəm,
Çərxin çevrilsin, fələk,
Niyə yazdın bəxti kəm.

Eləmi, ağa qardaş,
Dolan gəl bağa, qardaş,
Elinin gərəyisən,
Bükülmə ağa, qardaş.

Eləmi, apar məni,
Dərd özü tapar məni.
Mən sənsiz olammaram,
Gəl, özün apar məni.

Eləmi, harası var,
Ağ şalın qarası var,
Külə dönmüş könlümün
Yanmamış harası var?

Eləmi, qardaş, haray,
Dost haray, sirdaş haray.
Canım dərdə düşübdür,
Dərmanı qardaş, haray.

Əziziyəm, ay qaşlar,
Ox kirpiklər, yay qaşlar.
Ölsə bacılar ölsün,
Qoy deməsin “vay qardaş”.

Eləmi yandı canım,
Od düşdü, yandı canım.
Fələyin qamçısıyla
Döndü, budandı canım.

Gəmim göldə yan getdi,
İçində bir can getdi.
Dərdim dağları aşdı,
Ürəyimdən qan getdi.

Eləmi elim yandı,
Ağzımda dilim yandı.
Allah elə dərd verdi,
Ulusum, elim yandı.

Gözüm gözüənə həsrət,
Dilim sözünə həsrət,
Torpaq aldı, gizlədi,
Qaldım üzünə həsrət.

Eləmi dağlarım var,
Düyünüm, dağlarım var,
Köçdü bacım, qardaşım,
Sinəmdə dağlarım var.

Eləmi harası var,
Hər dərdin çarası var.
Nə bu dərdin dərmanı,
Nə də ki, çarası var.

Bitməyir acım, haray,
Qəmlərdir tacım, haray.
Anamız qan ağlayır,
Qardaşım, bacım haray.

Mən aşiq eləsi var,
Bu dağın dərəsi var.
Bağrı yanıq anamın
Qurğuşun şələsi var.

Aşiq, amana qaldı,
Ümid gümana qaldı.
Görüşümüz, qardaşım,
Axır zamana qaldı.

Damardan qan ayrıldı,
Canımdan can ayrıldı.
Bir xəbər də vermədi,
Getdi pünhan ayrıldı.

Əziziyəm, nə keçdi,
Nə dolandı, nə keçdi...
Görən son nəfəsində
Ürəyindən nə keçdi.

Eləmi külüm qaldı,
Ağlar bülbülüm qaldı.
Sən ödədin borcunu,
Mənə də zülüm qaldı.

Aşiq, yazana qaldı,
Yazıb, pozana qaldı,
Qələm onun əlində,
İnsaf yazana qaldı.

Eləmi, var əlindən,
Zirvələr qar əlindən.

Bu insafsız fələyin
Gileyim var əlindən.

Əziziyəm budumu?
Arxdan axan sudumu?
Hey adiləm deyirsən,
Ədalətin budumu?

Əziziyəm, üstümə,
Xəncər aldım dəstimə.
Alışdım oda yandım,
El yığıldı tüstümə.

Aşiq, eldən ayrıldı,
Çəmən güldən ayrıldı.
El ona güvənmişdi,
O da eldən ayrıldı.

Qolumun sağı getdi,
Döndü növrəği, getdi.
Yolunu gözləməkdən
Gözümün ağı getdi.

Quzu kimi mələrəm,
Qart dağları dələrəm.
Yetişsəm muradıma,
Göz yaşımı silərəm.

Aşiq, çalma bu sazı,
Deyiləm buna razı.
Ürəyimi paralar
Onun qəmli avazı.

Aşiq, "Qaraçı" çalma,
Canıma lərzə salma.
Nalə çəkir hər simi,
Verir min acı, çalma.

Aşıq, çalma bu sazı,
Qəm kökündə avazı.
Onu sevən oğlanın
Gözdə qaldı murazı.

Eləmi, dağım getdi,
Döndü növrağım getdi.
Ömrümə kölgə düşdü,
Bəxtəvər çağım getdi.

Yol saldım qəbristana,
Sel gələ, yol islana.
Göz yaşım leysan olub,
Dərdim sığmır dastana.

Əziziyəm, budağı,
Barlar əyir budağı.
Ağacım kökdən çıxdı,
Çırpı oldu budağı.

Eləmi düşən yeri,
Atlanıb, düşən yeri.
Od özgəni yandırmaz,
Yandırar düşən yeri.

Aşıq, gözümdə qaldı,
Arzum gözümdə qaldı.
Hey baxdım qollarına,
Əlim gözümdə qaldı.

Əzizim, yanaram mən,
Od tutar, yanaram mən.
Bir an səni unutsam,
Özümü qınaram mən.

Başımda telim qardaş,
Ağzımda dilim qardaş.

Ayrıldıq, ayrı düşdük,
Qırıldı belim qardaş.

Mən səni el bilirdim,
Çağlayan sel bilirdim,
Zirvəsi qarlı bir dağ,
Soğulmaz göl bilirdim.

Getmə, qardaş, amandır,
Ürəyim dolu qandır.
Bir ceyran itirmişəm,
Halım sənə əyandır.

Eləmi yara məlhəm,
Yar gözü, yara məlhəm.
Göllər loğmana dönsə,
Tutmaz bu yara məlhəm.

Kürə dönər, axaram,
Yandıraram, yaxaram.
Sən gəldiyin yollara
Həsərət ilə baxaram.

Bir at mindim başı yox,
Bir çay keçdim, daşı yox.
Burda bir gəlin gördüm,
Yanında yoldaşı yox.

Dağlara dolu düşər,
Qar düşər, dolu düşər.
Dikil yola, gözlərim,
Qardaşın yolu düşər.

Salma azara məni,
Qoyma bezara məni.
Əzrayıl alıb gedər,
Qoyar məzara məni.

Eləmi, ağa qardaş,
Canım sadağa, qardaş.
Kaş ölən mən olaydım,
Bükəydin ağa, qardaş.

Alınmaz qalam qardaş,
Sağalmaz yaram qardaş,
Dərd əlindən dəliyəm,
Bulunmaz çaram, qardaş.

Eləmi sarı sancaq,
Yaxamda sarı sancaq.
Bir gün üzü görmədim,
Elə dərd çəkdim ancaq.

Əziziyəm bu dağa,
Bu düyünə, bu dağa.
Daş olsa əriyərdi,
Dözəmməzdi bu dağa.

Eləmi, təzə geyəm,
Al geyəm, təzə geyəm.
Soyunam qəm libasın,
Üstündən təzə geyəm.

Əziziyəm nə səydi,
Nə avazdı, nə səydi.
Az qalır dağı dələ,
Nə nalədi, nə səydi.

Eləmi çəmən ağlar,
Çöl ağlar, çəmən ağlar.
Yasa batar qərənfil,
Yasəmən, süsən ağlar.

Eləmi küsdüm səndən,
İncidim, küsdüm səndən.

Haray saldım, gəlmədin,
Əlimi üzdüm səndən.

Eləmi dağına mən,
Bağçana, bağına mən.
Sevindirdin şad oldum,
Dözmürəm dağına mən.

Əzizim, dolmasaydı,
Boşalıb, dolmasaydı.
Yaş tökməzdi gözlərim,
Ürəyim dolmasaydı.

Dağların qarı bitməz,
Başından duman getməz.
Ürəyim elə yanıb,
Dağların qarı yetməz.

Əzizim gəlməsəydi,
Halımı bilməsəydi.
Qanamazdı ürəyim,
Dərd onu dəlməsəydi.

LAYLALAR

Gözümün nuru balam,
Sulardan duru balam.
Nənən çalsın laylanı,
Sən də yat, uyu, balam.

Balam dürr dənəsidir,
İnci, dürr dənəsidir.
Uzatsam əllərimi,
Yarışıb gələsidir.

Sən kiçicik mələksən,
Evimizə bəzəksən.
Güllərdən gülə qonan,
Bir xallı kəpənəksən.

Ay mənim şəkər balam,
Ay balam, ülkər balam.
Nənən sənə nazını
Hər zaman çəkər, balam.

Burda bahar, yazıymış,
Siz tərəf qar, buzuymuş.
Bir görüşə bilmədik,
Yollar yaman uzunmuş.

Yollar yaman uzaqdı,
Yollar Gəncə, Qazaxdı.
Sənə həsrət qalmağım
Balam, tələ, tuzaxdı.

Sən balamın balası,
Dərdlərimin çarası.
Qaranlıq gecələrin
Ulduzu, ayparası.

Elmirama bacısan,
Gözəllərin tacısan.
Paralanmış könlümün
Məlhəmi, əlacısan.

Gözəl balam, gül balam,
Saçları sünbül balam.
Qoy xoş gəlsin dövrənin,
Sən də şadlan, gül, balam.

Kədər səndən gen qaçsın,
Üzündə güllər açsın.
Göylər pərisi günəş
Ömrünə şəfəq saçsın.

Ay mənim çiçək balam,
Gözləri göyçək balam.
Nənən yaman darıxır,
Gəl, bir görüşək, balam.

MÜƏLLİFƏ HƏSR OLUNMUŞ ŞEİRLƏR

FAXRALI

Fatma xanım, söz üstündə köklənib,
Yazılmamış bir dastandı Faxralı.
El-obanda adın-sanın bəllidir,
Gül çiçəkli gülüstandır, Faxralı.

Gözəl dağı, Səngər sənin sipərin,
Şair Nəbi Borçalıda söz sərin.
Güllər üzdü, sözlər düzdü Gül Pərin,
Əzəl gündən gövhər-kandı Faxralı.

Əsrləri xırd elədi yaşında,
Bəxt qartalı zirvələrin başında.
Sirlər yatır torpağında, daşında,
Bir tarixdi, min gümandı Faxralı.

Aşığı Şenlik, Vurğun olub mehmanı,
Bol süfrəli, geniş olub meydanı,
Sıx ormanlı tamaşadı hər yanı,
Göz doyduran xoş məkandı Faxralı.

Doymaq olmur diş göynədən suyundan,
Tavar sazlı mağarından, toyundan.
Oğulları bəllidir öz soyundan,
Can, ay Buta, canda candı Faxralı.
Fatma xanım, gülüstandı Faxralı.

Səadət BUTA

FAXRALI ADINDA CƏNNƏTMƏKANDA

Bir mələkmisəldi – çöhrəsi gözəl,
Dünyaya verdiyi bəhrəsi gözəl,
Nənəmdən yadigar nəhrəsi gözəl,
Faxralı adında cənnətməkanda.

Anama da, nənəmə də bənzəyir,
Bərəkətli binəmə də bənzəyir,
Dünyasıyla dünyama da bənzəyir,
Faxralı adında cənnətməkanda.

Dilindəbayatı, min dastan, nağıl,
Haqqın göndərdiyi miras, masmağıl.
Öyrənsin bir ömür hər qız, hər oğul
Faxralı adında cənnətməkanda.

Sözün cöhrəsindən xalı toxuyur,
Misraları elə Vətən qoxuyur,
O özü də bu Vətənə oxşuyur
Faxralı adında cənnətməkanda.

Səngərdağı, zaman səni daşlayır,
Yurd uğrunda təzə döyüş başlayır,
Arxayın ol, Fatma Aslan yaşayır
Faxralı adında cənnətməkanda.

Dərviş Osman ƏHMƏDOĞLU

BU QIZ BİZİM FATMADI

Bu qız bizim Fatmadı,
Qara qaşlar çatmadı.
Gözəllər bəhsə düşdü,
Kimsə ona çatmadı.

Dayısı kəsər quzunu,
Bol eyləyəər duzunu,
Görən razı salarmı
Bizim bacıqızını?

Qız deyil ki, laçındı,
Qürurludu, xırçındı.
Ər kimi sinə gərdi,
Nə qorxdı, nə qaçındı.

Hökmdə sultandı bu,
Bir dəli ceyrandı bu.
Mən nə deyim, özün tap,
Tomrisə nişandı bu.

Dili balın pətəyi,
Dodağı gül ləçəyi.
Gül çöhrəsi xallıdı,
Qıvrırcıqdı birçəyi.

Zülfünü salıb üzə,
Tərifini sığmaz sözə.
Ay İsmayıl, amandı,
Gətirərsən, bax, gözə.

İsmayıl GÜLLƏR

SƏN MƏHƏBBƏT HƏDƏFİSƏN

Sən məhəbbət hədəfisən,
Atəşin sərrast olubdur.
Dövlətimdən, sədəfimsən,
Könlüm toy-busat qurubdur.

Bayram günündə süfrəmin
Bəzəyisən, gülüsən sən.
Bəstəkarınam, nəğməmin
Söhbətisən, sözüsən sən.

Sən hey qucmaq istədiyim
Daim qaçan bir xəyalsən.
Sən hey çalmaq istədiyim
İncə, zərif bir rəyalsən.

Qaynanamın nazlı qızı,
Qaynatamın duzlu qızı,
Evimdə qoşa pərləsin
Dan yerinin al ulduzu.

Əli XUDİYEV

GÖY ÜZÜNDƏN ENƏN MƏLƏK

Bir aləmdi bahar, yazın,
Göy üzündən enən mələk.
Niyə batıb qəmə sazın?
Göy üzündən enən mələk.

Xəyallara dalır, dinmir,
İntizarda qalır, dinmir.
Od-ocaqsız yanır, dinmir,
Göy üzündən enən mələk.

Ağ kağıza eşqi bükür,
Ürəyini didib sökür.
Nə zamandı dərd-qəm çəkir
Göy üzündən enən mələk.

Məhəbbətin nəfəsidi,
Sevənlərin haqq səsididi.
Yetim sevda dəlisidi
Göy üzündən enən mələk.

Hər yetənə inanmadı,
Yad oduna yanammadı.
Haqq işləri danammadı
Göy üzündən enən mələk.

Sevgi barı, nübarıdı,
Bir igidin nigarıdı.
Vəfasıdı, ilqarıdı
Göy üzündən enən mələk.

Dostum şirin bara dönüb,
Vəfalı bir yara dönüb,
Ay Əlixan, pırə dönüb
Göy üzündən enən mələk.

Əlixan YƏHYAOĞLU

TANRI BİZİ SAXLASIN

Dostlar məni din-imana gətirdi,
Haqq yoluna, ibadətə gətirdi,
Məcnun gəzən səhralara ötürdü,
Eşqimizə çaylar coşub çağlasın,
Tanrı bizi pənahında saxlasın.

Namə yazan əlləriniz var olsun,
Dua deyən dilləriniz var olsun,
Ətir saçan gülləriniz var olsun,
Bir-birinə ellər könül bağlasın,
Tanrı bizi pənahında saxlasın.

Hərəmiz bir Koroğluya dönmüşük,
Müxənnəti yağ kimi döymüşük.
Qulağını tikə-tikə bölmüşük,
Qeyrətimiz xəyanəti dağlasın,
Tanrı bizi pənahında saxlasın.

El gözəli hörməsiz də gözəldi,
Vəsməsiz də, sürməsiz də gözəldi.
Könül sevən tirməsiz də gözəldi,
Yar həsrətə, ayrılığa ağlasın,
Tanrı bizi pənahında saxlasın.

Əlixanam, məhəbbətim fənd olub,
Sevən qəlbə kədər dolub, qəm dolub.
Vallah, bircə alagözə bənd olub,
Tanrı bizi pənahında saxlasın,
Tanrı bizi pənahında saxlasın.

Əlixan YƏHYAOĞLU

ŞAIRƏ FATMA ASLANA

Faxralıya ziyarətə gəlmişəm,
Ulu yurda ibadətə gəlmişəm,
Baş əyməyə sədaqətə gəlmişəm,
Bu fəsli xeyirə yaz, Fatma xanım.

Bu dağlar nə gözəl sıralanıbdır,
Bu bağlar lələdən xınalanıbdır.
Bu yerlər yurd kimi binələnibdır,
Bəxtəvər yaşayın siz, Fatma xanım.

Gözəldağda duman gözəl, çən gözəl,
Qoca səngər bu dünyaya tən gözəl.
Yurdun gözəl, yuvan gözəl, sən gözəl,
Hələ az deyirəm, az, fatma xanım.

Sözün şirə çəkib el hikmətindən,
Dastanın, nağılın sel hikmətindən.
Dilin urvatlanıb dil hikmətindən,
Çalıbdı laylanı saz, Fatma xanım.

Həm şairsən, həm müəllim, həm ana,
Yurda sevgin qürur verir insana.
Dastan ömrün bir örnəkdi cahana,
Güllü səndən salıb söz, Fatma xanım.

Güllü TOMARLI

AŞIQLƏR DƏ BAXIR HƏRDƏN GÖZALTI

Gürcü dağlarından enib düzlərə,
Bir şirindil gözəl keçir, nə keçir.
Dağdan ayrı düşən bu hürkək maral
Xumarlanıb gözəl keçir, nə keçir.

Eh, necə deyim ki, qaş-gözü belə,
O elə ceyrandır yaraşır elə.
Hürkə-hürkə gedər sonalı gölə,
Bu çatmaqaş gözəl keçir, nə keçir.

Gülüşi bir aləm, özü bir aləm,
Hər sözü, söhbəti əvəzsiz məlhəm.
Durub tamaşaya bulağa gəlləm,
“Aysan” – deyəm – gözəl” keçir, nə keçir.

Gör neçə bəxtəvər sorağındadır,
Dünya gözəlliyi dodağındadır.
İnci izi qızlar bulağındadır,
Bu incəbel gözəl keçir, nə keçir.

Aşıqlər də baxır hərdən gözaltı,
“Sevirəm” deyən də olur sözaltı.
Ulduz deyər qızlar gedəndə “Yallı”,
Fatma adlı gözəl keçir, nə keçir.

Ulduz İMANOVA

KÜLƏ DÖNMÜŞ ÜRƏK YANARMI, BACIM?

Çökdürdün könlümə acı xatirə,
Eh... ürək yanarsa, sönərmə, bacım?
Çoxdan ki, yanıbdı ürəyim mənə,
Aşiq də yolundan dönərmə, bacım.

Dünyada ən xoşbəxt insanam deyə,
Sığmazdım bir zaman mən yerə, göyə.
Başqası kök salmış, qonmuş ürəyə,
Papiros tütüsü qonarmı, bacım?

O vaxtdan il dönüb, aylar dolanıb,
Köksümdə neçə min ocaq qalanıb.
Onsuz da ürəyim od tutub, yanıb,
Külə dönmüş ürək yanarmı, bacım?

Zahid İMANOV

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

Könül çirpintilərinin şeirə dönüşməsi (Ön söz) 3

DÜNYANIN ŞƏKLİ

Xan çinar.....	8
Özünü özgədən ucuz tutanı.....	9
Yerə mələkləri göndər, ilahi.....	10
Dilim.....	11
Təki ümidlər ölməsin.....	12
Ay ötən gəncliyim.....	13
Arzular.....	14
Gözəllik duyğusu.....	15
Məsnəvi.....	16
Düşmür.....	17
Bir zər ataq.....	18
Dünyanın şəkli.....	19
Sahib çıxacaq dünyamıza.....	20
Dünya sənə neylədi ki?.....	21
Kim yıxdı dünya evini?.....	22
Yollar.....	23
Tikan kolu olmayaq.....	24
Xoş gördük, a dağlar.....	25
Dağlar, a dağlar.....	26
İstər.....	27
Olmasaydı.....	28
Ürəyim.....	29
Dörd ünsür.....	30
Ürək.....	31
Lənət olsun.....	32

Sevdalıyam telli saza.....	33
Xatirə cığırında	34
Gəzirik	35
Sirrin vermə yoldaşına	36
Neyləyər?.....	37
Kədər məni unutsun	38
Bahar gəlir.....	39
Dərdin dillənən yerində.....	40
Kəpənək	41
Daha üzün baharadır	32
Dəniz düşüncələri.....	43
Keçmişinlə yaşama	45
Özümdən gizlənə bilmərəm.....	48
Bəzən təsadüflər yaşadır bizi	49
Qaytar gəncliyimi.....	50
Həyatıma günəş doğsun bir daha	51
Bir-birinə bənzər bütün xoşbəxtlər	52
Qaçmaq istəyirəm	53
Dur, ay tənbel, hər kəs iş başındadır... ..	54
Qaçqın olur ürəyim	55
Vətən	56
Nələr çəkmiş gör başın.....	57
Türkün dostu	58
Şuşam.....	59
Xarı bülbül.....	60
Təbrizim.....	62
Göyçə	63
Borçalı.....	64
Göy göl.....	65
Hücum əmri ver, komandan.....	66
Tələs, ay Vətən oğlu.....	67

Xatirəyə dönən illər.....	68
Şeir	69
Könlümdəki duyğularım	70
Əkin yeridir vərəğim.....	71
Şair ürəyi.....	72
“Mən şairəm” deyən kəsin	73
Bizə verilən ömür.....	74
Misralar içrə	76
Söz var ki... ..	77
Söz	78
Sən mənim surətimsən... ..	79
Mən dünyada olmayanda	80

QARDAŞIM ARİF ƏLİYEVƏ HƏSR ETDİYİM ŞEİRLƏR

Göz yaşımı inci bildim.....	82
Küsmüşəm dəli dünyadan	83
Ayrılığın sonu yoxmuş.....	84
Bilirəm sən mənə qayıdacaqsan	85
Kəsildi	86
Ayrılığın gözlərini.....	87
Əllərin əlimdən üzülüb	88
Xoşbəxt bir gün.....	89
Üzüm yenə qışa döndü.....	90
Bacın sənsiz qan ağlayır.....	91
Dünyanın dərdindən bezən yerimdə	92
Köç eyləmə vədəsiz	93
Dərdimə dərman gəzirəm.....	94
Küsmə məndən.....	95
Bahar buluduyam.....	96

Getmə.....	97
Aman səndən, dad, ay fələk	98
Neylədin sən?.....	99
Çəkildim fələyin dar ağacına... ..	100
Dözə bilsən, döz ay canım	101
Ürəyin vətənin pərvanəsiydi	102
Mənə həmdəm olarsanmı?	103
Tanrım özü yazır qədərimizi.....	104
Səndən ayrı.....	105
Dünya ondan ayrı dar gəlir mənə	107
Qorxuram	108
Ötmə bülbül	109
Çaylar söndürməz közümü.....	110
Dur, gəl harda qalmısan?	111
Səninlə bağlıymış bəxtiyarlığım	116
Qayıt.....	117
Qorxma, qardaş mərdanəyəm... ..	118
Bu da gələr, bu da keçər.....	119
Sənsiz yanan ürəyim	120
Dönməyəcəksən	121
Ay atam oğlu.....	122
Əli Yüzbaşovun bacısı Fatma xanıma	123

ULU, NURLU SİMLAR...
DOĞMA, ƏZİZ İNSANLAR...

Məhəmməd Füzuliyə	125
Zəlimxan Yaqubun xatirəsinə (1-ci şeir)	126
Zəlimxan Yaqubun xatirəsinə (2-ci şeir)	127
İsa İsmayılzadənin xatirəsinə.....	128
Şair Əli Faxralıya.....	129

Sevindi	130
E. Əlləzoğlunun həyat yoldaşı Ceyran xanıma	131
Oynadı	132
Qarışsın	133
Ay Dədə Şəmşir	134
Zeynəbim	135
Aşıq Zülfiyyə İbadovaya	136
Aşıq Pəri inciləri	137
Müəllimim	138
Cərrah Alı Nağıyevin xatirəsinə	140
Ay Namaz dayı	142
Ömrümdən ötən illər	143
Mənim nağıl dünyam	144
Dünya, səndən kimlər köçdü?	145
Ehtiyacım var sana	147
Anam Roza xanıma	148
Dərdimə dərman aradım	149
Bacım Xəzangül xanıma	150
Könlümün gördükləri	151
Nəvəm Pərvanəyə	152
Nəvəm Asiyəyə	153
Gəlişinə qurban olum	155
Oğluma nəsihət	156
Səbahətin toy günü münasibətilə	158
Analıq adına şərəfsiniz siz	159
Darıxma, dünyanın min bir üzü var	160
Üzündən nur yağan mehriban nənəm	161
Qaynanam Münəvvər xanımın dilindən	163
Mübarək olsun	164
Onun gözüylə	165
Əhməd dayımın əziz xatirəsinə	166

Nərgizin xatirəsinə	167
Gülxanımın xatirəsinə	168
Səyyarənin xatirəsinə	169
Nərimanın xatirəsinə	170
Arazın xatirəsinə	171

MƏN SƏNİ SEVDİM...

Arxada sevginin məzar daşı var	173
Gözlər	174
Gözlərin	175
Eylədi	176
Hər qulun öz qisməti var	177
Cinas gəraylı	178
Son zəfər sevginin olar	179
İstə sən məndən	180
Sən mənimlə, mən sənənlə	181
Könlümə dünyanın harası düşüb	182
Sevgi nəğməsi	183
Ölüm ayrılıq deyil	184
Təkəm yenə bu axşam	185
Narahatam mən	186
Qulaqların cingildəsin	187
Neyçün gəlmədin?	188
İstəmədim bər-bəzək	189
Çıxaq dağlara, dağlara	190
Nədir məhəbbət?	191
Nə mən sənsiz, nə sən mənsiz	192
Olar	193
Mən sənənin taleyinəm	194
Orda səni gözləyən var	195

A ceyranım.....	196
Mən ki, səni sevmədim	197
Görüşsün gözlərimiz	199
Əbədi sevgi	200
Sədaqət.....	201
Biri sevmə deyir, biri sev deyir.....	201
Ötən ömrə hayıf dedim	203
DÖRDLÜKLƏR	204
BAYATILAR	205
AĞILAR	213
LAYLALAR.....	221

MÜƏLLİFƏ HƏSR OLUNMUŞ ŞEİRLƏR

Faxralı	223
Faxralı adına cənnətməkanda.....	224
Bu qız bizim Fatmadı.....	225
Sən məhəbbət hədəfisən.....	226
Göy üzündən enən mələk.....	227
Tanrı bizi saxlasın	228
Şairə Fatma Aslana	229
Aşıqlər də baxır hərdən gözaltı	230
Külə dönmüş ürək yanarmı, bacım?	231

Fatma Aslan-Əliyeva

**Təki Ümidlər Ölməsin
(Şeirlər. Azərbaycan Türkcəsində)**

Redaktor: Rafiq Hümət
Texniki redaktor: Namiq Valehoğlu
Dizayner: Nana Dumbadze
Korrektor: Cambul Məmmədli

Çap tarixi: 10.10.2018

Formatı:
60/84 16/1
Tirajı: 300
Şərti çap vərəqi: 7,44

“Universal” nəşriyyatı, 2018

Tbilisi, 0186, Politkovskaya - 4, тел.:5(99) 33 52 02, 5(99) 17 2230;
E-mail: gamomcemlobauniversali@gmail.com; universal505@ymail.com